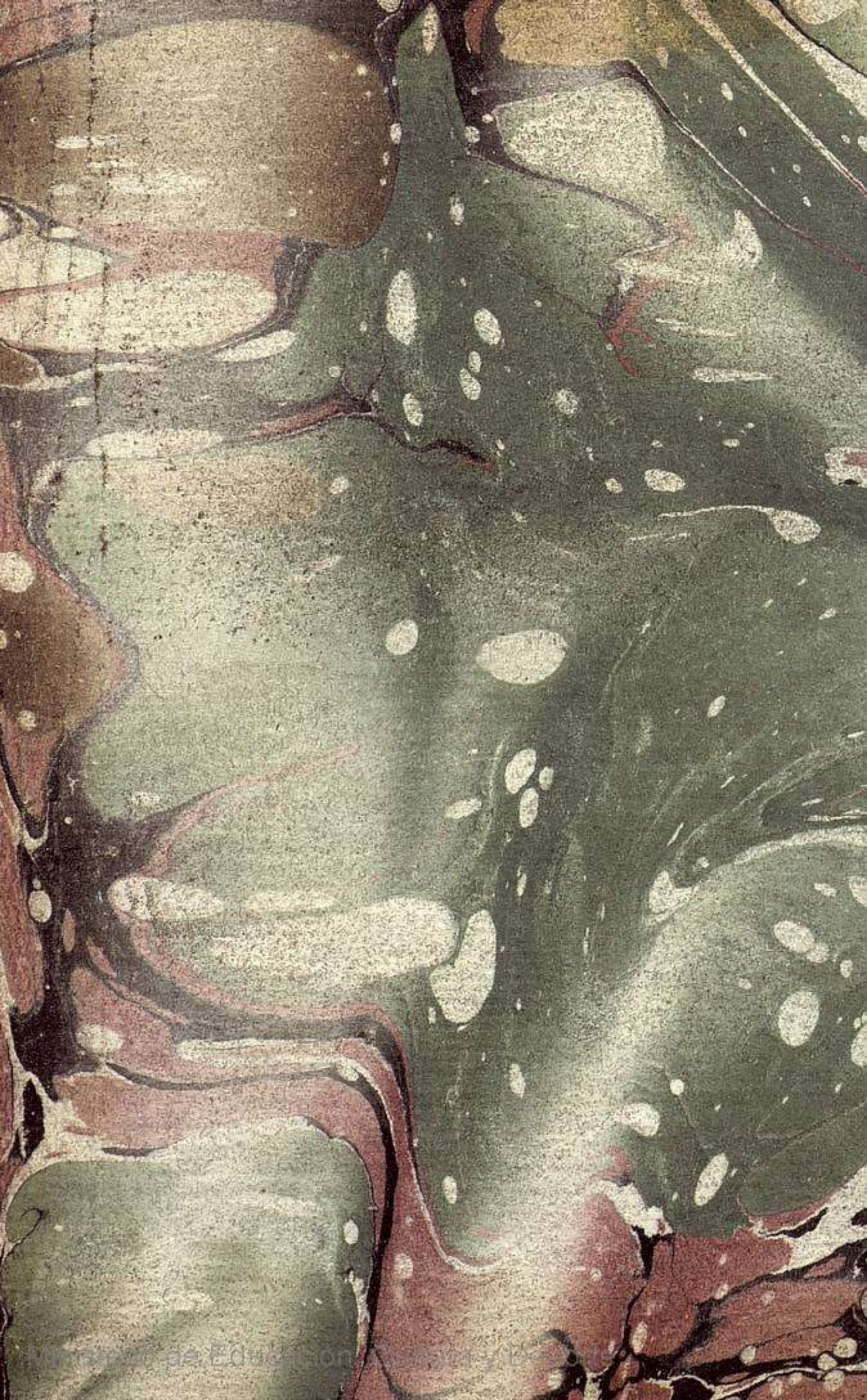

O
VINCIAL

22
877

MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA Y DEPORTE

8.
7

~~T. S. / S. / 13~~

S-R-13-8

Res.

854

TIT 147826
C 1195856

A 376185

ΒΑΣΙΛΕΙ

ΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕ-

ΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΘΡΕΪΑΣ ΟΜΙΛΙΑ

ΕΙΣ Τὴν ἁγίαν τὴν ΧΡΙΣΤῸ

ΓΕΝΗΣΙΝ.

ΤΟΥ Αὐτοῦ ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ Τὸ ῥητὸν τῶ κατὰ

τὰ ΛΟΓΙΑ Εὐαγγελίου, καθελῶ μου

τὰς ἀποθήκας, ἢ μείζονας οἰκοδο-

μήσω, καὶ πρὸς πλεονεξίας.

Τῶ αὐτῷ πρὸς τοὺς πλῆτῶντας ΟΜΙΛΙΑ.

BASILII MAGNI ARCHIE-

piscopi Cæsarensis homilia

in sanctam Christi

natiuitatem.

Eiusdem homilia in dictum illud Euange-

lij secundum Lucã, Destruam horrea mea-

et maiora exstruam, et de Auaritia.

Eiusdem aduersus diuites homilia.

Lonanij ex officina Rutgeri Rescij M. Decēb.

537.

BASILEI

ΟΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕ-
πισκόπου και θραείας ομιλία,
εις τὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ

ἑνώσιον.

ΧΡΙΣΤΟΥ ἑνώσις, ἡ μὲν οἰ-
κεία καὶ πρώτη, καὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ
φθι δειότητι, σιωπῇ τιμάσθω. μάλλον
δὲ καὶ ταῖς ἐννοίαις ἡμῶν μὴ ζητήσῃ ἐκεί-
να, μηδὲ πολυπραγμονεῖν ἐπιτάξω μῦ-
θου γὰρ οὐ χθόν, οὐκ αἰὼν ἐμεσίτου
σεν, οὐ τρόπος ἐπινενόηται, οὐ δεατῆς πα-
ρῶν, οὐχ ὁ Διηγούμενος ὅτι, πῶς φαντασθῆ
ὁ νοῦς; πῶς δὲ ὑπεκρετήσῃ ταῖς Διανοί-
αις ἢ γλώσσαις; ἀλλὰ πατὴρ ἦν, καὶ ἡοὺς ἐ-
γεννήθη, μὴ εἶπες, πότε; ἀλλὰ παράδρα-
με τὸ ἐπὶ πρῶτον, μὴ ἐπιζητήσῃς, πῶς; ἀ-
δύνατος γὰρ ἢ ἀπόκρισις. τὸ μὲν γὰρ πῶ-
τε; χθονικόν, τὸ δὲ πῶς; ὀλιγοῦ ἐμφοιῖ
πρὸς τοὺς σωματικούς τρόπους. ἔχω εἰ-
πεῖν ἀπὸ φθι γραφῆς, ὅτι ὡς ἐκάνγασμα

ἀπὸ

ὍΤΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

ἀπὸ τῆς Δόξης, ἢ ὡς εἰκὼν ἀπὸ τοῦ πρωτο-
 τύπου. ἀλλ' ὅμως ἐπέδη οὐχ ἴσῃσί σου
 πλὴν πολυπραγμοσύνω ὁ λογισμὸς τοῖς
 τοῖς τοῖς λόγοις φησὶ ἀποκρίσεως, ἐπὶ τὸ ἄρ-
 ρητον καταφένγω τῆς Δόξης, ἢ ὁμολογῶ ἄ-
 νεπινοήτον εἶναι λογισμοῖς, καὶ ἄφραστον
 ῥήμασιν ἀνθρωπίνοις, τὸν τρόπον φησὶ θεῆ-
 ας γεννήσεως. μὴ λέγε εἰ ἐγεννήθη, οὐκ ἦν,
 μηδὲ σὺ ἀρπάζε κακουργία ῥημάτων, δια-
 νοίας ἀπειροκάλαδος, ἐκ τῆς ὧδε παραδειγμα-
 τῶν διαλυόμενος τῆς ἀλήθειαν, ἢ τῆς θεο-
 λογίαν ῥυπαίνω. ἐγεννήθη εἶπον, ἵνα τῆς
 ἀρχῆς αὐτῆς, ἢ τὸν αἴτιον ἀποδείξω, οὐχ
 ἵνα χρόνου ὑστέρῃ τῆς μονογενῆς ἀπελέγξω.
 σὺ δὲ μὴ κενεμβατείτω ὁ νοῦς εἰς αἰῶνας
 ὑπερβαίνω πρεσβυτέρους τῆς ἡοῦ, τοὺς οὐ-
 τε ὄντας, οὔτε γενεσομένους. πῶς ἂν πρε-
 σβύτη ῥα δ' αὖ αὖ εἶναι τὰ ποιήματα, τὰ
 πεποικηκότος αὐτά; ἀλλὰ γὰρ ἔλαθον ὁ δὲ
 πέφυγον, εἰς τὸ αὐτομάτως ἐκ φησὶ του
 λόγου ἀκολουθίας συνενεχθεῖς. καταλί-
 πωμεν οὖν τοὺς λόγους τοὺς πρὸς τῆς αἰδίου

Α ἢ ἐκείνης

ἰκείνης ἢ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἐκείνο ἐνδο-
μυθέντες, οὐδ' ὁ μὲν νῦν, ἢ πραγμάτων ἐλάτ-
τωρ, ὁ δὲ λόγος, ἢ νοσημάτων πάλιν κατα-
δεέσθους. σκοπεῖται οὖν καὶ, ὅπως οὐ τίς ἐστὶ
τὸ ἀπὸ τῆς ἀληθείας ἐπὶ τὸν λόγον ἀπόπη-
μα. εἶπε δὲ ὁ μὲν νῦν, προσβλῶναι τῆς φύσεως
ἀκαταλήπτων ἀδυνατεῖ λόγος ἢ φύσιν τῆς
ὁπωσδήποτε νοητέσιν εὐρεῖται πρὸς αἰσθητόν, ἀ-
μήχανον. θεός ἐπὶ γῆς, θεός ἐν ἀνθρώποις,
οὐδ' ἀπὸ πυρός, ἢ σάλπιγγος, ἢ ἔργου κατω-
ζομένης; ἢ γνώσεως ἐκ δειμάτων
σκέτας ψυχὰς τῶν ἀκρωμάτων νομο-
θετῶν, ἀλλὰ διὰ σώματος ἡμέρας καὶ
προσκηῶν, τοῖς ὁμογενέσι διαλεγόμε-
νοι. θεός ἐν ἄρκι; οὐκ ἐκ διαλειμμά-
των ἐνεργῶν ὡς ἐν τοῖς προφήταις, ἀλλὰ
συμφυῖ ἐαυτῷ τῆς ἀνθρωπότητος ἢ ἡνωμέ-
της κατακτησάμενος, καὶ διὰ τῆς συγγενέ-
σιν ἡμῶν σαρκὸς αὐτῆς, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγω-
ν τῆς ἀνθρωπότητος. πῶς οὖν εἰ ἐνός φασιν εἶ-
πάνας ἦλθε τὸ λαμπήριον; τίνα τρόπον
ἐν ἄρκι ἢ θεότης; ὡς τὸ πῦρ ἐν σιδήρῳ, οὐ
μεταβαλκῶς, ἀλλὰ μεταβολκῶς. οὐδ' ἐκ
τρέ

ἔχει τὸ πῦρ πρὸς τὸ σίδηρον . μέγαν δὲ
καὶ χώραν, μεταδίδωσιν αὐτῷ τὴν οἰκείαν
δυνάμεως, ὅπως οὔτε ἐλαττοῦται τῆ μετα
δόσει, καὶ ὅλον πληροῖ ἑαυτὴν τὸ μετέ
χου. κατὰ τὸ αὐτὸ δὴ καὶ ὁ θεὸς λόγος, οὔτε
ἐκινήθη δι' ἑαυτὴν, καὶ ἐσκλώωσεν ἐν ἡμῖν,
οὔτε τροπῶν ὑπέμεινε. καὶ ὁ λόγος σὰρξ
ἐγένετο, οὔτε ὁ οὐρανὸς ἔρημος ἦν τὸ σωε
χοντος, καὶ ἡ γῆ ἐν τοῖς ἰδίοις κόλποις
τὸν οὐράνιον ὑπεδέχετο. μή κατάπτωσιν
ἐν τῇ θεότητι ἐννοήσης. οὐδὲ μεταβαίνει ἐκ
τόπου εἰς τόπον ὡς τὰ σώματα, μηδὲ φαν
τασθῆς ἢ κοιῶσθαι πρὸς θεότητα, μετα
βληθῆσθαι εἰς σάρκα. ἄτριπτον γὰρ τὸ
ἀθάνατον. ὡς οὐκ οὐκ φησὶ ἐν τῷ σωματι
κῆσ ἀθηνείας ὁ θεὸς λόγος οὐκ ἀνεπλή
θη, φησὶ, ὡς οὐδὲ τὸ πῦρ τῶν τούτων σί
δήρου ἰδιωμάτων μεταλαμβάνει. μέ
λας ὁ σίδηρος καὶ ψυχρὸς, ἀλλ' ὅμως
πυρακτωθεὶς, πρὸς τὸν πυρὸς μορφῶν
ὑποδύεται, αὐτὸς λαμπρυνόμενος,
οὐχὶ μελάινωσιν τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸς ἐκ
φλογονόμενος, οὐκ ἀποψύχων πρὸς φλό
γα

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

γα. οὕτω δὴ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη τῆ κυρίου
 σὰρξ, αὐτὴ μετέχε φι. θεότητος, οὐ τῆ θε
 ότητι μετέδωκε φι. οἰκείας ἀδενείας. ἢ
 οὐδὲ θεὸς θνητὸς τῶτω κυρὶ ἴσως δίδωκε
 ν ὄργην πλὴν θεότητα, ἀλλὰ πάθη πρὸς
 τὸν ἀπαρτῆ ἐκ φι. ἀνθρωπίνης ἀδενείας
 φαντάζει, καὶ ἀπορῆς, πῶς ἡ εὐφθαρτος φύ
 σις τῆ πρὸς θεὸν κοινωνία ἔχε τὸ ἀκήρα
 τον; μάθε δὴ τὸ μυστήριον. διατοῦτο θεός
 ἐν ἄρκι, ἴμ' ἐναποκτείνῃ τὸν ἐμφωλεν
 οντα θάνατον. ὡς καὶ τῶν φαρμάκων τὰ
 ἀλεξήτῃρια, κατακρατῆ τὸ φθαρτικῶν οἰ
 κωθέντα θεὸς σώματι, ὡς τὸ ἐνυπάρ
 χον θεὸς οἴκω σκότος, τῆ ἐπεισαγωγῆ του
 φωτὸς λνεται, οὕτως ὁ ἐνδυνασένων τῆ
 ἀνθρωπίνη φύσιν θάνατος, τῆ παρυσία φι.
 θεότητος ἠφανίσθη. καὶ ὡς ἐν ὕδατι πά
 γος, ὅσοι μὲν χρόνον νύξ ὄσι καὶ σκιά, κα
 τακρατῆ τῆ ὑγρῶν, ἡλίου ἢ θάλψαντος,
 ὑποτήκεται τῆ ἀκτῖνι. οὕτως ἐβασίλευ
 σε μὲν ὁ θάνατος μέχρι παρουσίας Χρι
 στοῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐφάνη ἡ χάρις τῆ θεῶ, ἡ σω
τήρι

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

τῆριος, ὁ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐν δικαιοσύ-
νης, κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκην, ἐν
ἀληθινῆς ζωῆς τὸ ἐπισημῆς οὐκ ἐνεγκώμ.
ὡς βάθος ἀγαθότητος καὶ φιλανθρωπίας θε-
οῦ, ἀπὸ ἐν δουλείας ἀφηνιάζομεν. καὶ Δια-
τί θεός ἐν ἀνθρώποις τὸν λόγον ἐπιζητοῦ-
σιν ἄνθρωποι, Δέον προσκωῆν τὸ χησόν-
τητα. τί σοι ποιήσομεν ἄνθρωπε; μένοντα
ἐν θεῷ ὑψὲς τὸν θεὸν οὐκ ἐπεζήτησας, συγ-
καταβαίνοντά σοι, καὶ διὰ ἄρκος ὁμιλῶν-
τα, οὐχ ὑποδέχῃ, ἀλλὰ πῶς οἰκωθῆσ-
θεῖς θεῷ ἐπιζητῆς τὴν αἰτίαν; μάνθανε.
ὅτι διατοῦτο θεός ἐν σαρκί, ἐπειδὴ ἔδει
τὸ καταραθῆσαι σάρκα τάντην ἀγιασθῆ-
ναι, τὴν ἀσθενήσασαν ἐνδυναμωθῆναι, τὸ
ἀλλοτριωθῆσαι θεοῦ, τάντην οἰκωθῆναι
αὐτῷ, τὸ ἐκπεσθῆσαι τὴν παραδείσου, τάν-
την εἰς οὐρανοῦς ἀναχθῆναι. καὶ τί τὸ ἔργον
ἐξήριον ἐν οἰκονομίᾳς τάντης; παρθένου
σῶμα. τίνες ἢ ἀρχαὶ ἐν γεννήσεως; πνεῦ-
μα ἁγίου ὁ δυνάμις ὑψίστου ἐπισκιάζου-
σα. μάλλον δὲ, αὐτῆς ἄκουε, ἢ τὸ εὐαγγε-
λίον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

λίου ρημάτων. μνησευθείσης γάρ φησὶ φη
 μητρὸς αὐτῆς μαρίας τῷ ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελ
 θεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ
 πνεύματος ἁγίου. ἢ πρῶθενος ἢ ἢ μεμνη
 σὺ μὲν ἀνδρὶ. ἢ ἐπιτηδεῖα πρὸς τῷ φη
 οἰκονομίας διακονίαν ἐκρίθη, ἵνα ἢ ἢ πρῶ
 θενία τιμηθῆ, ἢ ὁ γάμος μὴ φαυλιωθῆ. ἢ
 πρῶθενία μὲν ἢ, ὡς ἐπιτηδεῖα πρὸς ἁγια
 σμὸν ἐξελέγη. διὰ δὲ φη μνησεύας, αἱ ἀρ
 χαὶ τοῦ γάμου συμπαραλήφθησαν. ὁ μὲν
 δὲ, ἵνα ἢ μάρτυς οἰκῆος ἢ φη καθαρότη
 τος μαρίας ὁ ἰωσήφ, ἢ μὴ ἔκδοτος εἶη τοῖς
 συκοφάνταις, ὡς τῷ πρῶθενίαν βεβηλώσα
 ἢ, μνησῆρα εἶχε τῆς βίβης φύλακα. ἔχω ἢ
 τὰ λόγον ἢ ἄλλον εἶπερ, οὐδὲν ἀτιμότε
 ρον τῆς εἰρημύων, ὅτι ὁ ἐπιτήλειος πρὸς τῷ
 ἐνανθρώπησιν τοῦ κυρίου καιρὸς, πάλαι
 προσωρισμῶς ἢ προδιατεταγμῶς ἀπὸ
 καταβολῆς κόσμου, τότε ἐνεσῆκε, καθ' ὃν
 εἶδεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἢ τῷ δυνάμιν τῆ
 ἢ ψίτου, τῷ θεοφόρον ἐκείνην συσῆρα θα
 κάρκα. ἐπιστῆ δὲ ὁμόζυμον τῆς καθαρότητος
 μαρίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

μαρίας οὐκ εἶχε ἢ κατ' ἐκείνην γενεὰ ἢ ἀνθρώπων, ὡς ἐνέργειαν τῷ πνεύματος ὑποθέξασθαι, προκατείληπτο δὲ διὰ τῆς μνησείας, ἐξελέγη ἡ μακαρία πύθηνος, οὐδὲν τῆς πύθηνίας ἐκ τῆς μνησείας πύθηνος ἀβλαβείσης. εἶρη-
 νη δὲ ἡ παλαιῶν ἡνι, ἢ ἕτερος λόγος, ὅτι ὑπὲρ τῆς λαθῆς τῶν ἀρχόντων τῶν αἰώνων τῶν τῶν, ἢ τῆς ἰωσήφ ἐπενοήθη μνησεία. οἶονεῖ ἔμεπεωρισμός τῶ πονηρῶ, τὸ χῆμα τῆς μνησείας αὐτῶν τῆς πύθηνος ἐπενοήθη, πάλαι ἐπιτηροῦν ἡ τὰς πύθηνος, ἀφ' οὗ ἤκασε τῆς προφήτης λέγοντος, ἰδοὺ ἡ πύθηνος ἐν γαστρὶ λήψεται, ἢ τέξεται ἡ ἡ. ἀπεβουκολήθη οὖν διὰ τῆς μνησείας, ὁ ἐπίβουλος τῆς πύθηνίας. ἦλθε γὰρ κατάλυσις ἡ ἰδίας ἀρχῆς, τῆς διὰ σαρκὸς ἐπιφάνεια τῆς κυρίου ἡνισομύλι. πρὶν ἢ συελθῆν αὐτοῦς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. ἀμφότερα εὐρεν ὁ ἰωσήφ. ἢ πρὶν κνήσις, ἢ πρὶν αἰτίαν ὅτι ἐκ πνεύματος ἁγίου. διὸ φοβηθεὶς τοιανύτης γυναῖκα ἢ ἀνὴρ ὀνομάζεσθαι, ἢ βουλήθη λάθρα ἀποκ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

ἔπολύσαι αὐτῷ, μὴ τολμήσας δημοσίᾳ
 εὔσαι τὰ κατ' αὐτῷ. Δίκαιος δὲ ὢν, ἔτυ-
 χε φθί ἀποκαλύψεως τῶν μυστηρίων. ταῦ-
 τα γὰρ αὐτῷ ἐν θυμῷ κενόθεν, ἄγγελος κυρί-
 ου ἐφάνη αὐτῷ κατ' ὄναρ λέγων, μὴ φοβη-
 θῆς παραλαβῆν μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου,
 μηδ' ἐκφύνο ἐν θυμῷ κενόθεν, ὅτι ὑπονοίαις ἀτό-
 ποις συσκιάσεις τὸ ἁμάρτημα. Δίκαιος ἔ-
 προσήγορεν ἔθους, οὐ πρὸς δίκαιον δὲ ἀνδρῶς,
 σιωπῆ τὰς παρανομίας ἐπικαλύπτειν. μὴ
 φοβηθῆς παραλαβῆν μαριὰμ τὴν γυναῖ-
 κά σου. ἔδειξεν ὅτι οὐκ ἠγανάκτει, οὐδὲ ἐ-
 βδελύσαστο, ἀλλ' ἐφοβῆτο αὐτῷ, ὥσ-
 πνεύματος ἁγίου πεπωληρωμένῳ. τὸ ἔ-
 αὐτῆ γεννηθῆν, ἐκ πνεύματος ὁσίῳ ἁγίου,
 καὶ ἐντεῦθεν δήλον, ὅτι οὐ κατὰ τὴν κοι-
 νῶ φύσιν, φθί σαρκὸς ἢ σνσασίς ἐγένετο
 τῷ κυρίου. εὐθύς γὰρ τέλειον ἦν τῆ σαρκὶ
 τὸ κυφορον μέμον, οὐ τὰς κατὰ μικρὸν
 Διαπλάσεσι μορφωθῆν, ὡς δὲ κλοῖ τὰ ρῆ-
 ματα. οὐ ἔ- εἴρηται τὸ κτιθῆν. ἀλλὰ τὸ
 γεννηθῆν, ἐξ ἁγιωσύνης οὐκ ἢ σὰρξ συμπα-
εἶς

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

γῆσα, ἀξία ἢ τῆ θεότητι τῷ μονογενοῦσιν
 ἐνωθῶναι, τέξεται ὁ ἦορ, ἢ καλέσει τὸ
 ὄνομα αὐτῷ ἰησοῦ. τετηρήκαμεν, ὅτι οἱ σ
 ῥεπίτηδες τίθενται τὰ ὀνόματα, ἐνδεί
 ξειν ἔχει τὸ ὑποκείμενης φύσεως, ὡς ἔθελ' ἄ
 βραάμ, ἢ ἔθελ' ἰσαάκ, καὶ ἔθελ' ἰσραήλ. τῶ
 τωρ ἐκάστου ἢ προσήγορία, οὐ μᾶλλον τὸν
 τῷ σώματος χαρακτήρα, ἢ τὸ ἰδίωμα φι
 κατορηθουμένης ὑπ' αὐτῶν ἄρεφι παρεδῆ
 λου. Διατῶτο γὰρ νῦν ἰησοῦς προσαγορευε
 ται. τουτέσι σωτηρία λαοῦ. ἤδη δὲ καὶ εἰ
 πρό αἰώνων διατεταγμένη μυστήριον, ἢ
 πάλαι διὰ τῶν προφητῶν κηρυχθέν, τῶ
 ἔκβασιμ εἶχε. ἰδῶ ἢ παρθένος ἐν γαστρὶ
 λήψεθ, καὶ τέξετ' ἦορ, ἢ καλέσουσι τὸ ὄ
 νομα αὐτῷ ἐμμανουήλ. ὅ ὅτι μεθ' ἡμῶν
 ὄμνησιν, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. πάλαι ἐκείνη ἢ
 προσήγορία, ἢ πάντος μυστηρίου τῷ δήλω
 σιν ἔχει, ὅτι θεός ἐν ἀνθρώποις. ἐπεφθῆ ἔρ
 μωενεταί φησιν τὸ ἐμμανουήλ, μεθ' ἡ
 μῶν ὁ θεός. ἢ μηδεὶς περιτρεπέστω ταῖς
 ἰσραήλικαῖς ἐπηρείαις, οἱ φασιν οὐχὶ παρ
 θένομ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

θένου, ἀλλὰ νεᾶνιμ εἰρήσθαι παρά τοι προ
 φήτου. ἰδοῦ γάρ φησιν ἡ νεᾶνις ἐν γαστρὶ
 λήφεται, πρῶτον μὲν γὰρ πάντων ὄσιμ ἁ
 λογώτατον, τὸ παρά τῷ κυρίου ἀντὶ σημεί
 ου δ' ὁδῶν, τὸτο κοινόν καὶ ὑπὸ πάσης φι
 φνσεως ὁμολογούμενον εἶναι δοκῆν. τί
 γάρ φησιν ὁ προφήτης; καὶ προσέειπετο κυ
 ριος λαλῆσαι τῷ ἄχαζ λέγων. αἴτησαι σε
 αὐτῷ σημεῖον εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος, καὶ
 εἶπερ ἄχαζ. οὐ μὴ αἰτήσω, οὐ δὲ μὴ πε
 ράσω κύριον. εἶτα μετ' ὀλίγα φησίμ. Διατ
 το δῶσαι κύριον αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰδοῦ
 ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται. ἐπεφθῆ
 οὐκ ἦτησε τὸ εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος σημεῖ
 ον ὁ ἄχαζ, ἵνα μάθῃ ὅτι ὁ καταβάς εἰς τὰ
 κατώτ' ἄμην φησὶ γῆς, αὐτὸς ὄσιμ καὶ ὁ ἁ
 ναβάς ὑπὲρ ἅνω πάντων τῶν οὐρανῶν, αὐ
 τὸς ὁ κύριος ἔδωκε σημεῖον. σημεῖον δὲ
 παράδοξον τι καὶ τῶν φυσικῶν, εἰ παρά τῷ
 λυτῷ κοινῆς παρὸν λαγμύον φνσεως, ἡ αὐ
 τὴ γυνή, καὶ παρθένος καὶ μήτηρ, καὶ ἐν
 τῷ ἁγιασμῷ φησὶ παρθενίας μλύουσα, καὶ
 τῷ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

πῶς ἦν τεκνογονία εὐλογία κληρονομία
 α. εἰ δέ τινες τῶν ἑρμηνευσάντων πῶς ἐ-
 βραΐστα φωνῶν, ἀντὶ ἦν παρθένου πῶς νε-
 ἄνιρ ἐκδεδώκασιν, οὐδὲν ἔστι λόγῳ διαλυ-
 θαίνετα. εὐρήκαμεν γὰρ ἐν τῇ σωκράτεια
 ἦν γραφῆς ἀντὶ ἦν παρθένου πῶς νεἄνιρ
 παραλαμβάνομεν πολλὰκις. ὡς ἐν τῷ
 δευτέρῳ νόμῳ φησιν. ἔάν τις εὕρη πῶς παῖ-
 δα, πῶς παρθένου, ἢ τις οὐ μεμνήσθεται,
 α βιάσμενος κοιμηθῆ μετ' αὐτῆ, ἢ εὕρε-
 θῆ, δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆ
 τῷ πατρὶ τὸ νεἄνιδος πενήκοντα δίδραχ-
 μα. καὶ ἐγὼ θείως παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐ-
 τῆ. ἢ διαθέσει, ἢ σουργῆ, ἢ πάσῃ τῇ ἐπιβαλ-
 λῶσῃ τοῖς συνοικῶσιν ἐπιμελείᾳ γυναῖκα
 ἢ γυμνασμός, ἢ γαμῶν ἔργων ἀπέχετο. οὐκ
 ἐτίωσκε δὲ αὐτῆ φησὶν, ἕως οὐ ἔτεκε τὴν
 οὐρ αὐτῆ τὸν πρωτότοκον. ἔτο δὲ ἦδεν ὑπὸ
 νοίαν παρέχει, ὅτι μετὰ τὸ καθαρῶς ὑπῆ-
 ρετή αὐτῆ τῆ γεννήσει τὴ κυρίῳ, τῆ ἐπιτελε-
 θείσῃ διὰ τὸ πνεύματος τὸ ἅγιον, τὰ νε-
 νομισμῶν, ἔστι γάμῳ ἔργα μὴ ἀπαρνη-
 σαί.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

Ἐπιπέτης τῆς μαρίας. ἡμεῖς δὲ, εἰ καὶ μηδὲν τῶ
 τῆς εὐσεβείας παραλυμαίνετο λόγῳ. μέγιστος
 ἔστι κατὰ τὴν οἰκονομίαν ὑπηρεσίας ἀναγκασ-
 καία ἡ παρθενία, τὸ δ' ἐφ' ἐξῆς, ἀπολυ-
 πραγμόνητον ἔστι λόγῳ τῆς μυστηρίου, ὅμως
 διὰ τὸ μὴ καταδέχεσθαι τῶν φιλοχρίστων
 τῶν ἀκοῆν, ὅτι ποτὲ ἔπαυσαν εἶναι παρ-
 θένος ἢ θεοτόκος, ἐκείνας ἡγάμεθα τὰς
 μαρτυρίας αὐτάρκειας, πρὸς μὲν τὸ ὅτι οὐκ ἐ-
 γίνωσκεν αὐτῶν ἕως οὗ ἔτεκε τὴν υἱὸν αὐτῆς,
 ὅτι τὸ ἕως, πολλαχῶς χρίστων μὴ ἵνα δοκῆ
 περιορισμὸν ὑποφαίνειν, κατὰ τὴν ἀλή-
 θειαν, τὸ ἀόριστον δείκνυσιν. ὁποῖόν ἐστι τὸ
 ὑπὸ τῆς κυρίου λεχθὲν, τὸ ἐν ἰσοῦ ἐγὼ μεθ'
 ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς σωτε-
 λείας τῆς αἰῶνος, οὐ ἔστι δὲ πᾶσα μετὰ τὸν αἰῶ-
 να τῆτον, οὐκ ἔμελλε σωέσθαι τοῖς ἀγίοις
 ὁ κύριος, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τῆς πρῶτοντος, οὐκ
 ἔστιν ἀποκοπὴ τῆς μέλλοντος. τὸν αὐτὸν δὲ
 τρόπον, φαμὲν καὶ νῦν, ὅτι παρθενία
 φθῆται τὸ ἕως, ἐπειδὴ δὲ εἴρηται πρῶτον-
 τοκος, οὐ πάντως ὁ πρῶτότοκος πρὸς
 τοὺς

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

τοὺς ἐπιγινωσκόμενους ἔχει τὸ συγκρισιμὸν, ἀλλὰ
 ὁ πρῶτος διανοίγων μήτραν, πρωτότοκος
 ὀνομάζεται. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ κατὰ
 τὸν Ζαχαρίαν ἱστορία, ὅτι μέχρι πάντος τοῦ
 θένου ἢ μαρίας, λόγος ἔτις ἐστὶ, καὶ οὐτὸς
 ἐκ παραδόσεως εἰς ἡμᾶς ἀφιγμένος, ὅτι ὁ
 Ζαχαρίας ἐν τῇ τῆν παρθένων χώρα πλὴν
 μαρίας κατατάξας μετὰ τῶν κυρίων κν
 κσιμ, ὑπὸ τῶν ἰουδαίων κατεφονεύθη, μετα
 ζῆ τῶν ναδὸν τῆ θυσιαστηρίου, ἐγκληθεὶς ὑ
 πὸ τοῦ λαοῦ, ὡς διὰ τὸ κατασκευάζων
 τὸ παράδοξον ἐκεῖνο ἐπιπολυμήμητορ σκ
 μέθου, παρθένον γυνή(α)ρα, καὶ πλὴν παρθε
 νίαν μὴ διαφθείρα(α)ρα, τῶν δὲ ἰησοῦ γεννη
 θέντος φησὶν ἐν Βηθλεὲμ τῆ ἰουδαίας, ἐν
 ἡμέραις ἠρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδού μά
 γοι ἅ τῶ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς ἱεροσό
 λυμα λέγοντες, ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασι
 λεύς τῶ ἰουδαίων; ἔθνος πρσικόν οἱ μά
 γοι, μαγανείαις καὶ ἐπασιδίαις ἐπιφυσί
 καὶς ἀντιπαθείαις προσέχοντες, πρὶ τῶ
 τῆρσιμ τῶ μεταρσίωμ ἐχολακότες. ταν
της τ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

της ἡ μαγανείας ἔοικε μετκληφέναι καὶ
 βαλαὰμ ὁ μεταπεμφθεὶς παρὰ τοῦ βα-
 λακ, ὡς ἐδία ἕνωρ λόγων καταράσασθε
 τὸν Ἰσραήλ, ὅς κεν ἐν τῇ τετάρτῃ αὐτοῦ
 παραβολῇ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸ κυρίου.
 ἄνθρωπος, ἔρω φησιν, ἀκδὼρ λόγια θεοῦ
 ἐπισάμμος ἐπισήμηρ ὑψίσου, καὶ ὄρασι
 θεοῦ εἰδώς, ἐν ὑπνω ἀποκεκαλυμμένοι
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ
 Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ,
 ἡλ, διατούτο ἐπιζητήσαντες ὅρ τόπον φη
 Ἰουδαίας, κατὰ μνήμηρ φη παλαιᾶς ἰσο-
 ρίας, ἡλθον μαθῆρ, ποῦ ἕστιν ὁ τεχθεὶς βα-
 σιλευς τῶν Ἰουδαίων, τάχα δὲ καὶ φη ἀν-
 τικαμύνης Δυνάμεως τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ κυ-
 ρίου ἀπονωτέρας λοιπὸν γενομένης, αἰσθα-
 νόμενοι καταργουμένης φη ἐν ὄργειας αὐ-
 τῶν, μεγάλην τὴν Δύναμιν τοῦ τεχθέντος
 προσεμαρτύρου. Διατούτο εὐρίντες τὸ πνε-
 δίου, προσεκνήσαν αὐτῷ ἐν δώροισι. μά-
 γοι τὸ ἀπκλλοτριωμένου τῶ θεῷ, καὶ ξένου
 τῶ Διαθηκῶν ἔθνος, πρῶτοι φη προσκυ-
 νήσασθε

μήσο

ΟΤΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

ἠσέως ἠξιώθησαν, δι' οὗ αἱ παρὰ τῶν ἑ-
 χθρῶν μαρτυρίαι, ἀξιοπιστότεραί εἰσι. ἐ-
 γὰρ Ἰουδαῖοι προσεκνήθησαν πρῶτοι, ἐνο-
 μίσθησαν ἄν τῶν ἑαυτῶν σεμνῶν συγγε-
 νῶν. ὑμεῖς δὲ οἱ μηδὲν προσήκοντες ὡς θεῶν
 προσεκύηται, ἴμ' οἱ οἰκῆοι κατακριθῶσι,
 ἵπτον σαυρώσαντες, ὅμ οἱ ἀλλόφυλοι προσ-
 εκύηται. ἐπεὶ μὲν τοὶ προσέκειντο ταῖς ἰ-
 ούρασίω κινήσεσιν, οὐκ ἀργῶς ἐθεώρουμ
 παρὰδοξον τῶν κατ' οὐρανὸν θεαμάτων,
 ἀστέρα καινὸν καὶ ἀσυνήθη, τῆ γεννήσει τῆ
 κυρίου ἐπανατείλαντα. καὶ μηδεὶς ἐλκέ-
 τω τῶν ἰστρολογίας κατασκιδνῶν, εἰς τῶν
 τῶν ἀσέρων ἀνατολῶν, οἱ μὲν γὰρ τῶν γέ-
 νεσιν παρῆσάγοντες, ἐκ τῶν ἠδὲ ὄντων ἀ-
 σέρων, τὸν τοῖς ἐνδεχματισμὸν αἴτιον εἶ-
 ναι τῶν κατὰ τὸν βίον συμπημάτων ἐ-
 κάσω τίθενται. ἐνταῦθα δὲ, οὐδεὶς τῶν
 ὄντων ἀσέρων πῶν βασιλικῶν γένεσιν ἐ-
 σήμαινεν, οὐδ' αὐτὸς τῶν σωτήρων ἦν. οὐ-
 γὰρ τῆ κτίσει συγκαταβληθέντες ἄλλοι

Β ΧΨ

χῆσ ἦτοί ἀκίνητοί εἰσι. Διὰ πάντος, ἢ
πῶς κίνησιν ἀπαυσον ἔχοντες ἀμφοτέρως
φαίνεται ἔχωρ, καὶ κινούμενθ καὶ
ἰσάμενος. καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡδὴ οὖσι, οἱ μὲν
κατεσηριγμένοι, οὐδέποτε κινῶνται, οἱ ὅ
πλανῆται, οὐδέποτε ἴσανται. ὁ δὲ ἀμφο
τέρως ἔχωρ ἐν ἑαυτῷ, καὶ κίνησιν καὶ ἰσά
σι, Διὸς ὕψι οὐδ' ἑτέροις προσήκων. ἔ
κινήθη μὲν γὰρ, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι βε
ρλεέμ. ἔση δὲ ἐπάνω οὗ ἡμ τὸ πικρῶν.
Διατὸντο κινηθέντες οἱ μάγοι ἀπὸ ἀνα
τολῶν, τῆ ὀληγία ἀσέρος ἐπόμενοι, ἐπὶ
πάντες τοῖς ἰσοσολύμοις, πᾶσιν μὲν
ἐτάραξαν τῆ ἑαυτῶν ἐπίδημια τῶ πό
λι, φόβον δὲ ἔβασίλει Ἰουδαίων ἐν
εποίησαν. εὐρόντες οὖν ὅν ἐζήτωσ, δώ
ροις ἐτίμησαν, χρυσῶ, καὶ λιβάνω, καὶ
σμύρνη, τάχα πού τῆ προφητεία τοῦ βα
λαὰμ ἀκολουθούντες. Ἐνταῦθα, ὅς πε
ρὶ τῆ χρυσῶν τοιαῦτα εἶπερ. κατακλι
θεῖς, ἀνεπανάτο ὡς λέων, καὶ ὡς σκῆ
μα, τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογῶν
τές

ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Τὲς σε, εὐλόγηται, ἢ οἱ καταζώμενοί σε,
κεκατήσανται. ἔπει οὖν διὰ μὲν τοῦ λέ-
οντος τὸ βασιλικόν ὁ λόγος ἐνδείκνυται,
διὰ δὲ φη κατακλίσεως τὸ πάθος, διὰ δὲ
φη τῶ εὐλογεῖν Δαυάμεως, πῶ θεότη-
τα, ἀκολουθοῦντες τῆ προφητεία οἱ μά-
γοι, ὡς μὲν βασιλεῦ, τὸν χρυσόν, ὡς δὲ
τεθνηζομένῳ, τῶ σμύρνα προσώε-
καρ, ὡς ἡ θεῶ τὸν λίβανον. οὐ μὲν οὐδὲ
ἐκῆνο τοῖς προτέρως τὰ κατὰ τὸν τόπον
ἐκλαμβάνουσιν εἰπεῖν ὑπάρχει, οὐδὲ ὁ ἄσπε-
τοῖς κομήταις πρὸς ἀπλήσιος ἦν, οἳ πρὸ μάλε-
σα Δοκῆσι βασιλέων Διαδοχὰς δηλοῦ-
τες, κατ' οὐρανὸν Ἰσααὶ ἀκίνητοι ἔως ὑπὲρ
παν εἰσίη, ἐν πρὸς γραπτοῦ τόπω τ' ἐκκα-
σεως γινομένης. κομήτης ἔη ἢ Δοκίδ' εσ ἢ
βόρνοι, διάφορα σχήματα, ἢ προσηγορί-
αι οἰκῆαι τοῖς σχήμασι. πάντων δὲ
ψήσεις ἢ αὐτῆ, ὅταν πλημμύρας ὁ πρὸς
πῶ γῆν ἀκέρ, εἰς τὸν αἰθέριον τόπον ὑπερ-
χυθῆ, καὶ οἶονεῖ ὑλῶ τῶ πυρὶ ἐμπαρ-

Β ἡ ρό

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ

χόμυος, τὸ παχὺ καὶ τεθωλωμένον φθί-
 ζόντεσθε ἀναφορᾶς, ἀσέρος ἐναργῆ φαν-
 τασίαν παρέχεται. ὁ μὲν ὅτι φανείσθε ἀπὸ
 φθί ἀνατολῆς, κινήσας τοὺς μάγους πρὸς
 πλὴν ζήτησιν τοὺς γεννηθέντες ἐν, πάλιν ἀφα-
 νῆς ἦν, ἕως οὗ ἀπορουμένων αὐτοῖς ἐπὶ
 φθί Ἰουδαίας, δέντερον δὲ ξεφάνη, ὥστε ἀ-
 κούσαι τίνος ἦν, καὶ τίνι ὑπουργεῖ, καὶ
 διὰ τίνα γεγύηται. ἐλθὼν γὰρ, ἔση ἐπὶ
 ἔσω οὗ ἦν τὸ παιδίον. διὸ καὶ ἰδόντες οἱ μά-
 γοι, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην. δεζώμεθα
 τοίνυν καὶ ἡμεῖς τάντῳ πλὴν χαρὰν ἐν-
 ταῖς καρδίαις ἡμῶν. τάντην γὰρ εὐαγγελί-
 λίζονται πλὴν χαρὰν τοῖς ποιμέσιν οἱ ἄγ-
 γελοι. μετὰ μάγων προσκυήσωμεν, με-
 τὰ ποιμνίων δοξάσωμεν, μετὰ ἀγγέλων
 χορεύσωμεν, ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σωτὴρ ὁ
 ὄντις Ἰουσοῦς χριστός, θεὸς κύριος. ὅτι ἐπέ-
 φανεν ἡμῖν, οὐκ ἐν μορφῇ θεοῦ, ἵνα μὴ δε-
 ἀπῆοῦσθαι τὸ ἀθενοῦν, ἀλλ' ἐν μορφῇ δου-
 λου, ἵνα ἐλθὼν θρώσθαι τὸ δουλωθέν, τίς οὕ-

τως

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

ὥς νωθρὸς πλὴν ψυχῶν, τίς οὕτως ἀχάρ-
τος, ὡς μὴ χαίρειν καὶ ἀγαλλιᾶσθαι καὶ
φαιδρύνεσθαι τοῖς παροῦσι, κοινὴ ἑορτὴ
πάσης φιλίης κτίσεως αὐτῆς. ἐν αὐτῇ τὰ ὑπερ-
κόσμια, τοὺς ἀγγέλους πέμψαι πρὸς τὸν
Ζαχαρίαν, πρὸς τὴν Μαρίαν, ἃ χοροὺς ἀγ-
γέλων ἴσκησι, τοὺς λέγοντας, δόξα ἐν ὑψί-
σοις θεῷ, ἃ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία. ἀσέρες διατρέχουσι ἐν οὐρα-
νοῖς, μάγοι κινουῦνται ἐκ τῶν ἐθνῶν, γῆ ὑ-
ποδέχεται ἐν σκληραῖς. οὐδεὶς ἀσυντε-
λής, οὐδεὶς ἀχάριστος. φθεγζώμεθα τινὰ,
καὶ ἡμεῖς φωνῶν ἀγαλλιᾶσεως, ὄνομα θεῷ
μὲν τῆς ἑορτῆς ἡμῶν, θεοφάνια. ἑορτάσωμεν
τὰ σωτήρια τῶν κόσμου, πλὴν γενέθλιον ἡ-
μέραν φιλίης ἀνθρώπων. σήμερον ἐλύθη
ἡ καταδίκη τῶν ἀδίκων. οὐκ ἔτι γῆ εἶ, καὶ
εἰς γλῶσσαν ἀπελευθέρωσεν, ἀλλὰ ἐπὶ οὐρανίῳ συνα-
φθεῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναληφθήσῃ. οὐκ ἔτι ἐν
λύπαις τέξῃ τέκνα. μακαρία γὰρ ἡ ὡσί-
βασα τὸν ἐμμανουὴλ, καὶ μάσοι οἱ ἐκθρέ-
ψαν

ΕΙΣ ΤΗΝ ἈΓΙΑΝ

πάντες, διατοτο ἐγεννήθη ἡμῖν υἱός, καὶ
 ἐλόγη ἡμῖν, οὐ ἡ ἀρχὴ ἐκκινήθη ἐπὶ τοῖς
 ὤμοις αὐτοῦ, θάλλει μου ἡ καρδία, καὶ πᾶν
 γάζει ὁ νοῦς, ἀλλὰ βραχεῖα ἡ γλῶσσα καὶ
 ἀμυδρὸς ὁ λόγος, ὥστε τοσοῦτον χαρᾶς
 μέγεθος ἐξαγγεῖλαι, νοεῖ μοι θεοπρεπῶς
 πῶς ἐνανθρώπησεν τοῦ κυρίου, ἀχραντοῦ
 καὶ ἀρνύωτον πῶς θεότητα καὶ ἐν ὑλῆσι
 καὶ φέσει γένηται, τὸ ἔμπαθε διορθούτης,
 οὐκ αὐτὴ τοῦ πάθους ἀναπίμπλαται,
 οὐχ ὄρας τὸν ἥλιον καὶ ἐν βορβόρῳ γινόμενον,
 καὶ ῥυπῆσι ἐπιλάμποντα, καὶ δυσωδίας
 μὴ ἐκπλάνοντα; τοῦναντίον ἢ οὐκ,
 οἷς ἀνὰ διαρκῶς ὁμιλήσει, τὰς σηπεδόννας ἀναξερταίνας,
 τί οὐκ φοβῆ πρὸς τὴν ἀπαθῆς καὶ
 ἀκράτου φέσεως, μή τινα κηλῖδα πρὸς ἡμῶν
 ἀναλάβῃ; διατοτο ἐτέχθη, ἵνα σὺ καθαρῆς
 διὰ τὴν συγγενῆς, διατοτο ἀξάνῃ,
 ἵνα διὰ τὴν συνηθείας οἰκισθῆς, ὡς βάθος ἀγαθότητος
 ἐφιλανθρωπίας θεῶν, δι' ὑπὸς
 ἐολήν δωρεῶν ἀπιστοῦμεν τοῦ εὐεργέτη,
 διὰ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Διὰ τῆς μεγάλης ἔδεω φιλανθρωπίας
αὐτοῦ πρὸς τὴν δουλείαν ἀφηνιάζομεν. ὡς οὐ
ἀτόπου τάντης ἢ πονηρῶς ἀγνωμοσύνης,
μάγοι προσκυνῶσι, ἢ χειριστοὶ συζητῶσι,
πῶς ἐν σαρκὶ θεός, ἢ ποταπῆ ἄρκι, ἢ εἰ
τέλος ἀνθρώπου, ἢ ἀτελής ὁ προσλη-
φθεῖς. σιγάσω τὰ κριτικὰ ἐν ἐκκλησίᾳ
θεῶ. Δοξαζέσω τὰ πεπισθυμῶν, μὴ πρὶς
γαζέσω τὰ σιωπώμενα. ἐκείνοις σεαυτὸν
ἀνάμιξον, τοῖς μετὰ χαρῶς ἐξ οὐρανῶν
ὑποδεξαμῶν τὸν κέντηον. ἐνύοκσον ποι-
μῶν σοφισμῶν, ἰρῶν προφητενόν-
τας, γυναῖκας εὐφρανομῶν. ὅτε μαρία
χαίρειν ἐδίπλασκετο παρὰ τοῦ γαβριήλ.
ὅτε ἐλιζάβετ ἐπ' αὐτῆν εἶχε τῆν ἀπλάγ-
χων σκιρτῶντα τὸν ἰωάννην. ἀννα εὐ-
ηγγελίζετο, συμεῶν ἐνηγκαλίζετο, ἐν
μικρῶ βρέφει τὸν μέγα θεὸν προσκυ-
νοῦντες, οὐ τοῦ ὄρωμῶν καταφρονοῦ-
τες, ἀλλὰ οὐ θεότητῳ αὐτοῦ τὴν
μεγαλωσύνῳ δοξολογοῦντες. ἐφαίνετο
καὶ

ΕΙΣ ΤΗΝ ἈΓΙΑΝ

Ὡς δὲ ἐν τῷ φῶσι τῶν ὑελίνων ὑμῶν δια-
τα ἀνθρώπου σώματος ἡ θεία Δύναμις,
αὐγάζουσα τοῖς ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐν καρδίᾳς κεκαθαρμένους. μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς εὐρεθείμεν, ἀνακεκαλυμμένοι
προσώπων τῆν Δόξαν κυρίου κατοπριζο-
μενοι, ἢ μεταμορφούμενοι ἀπὸ δόξης εἰς
δόξαν, ὅτι αὐτὸς ἡ Δόξα ἐκ κρέ-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Α Μ Η Ν.

ΒΑΣΙΛΕΙ

ΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-
ΠΟΥ ΚΑΙ ΘΡΕΪΑΣ ΟΜΙΛΙΑ, ΕΙΣ ΤΟ ΡΗΤΟΡ ΤΩ ΚΑΤΑ
ΤΑ ΛΟΙΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ, ΚΑΘΕΛΩ ΜΟΥ
ΤΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ, Η ΜΕΙΖΟΝΑΣ ΟΙΚΟ
ΔΟΜΗΣΩ, ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ.

ΔΙΠΛΟΥΝ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΩ ΠΕΡΑΣΜΩΝ
Η ΨΑΙ ΘΛΙΨΕ ΒΑΣΑΝΙΖΟΥΣΙ ΤΑΣ
ΚΑΡΔΙΑΣ ΩΣ ΨΥΧΟΝ ΕΝ ΚΑΜΙΝΩ ΔΙΑ ΦΙ
ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΟ ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΑΥΤΩΝ ΑΠΕΛΕΓΧΟΥ
ΘΑΙ, Η Η ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΑΥΤΑΙ ΑΙ ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΟΥ
ΒΙΟΥ ΑΝΤΙ ΠΕΡΑΤΗΡΙΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΠΟΛ-
ΛΟΙΣ. ΟΜΟΙΩΣ ΓΑΡ ΒΣΙ ΧΑΛΕΠΟΝ, ΕΝ ΤΕ ΔΥ-
ΣΚΟΛΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΤΑΠΕΙΝΩΤΟΝ ΠΩ
ΨΥΧΩ ΔΙΑΣΩΘΑΙ, Η ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΡΟΦΑΝΕΙ
ΑΙΣ ΜΗ ΕΠΡΟΒΛΩΑΙ ΠΡΟΣ ΎΒΡΙΝ. ΠΡΑΔΕΙΓΜΑ
ΔΕ ΤΗ ΜΕΝ ΠΡΟΤΕΡΟΥ ΕΙΔΟΣ ΤΩ ΠΕΡΑΣΜΩΝ,
Ο ΜΕΓΑΣ ΙΩΒ, Ο ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΟΣ ΑΘΛΗΤΗΣ, ΟΣ
ΠΑΘΑ ΤΗ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΤΩ ΒΙΑΝ, ΩΣ ΟΣ ΧΕΙ-
ΜΕΡ

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΕΖΙΑΣ

μάργου φοράν, ἀσείσω καρδία καὶ λογί-
 σμοῖς ἀξέπῃοις ὑποδείγματα, τοσούτω
 μείζων τῶν πηρασμῶν ἀνεφάνη, ὅσω με-
 γάλα αὐτῶν καὶ δυσέκλυτα ἐδόκει παρὰ
 τοῦ ἐχθροῦ προβεβλήσθαι τὰ παλαι-
 σματα. τῶν δὲ κατὰ πῶν εὐκμερία τῆ
 βίου πηρασμῶν ὑποδείγματα, ἄλλα τέ τι
 να, καὶ οὗτ' ἔστιν ὁ νόμος ἡμῶν ἀναγνωσθεῖς
 πλουσίῳ. ὅς ἐν μὲν εἶχε πλούτον, τὸ
 δὲ ἠλπίζε, τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ δὲ ἀρ-
 χῆς αὐτὸν ἐπὶ τῆ ἀγνωμοσύνη τῶν τρέ-
 πων μὴ κατακρίναντ' ἔστιν. ἀλλ' αἰετῶν
 προὔπαρχοντι πλούτῳ, πλούτον ἕτερον
 προσιθέντος, εἴ πως αὐτῶν κόρον ἐμποιή-
 σας ποτὲ, πρὸς τὸ κοινωνικὸν καὶ ἡμερον
 πῶν ψυχῶν αὐτῶν ἐκκαλέσασθαι. ἀνθρώ-
 που γὰρ φησι πλουσίου ἠυφόρησε ἢ χῶ-
 ρα, καὶ διελογίζετο κατ' ἑαυτὸν. τί ποιή-
 σω; καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μεί-
 ζονας οἰκοδομήσω. διὰ τί οὕτως ἠυφόρη-
 σε ἢ χῶρα, ἀνθρώπου μηδὲν ἀγαθὸν ἐκ

Ἡ εὐφορία ποιήσῃ μέλλοντες; ἵ-
 να μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ μακροθυμία φανῆ,
 καὶ μέχρι τῶν τοιούτων ἐκτενομήνης αὐ-
 τοῦ φιλοχριστότετος. βρέχῃ γὰρ ἐπὶ δι-
 καίους καὶ ἀδίκους, καὶ ἀνατέλλῃ τὸν ἥλι-
 ον αὐτοῦ ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς. ἢ
 δὲ τοιαύτη ἀγαθότης, μείζονα, σωάζει
 τοῖς πονηρομένοις πλὴν κόλασιν. ὡς εὐ-
 κε τοὺς ὄμβρους, ἐπὶ πλὴν ὑπὸ τῶν πλεο-
 νεκτικῶν χειρῶν γεωγουμύλω γλυῶ. ἔδω-
 κε τὸν ἥλιον ἐκθάλλειν τὰ σπέρματα, καὶ
 πολυπλασιάζειν τοὺς καρπούς. διὰ φι-
 λουφορίας. καὶ τὰ μὲν παρὰ θεοῦ τοιαύ-
 τα. γῆς ἐπιτηδύφότης, ἀέρω ἐυκρατοὶ κα-
 τασάσεις. σπέρμάτων ἀφθονοίαι, βοῶν
 σωργία. τᾶλλα, οἷς γεωργία, πέφυκεν
 εὐθηνεῖσθαι. τὰ δὲ παρὰ τοῦ ἀνθρώπου,
 οἷα; τὸ πικρὸν τῆς ἡδονῆς, ἢ μισανθρωπία,
 τὸ δυσμετάδοτον. τὰντα τῶν εὐεργετῶν
 ἀπεδείκνυτο. οὐκ ἐμνήσθη φιλοκοινῆς φυ-
 σεως, οὐχ ἠγάθητο χεῖρᾶν τὸ πορριτα-
τεν

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

Τεῦρον τοῖς ἐνδεέσι καταμρίσαι, οὐκ ἐ-
 χέρτινα λόγον φησι ἐντολῆς. μὴ ἀπόχρη-
 εῦ ποιῆν ἐνδεῆ, καὶ ἐλεημοσύαι καὶ
 κρίσεις μὴ ἐκλιπέτωσαν σε, καὶ διάδρυ-
 πῆε πρὸς πάντι τὸν ἄρτον σου. Ὡς πάντες προ-
 φῆται, καὶ πάντες διδάσκαλοι ἐμβουῶντες,
 οὐκ εἰσηκούοντο, ἀλλ' αἱ μὲν ἀποθήκας
 διεῖρήνυνοντο, ἄλλ' αὖτε πλῆθει τῶν ἀποκειμέ-
 νων σενοχωροῦμεθα. ἢ φειδωλὸς δὲ καρ-
 δία, οὐκ ἐνεπίμπλατο, ἀεὶ γὰρ τὰ νέα
 τοῖς παλαῖοις προσιθεῖς, καὶ ταῖς κατ'
 ἔτος προθήκας πρὸς εὐπορίαν προσαν-
 ξωμῆς τῶν ἀδιεξόδητον πάντων ἀμνησ-
 τία ἐνέπεσεν. ὑποχωρῆν μὲν τοῖς πα-
 λαῖοις διὰ τὴν πλεονεξίαν μὴ συγχω-
 ρῶν, ὑποδέχεσθαι δὲ τὰ νέα διὰ τὸ πλῆ-
 θος μὴ ἰσχυρῶν, διατόντο ἀνήνυτα ἢ
 αὐτῶν τὰ βουλευματα, ἄποροι δὲ αἱ φρονι-
 τίδες, τί ποιήσω; τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειε
 τὸν οὕτως πολιορκούμενον. δείλα ὡς φησι
 εὐφορίας, ἐλεεινὸς τῶν παρόντων ἀγαθῶν,
 ἐλεει

Γ Ο Γ Ο Σ .

ἑλεηνότερον τῆν προσδοκωμένων. μή
 προσόδους αὐτοῖς φέρει ἢ γῆ; σεναγμοῦσ
 αὐτοῖς φναι. μή γάρ καρπῶν εὐφορίαν συν
 ἄγει; φροντίδας καὶ λνπας καὶ ἀμνηχα
 νίαν δφνλώ. ὁμοια τοῖς πενομνύοις ὁδν
 ρεται. ἢ οὐχὶ ταντῶν ἀφίκοι τῶ φωνῆν,
 καὶ ὁ δια πῆω χείαν σενοχωρον μνθ;
 τί ποιήσω; πόθεν τροφαί; πόθεν ἐνδύμα
 τα; ταντα καὶ ὁ πλοῦσιθ φθέγγεται.
 ὁδωᾶται τῶν καρδίαν, ὑπὸ φι μρι
 μνης διεδιόμνθ. ὁ γὰρ τοῦς ἄλλους
 εὐφραίνει, τῶτο τήκει τὸν πλεονέκτω.
 οὐ γὰρ χάρει πάντων αὐτοῖς πεπληρωμέ
 νων τῆν ἔνδομ, ἀλλὰ νύσσα τῶν ψυχῶν
 αὐτοῦ πρὶ ῥέων ὁ πλοῦτθ, καὶ τῆν τα
 μείων ὑπερχεόμενθ, μή που καὶ πρὸς
 τοῦς ἔξωθεν παρακνψας, ἀγαθόν τινοσ
 ἀφορμὴ τοῖς ἐνδέεσι γένηται. καὶ μοι δο
 κῆ τὸ πᾶσθ αὐτοῦ φι ψυχῆς, τοῖς τῆν
 γαστριμάργων προσεοικέναι. οἱ διαῤῥα
 γλῶσαι μάλλον ὑπὸ λαμαργίας αἰροῦνται
 ἢ τῆν.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

ἢ τῶν ληψάνων μεταδύνα τοῖς ἐνδεῆσι·
 σύννεσ ἄνθρωπε ἔδιδωκότος, μνήσθητι σε
 αὐτω τίς εἶ, τί οἰκονομεῖς, παρὰ τίν' ἔ-
 λαβες, διατί τῶν πολλῶν προεκρίθης. ἀγα-
 θοῦ θεοῦ γέγονας ὑπεκρέτης, οἰκονόμ' ἔ-
 τῶν ὁμολούλων, μὴ πάντα οἴου τῆ γαστρί-
 τῆ σῆ παρεσκευάσθαι, ὡς περὶ ἀλλοτρίων
 βουλευνοῦ τῶν ἐν χερσίν· μικρὸν εὐφραί-
 νασε χρόνον, εἶτα διαρρύνετα οἰχήσε-
 ται· τὸν δὲ ἐπ' αὐτοῖς λόγον, ἀπατηθῆ-
 σῃ μετὰ ἀκριβείας· σὺ ἢ πάντα ὁμοῦ δύ-
 ξαις καὶ μοχλοῖς ἐναποκλείσας ἔχεις,
 καὶ καταδήσας σφραγῖσιν ἐπαγρυπνεῖς
 ταῖς μερίμναις, καὶ βουλευῆ κατὰ σαυ-
 τὸν, ἄφρονι συμβούλῳ σεαυτοῦ κεχρη-
 μλίθῃ· τί ποιήσω; ἔτοιμον ἦρ' εἶπεῖν, ὅτι
 ἐμωλήσω τὰς ψυχὰς τῶν πεινώντων,
 ἀνοίξω τὰς ἀποθήκας, καὶ πάντα κα-
 λέσω τοὺς ἐνδεῆς, μιμήσομαι τὸν ἰω-
 σήφ' ἔθ' ἢ φιλανθρωπίας κηρύγμα-
 τί· φθέρομαι φωνῶν μεγαλόψυχον, ὅτι
 σοί

σοι ὑσθρῖθε ἄρτων, ἔλθετε πρὸς με,
 φιλί παρὰ θεοῦ δεδομένης χάριτος,
 τὸ ἄρκον ἕκαστος οἶον ἐκ κοινῶν πη-
 γῶν συμμετέξοντες. ἀλλ' οὐ τοιοῦτος
 σὺ πόθεν; ὅς γε βασιλεύεις μὲν τοῖς ἀν-
 θρώποις φιλί ἀπολαύσεως. πονηρὸν δὲ
 βουλομένηριον ἐν τῇ ψυχῇ συγκροτήσας
 φροντίζεις, οὐχ ὅπως διαδῶς ἕκαστα
 τὰ πρὸς τὴν χεῖρα, ἀλλ' ὅπως πάντα
 ὑποδεξάμενος, πάντας φιλί ἀπ' αὐ-
 τῶν ὠφελείας ἀποσερήσης. παρέσκαμ-
 οἱ τὴν ψυχὴν ἀπαιτούντες, καὶ ἐν
 πρὶ βρωμάτων τῇ ψυχῇ διελέγετο.
 τάντῃ τῇ νυκτὶ παρελαμβάνετο, καὶ
 εἰς ἔτη πολλὰ τὴν ἀπόλαυσιν ἐφαντά-
 ζετο. συνεχωρήθη πάντα βουλευσασθαι,
 καὶ φανερὰ ἑαυτῷ ποιῆσαι τὴν γνώμην
 ἵνα ἀξίαν φιλί προαιρέσεως δέξεται τὴν
 ἀπόφασιν, ὃ μὴ πάθῃ σὺ. Διατάτο γὰρ
 γέγραπται, ἵνα φύγωμεν τὴν ὁμοίωσιν.
 μίμησιν τὴν γλῶσσαν ἄνθρωπον, καρποφόρησιν

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

ὡς ἐκείνη, μὴ χείρων φανῆς φιλῶν χου
ἐκείνη μὲν οὖν τοὺς καρποὺς οὐκ εἰς ἑαυ-
φιλῶν ἀπόλαυσιν, ἀλλ' εἰς τὴν σὺν ὑπηρεσί-
ων ἐξέδρασε. σὺ δὲ οὐκ ἄρ' ἐπιδείξῃ φιλῶν
ποικίλας καρπῶν, σεαυτῷ ἴστον σωάγας. Διὸ
ὡς τῶν ἀγαθῶν ἔργων αἱ χάριτες, ἐπὶ τοὺς
Διδόντας ἐπαναστρέφουσιν. ἔδωκας ἄρα πε-
νήντων, καὶ σὸν γίνετ' ἡ δόξα μετὰ προσ-
θήκης ἐπανελθόν. ὡς οὖν γὰρ ὁ σῖτος εἰς
τὴν γῆν πεσὼν, κέρδιον ἄρα προεμύω γί-
νεται, οὕτως ὁ ἄριστος εἰς τὸν πεινῶντα κα-
ταβληθεὶς, πολὺν χου τὴν ὠφελείαν εἰς
ὑσῆρον ἀναδίδωσιν. ἔσω οὖν σοι τὸ πέραθ
φιλῶν γεωργίας, ἀρχὴ φιλῶν ἐπ' ἀνανίθ' ὡροῦσθ.
παίρατε γάρ φησὶν ἑαυτοῖς εἰς Δικαιοσύ-
νην. τί οὖν ἀδικμονεῖς; τί κόπῃσες σεαυτόν;
πληθὺν καὶ πλίνθοις τὸν πλοῦτον ἐναπο-
κλήθ' ἄνθρωποι φιλονεικῶν. κρῖνον ὄνομα καλὸν
ὑπὲρ πλοῦτον πολῶν. εἰ δὲ θαυμάζῃς τὰ
ῥήματα διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν τιμὴν, σκό-
πῃ πόσῳ πρόσδοξον λυσιτελέσθον, μυ-
ρίων

ΛΟΓΟΣ

ρίων παίδων πατέρας προσαγορευέσθαι,
 ἢ μίριους ἔχειν σατήρας ἐν βαλαντίῳ, τὰ
 μὲν γε χήματα, καταλείψας ἐνταῦθα
 μὴ βδλόμην θ. πῶν δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς
 ἔργοις φιλοζυμίαν, ἀποκομίσεις πρὸς τὸν
 Δεωότην, ὅταν δὴ μ θ ὅλος ἐπὶ τῇ κοι-
 νοῦ κριτῆ περισάντες σε, τροφέα, καὶ εὐ-
 γέτην, καὶ πάντα τὰ τῆς φιλανθρωπίας
 ἀποκαλώσιμ ὀνόματα, οὐχ ὄρας τοὺς ἐν
 τοῖς θεᾶξοις, παγκρατίαςαῖς, καὶ μίμοις,
 καὶ θκριομάχοις τισὶν ἀνθρώποις, οὓς καὶ
 βδελύζατό τις προσιδεῖν, ὑπὲρ φιλ ἐν δ
 λίγω τιμῆς καὶ τῆν παρὰ τῆς Δήμου θορυ-
 βων καὶ κρότων τὸν πλοῦτον προεμνύουσ,
 σὺ δὲ μικροπρεπῆς εἶ περὶ τὰς Δαψάνας,
 τηλοκάντης μέλλων ὑπὲρβήσεσθαι Δόξης,
 θεός ἔσαι ὁ ἀποδεχόμεν θ, ἄγγελοι εὐ-
 φημοῦντες, οἱ ἀπὸ κτίσεως ἀνθρώποι μα-
 καρίζοντες. Δόξα αἰώνιος, σέφανος δικαιο-
 σώκης, βασιλεία τῆν οὐρανῶν, ἀθλά σοι ἔ-
 σαι φιλ τῆν φθαρητῆν τούτων οἰκονομίας.

Σ ὦν

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΕΣΙΑΣ

ὧν οὐδένος τούτων φροντίζεις, τῆ παρὶ
 τὰ πύοντα σπουδῆ, τῶν ἐλπιζομένων ὑπὸ
 οὐρανῶν. Δεῦρο δὴ οὐκ ποικίλως Διάδου τὸν
 πλοῦτον, φιλότιμος, καὶ λαμπρὸς παρὶ
 τὰς δαπάνας τῶν δεομένων γενόμενος
 λεγέσθω καὶ παρὶ σοῦ, ἐσκόρπισεν, ἔδωκε
 τοῖς πένκσι, ἢ δίκαιοσάν αὐτῷ μύθη εἰς
 τὸν αἰῶνα. μὴ βαρύντιμος ἔσο ταῖς χερίαις
 ἐπιτιθέμενος. μὴ ἀνάμνε σιτοδείαν, ἵνα
 ἀνοίξης σιτοδοχέα, ὃ γὰρ τιμιουλητῶν σῆ-
 τον, δίκμοκατάρατος. μὴ λιμὸν ἐκδέχου
 διὰ χρυσόν, μὴ κοινῶν ἐνδεαυ, δὲ εὐπορί-
 ἀρίδίαυ. μὴ γίνου κάπκλος συμφορῶν
 ἀνθρώπων. μὴ τῶν ὀργῶν τοῦ θεοῦ,
 καιρὸν ποιήσης παρῖουσίασ χρημάτων,
 μὴ ἐπιζάνης τραύματα κεκακωμένων
 ταῖσ μάσιξι. σὺ δὲ πρὸς μὲν τὸν χρυ-
 σὸν ἀποβλέπεις, τὸν δὲ ἀδελφὸν οὐ προσ-
 βλέπεις. καὶ τὸ μὲν νομίσματ ὅτι ὑπὸ
 νόσκεισ τὸ χάραγμα, καὶ τὸ δοκίμου δια-
 κρίνεις τὸ κίβδηλον, τὸν δὲ ἀδελφὸν πρὸ
 πάντων

ΛΟΓΟΣ

ἤντιν χρείαν παντελῶς ἀγνοῖς καὶ ἢ μὴ
εὐχροιά σε τ' ἕρπον' ὑπερβίβει. ὅσῳ δὲ
σοι ἀκολουθεῖ τῷ ἐνδεδυμένῳ ὁ σαναγμός, οὐ
λογίζη. πῶς σοι ὑπ' ἕψιν ἀγάγω τὰ πά-
θη τ' πένκτος; ἐκφύνοσ' ἄρισκεψάμενος τὰ
ἔνδορ, ὅρα ὅτι χυσοῦς μὴ αὐτῶν οὔτε ἔσιν,
οὔτε γενήσεται πῶποτε. σκεῦη ἡ κτλ' ἐσθῆς,
τοιαῦτα, οἷα ἄν ἡγήκη πῶ χῶ κτήματα,
ὀλίγων τὰ πάντα ὀβολῶν ἄξια. τί οὖν;
ἐπὶ τοὺς παύσας λοιπὸν ἄγε τ' ὀφθαλμοῦ,
ὥσε τὸ τὸ ἀγαγὼν εἰς τὸ πρᾶτῆσιον, ἐντεῦ-
θεν εὐρέως τ' θανάτου πρᾶμυθίαν. νόσον
ἐνταῦθα μάχη, ἀνάγκης λιμῆς ἢ Διαδέ-
σεως πατρικῆς. ἢ μὴ τὸν οἶκον θάνατον ἄ-
παλῆ, ἢ δὲ φύσις ἀνθέλκεις, συναποθανεῖμι
τοῖς τέκνοις πείθουσα. καὶ πολλάκις ὄρ-
μήσας, ἢ πλάκεις ἀνακοπεῖς, τελευταῖον
ἐκρατήσῃ ὑπὸ φθὶ ἀναγκάας ἢ ἀπρᾶτῆ
τὸ χρείας ἐκβιασθεῖς. ἢ οἷα βδλενεται ὁ
πατήρ; τίνα πρῶτον ἀπεμπολήσω; τίνα ἢ
ἡδέως ὁ σιτοπώλης ὄψεθ'; ἐπὶ τὸν πρᾶ-

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

βντατορ ἔλθω; ἀλλὰ Δυσωποῦμαι αὐτο
 τὰ πρεσβεία. ἀλλὰ τ' νεώτατορ; ἀλλ' ἔλε-
 ῶ αὐτο τ' ἡλικίαν ἀνασθησαν τῶν συμ-
 φορῶν. οὐτ' ἔναργης σώζει τῶν γονέων
 τοὺς χαρακτήρας. ἐκέν' ἐπιτηδείως
 ἔχει πρὸς τὰ μαθήματα. φεῦ φηι ἀμηχα-
 νίας. τίς γῆνωμα; τίνι τούτων προσκρῆ-
 σω; ποίαν ἁκρίου ψυχὴν ἀναλάβω; πῶς ἴ-
 φνσεως ὑπλάθωμαι; ἔὰρ πάντων ἀντί-
 σχωμαι, πάντας ὄψομαι διαπανωμύους
 ἴθι πάθει. ἔὰρ ἓνα πρῶμαι, ποίοις ὀφθαλ-
 μοῖς τοὺς λειπομύους προσίδω; ὑποπῆος
 αὐτοῖς ἡδὴ γε γυμνῶς εἰς ἀπισίαν. πῶς
 οἰκήσω τὴν οἰκίαν; ἔμαυθ' κατασκευά-
 ζας τὴν ἀπαιδίαν. πῶς ἐπὶ τ' τράπεζαν
 ἔλθω, ἐκ τοιανύτης προφάσεως τὴν εὐπορί-
 αν ἔχουσιν; ἢ οὐ μὲν μετὰ μυρίων δια-
 κρῶν, τὸν φίλτατορ τῶν παίδων ἀπεμ-
 πολήσωρ ἔρχεται. σὲ δὲ οὐ κάμπηι τὸ πά-
 ρος, οὐ λογισμὸρ λαμβάνεις φηι φνσεως.
 ἀλλ' ὁ μὲν λιμὸς σπνέχει τὸν ἄθλιον,

ΛΟΓΟΣ

σὺ δὲ ἀνάβαλλῃ καὶ εἰρωνεύῃ, μακροτέρως
 ἢ αὐτῶν κατασκευάζωμ πρὸς συμφορὰν.
 καὶ ὁ μὲν τὰ πλάγχθη προτείνεται ἡ-
 μῖν τῶν τροφῶν. σοὺ δὲ οὐ μόνον οὐκ ἀπο-
 νηκῶς ἢ χεῖρ ἐκ τοιούτων συμφορῶν ὑπο-
 δεχομένη τιμήματα, ἀλλὰ καὶ ζυγομα-
 χῆς πρὸς τὸ πλείονος. καὶ ὅπως ἂν πολὺ
 λαβῶν, ἔλαττον δώσης φιλονεικῆς, παντα-
 χόθεμ βαρύνωμ πρὸς συμφορὰν ἢ ἀθλίω.
 οὐ δάκρυόν σοι ἐλεηνόμ, οὐ σεναγμός καρ-
 δίαν μάλα σφ. ἀλλ' ἄκαμπτος εἶ καὶ ἄ-
 μίλικτος, πάντα χυσοῦν βλέπεις, χυσοῦν
 φαντάξῃ. τῶτό μὲν καθεύδουσι ἐνύπνιον,
 καὶ ἐγρηγοροῦσι ἐνθνήμιον. ὥπως γὰρ οἱ ἔ-
 νημανίας παρὰφοροί, οὐ τὰ πράγματα
 βλέπουσιν, ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ πάθους φαντά-
 ζοντες, οὕτως σοι ἢ ψυχὴ τῆς φιλοχρηματίας
 ἀκαταχερῆς, πάντα χυσοῦν, πάντα ἄρ-
 γυρον βλέπει, ἢ δῖον ἂν ἴδοις τὸν χυσοῦν,
 ἢ τὸν ἥλιον. εὐχῆ τὰ πάντα πρὸς τὸν τὸ
 χυσοῦ φνσίμ μεταβληθῆναι, καὶ ὑπὸ νοῆς
 μὲν

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΕΞΙΑΣ

ἄλλ' τοῖ καθ' ὅσον οἶον τε, ποῖαν γὰρ μη-
 χανὴν διὰ χρυσόν οὐ κινῆς. ὁ σίτος, χρυ-
 σός σοι γίνετα. ὁ οἶνος, εἰς χρυσόν μετα-
 πηγνυτα. τὰ ἔριάσοι ἀποχρυσούτα. πᾶ-
 σα ἐμπορία, πᾶσα ἐπίνοια, χρυσόν σοι προ-
 σάγει. αὐτὸς ἑαυτὸν ὁ χρυσὸς ἀπογεννᾷ πο-
 λυπλασιαζόμενος ἐν δανείσμασι. καὶ κό-
 ρος οὐκ ἔστι. καὶ τέλος φησὶ ὑπὸ θυμίας οὐκ
 ἐξυρίσκετα. τῶν μὲν γὰρ παίδων τοῖς
 λίχνοις ἀφηδῶς πολλάκις ἐν δίδομεν ἢ
 πρὶ προυδάσων ὑποβρεμπίμωλας, ὡς ε-
 ἴπαι ὑπερβάλλοντα κόρω τὸ ἀποσροφὴν ἐμ-
 ποιῆσαι. ὁ δὲ πλεονέκτης, οὐχ οὕτως. ἀλλ'
 ὅσω πλεόνων ἐμφορῆτι, πλεόνων ἐθίετι.
 πλεῖτος ἐὰν ῥέη, μὴ προσίθεσθε καρδίαν.
 σὺ δὲ κατέχεις τὸν πρᾶξ ῥέοντα. καὶ πρὶ-
 φράσεις τὰς διεξόδους. εἶτα κατεχόμενος
 καὶ ἐλλιμνάζων, οἷα ποιῆσαι, ῥήγνυσι
 τὰ κωλύματα. ἀμέλει καὶ νῦν βιαίως ἐν-
 ἀποληφθεῖς καὶ πλημμυρῶν, καθαρεῖται
 πλουσίου τὰς ἀποθήκας, ἐλαφίσει αὐτὸν
 τὰ

Ἡ ταμίειά ὡπερ πολέμιός τις ἔπεισε λ
θῶν, ἀλλὰ μείζονας οἰκοδομήσῃ; ἀδελφοί
εἰ μὴ καθηρημύας παραδώσῃ θεῷ μετ'
αὐτῶν, ὁξύντρον γὰρ ἄν αὐτὸς ἀπέλθοι ἀ-
ναρπαθεὶς, ἢ ἐκεῖνα κτλ πλὴν πλεονεκτι-
κῆν ἐπίνοιαν ἐγρῆσειν. ἀλλ' ὁ μὲν, ἔχῃ τῶν
κακῶν βδελυμάτων τὸ τέλος ἀκόλυθον.
ὑμεῖς δὲ ἂν ἐμοὶ πείθησθε, πάσις θύρα
ταμίειων ἀναπετάσαντες, ἀφθόνως πρῆξτε
τε τὰς διεξόδους θεῷ πλάττω, ὡπερ ποτα-
μῶ μεγάλῳ πολὺν καρπὸν γῆρ δι' ὀχετῶν
μυρίων ἐπεχόμενῳ, οὕτως αὐτοὶ τῷ πλά-
τῳ διδόντες διὰ κίμων ὀδῶν εἰς τὰς ἄ-
πενήτων οἰκίας καταχίζετε. τὰ φρεατὰ
ἐξαντλόμενα εὐρωτέρῳ γίνεσθαι, ἐναφιέμε-
να δὲ, κατασῆπεσθαι. καὶ πλάττω τὸ μὲν σάσι-
μον ἄχρηστον, τὸ δὲ κοινόμενον καὶ μεταβαί-
νον κοινωφελές τε καὶ ἔγκρηστον. ὡς πόσις μὲν
ὁ πρὸς τῶν εὐθρυγετῶν ἐπαινος, οὗ σὺ
μὴ καταφρονήσῃς. πηλίκος δὲ ὁ πᾶρα τῷ
δικαίου κριτῷ μισθός, ὃ σὺ μὴ ἀπιστή-
σῃς. πανταχοῦ σοι τὸ ὑπόδειγμα τῷ κα-

ΤΗΩ

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΕΞΙΑΣ

τηγορουμλίου πλουσίου προπαντάτω, ὅς
 τὰ μὲν ἦδη πρῶτα φυλάσων, πρὶ δὲ ἔ
 ἔλπιζομλίων ἀγωνίων, καὶ ἀδκλον ἔχωρ
 εἰ βιώσεται πλὴν ἄυριον, δ' ἄυριον σήμε-
 ρον προκμάστανερ. ὕπτω ἦλθεν ὁ ἰκῆ-
 της, καὶ προλαβὼν ἐδείκνυ πλὴν ἄγριότη-
 τας, οὐ σωήγαγε τοὺς καρποὺς, καὶ φη
 πλεονεξίας ἦδη εἶχερ τὸ κρίμα. ἢ μὲν
 γῆ ἐδεδιοῦτο τοῖς ἐκφορίοις αὐφῆ. βαθῦ
 μὲν ἐν ταῖς ἀρονύσαις προδεικνῦσα τὸ λῆ-
 ῖον. πολὺν δὲ τὸν βότρω ὑπὲρ κλημάτων
 φαίνουσα. βρνούσαρ δὲ ἔβη καρπῶ πλὴν ἐ-
 λαΐαρ πρῆχομλίων, καὶ πᾶσαρ ἐπαγγελιο-
 μλίων πλὴν δὲ ἀκροδενῶν τροφίω. ὁ δὲ, ἀ-
 δέξιθ ἦρ καὶ ἀκαρπθ. ὅπτω ἔχωρ, καὶ
 ἦδη βασκάνων τοῖς δεομλίοισ. καίτοι
 πόσοι κίνδωοι πρὸ φη συγκομιδῆς τῶν
 καρπῶν, καὶ ἔ καὶ χάλαζα κατέκλασε,
 καὶ κἀνσωρ ἦρπασερ ἐκ μέσων τῶ χειρῶν,
 καὶ ὕλωρ παρὰ καρπῶν ἐκ νεφῶν ἐπιρῖ-
 ῖερ, ἠχρείωσε τοὺς καρποὺς, οὐ προσενχῆ
 οὐ

Λ' Ο Γ Ο Σ

οὐκ ἔστι κυρίως τελειωθῆναι πλὴν χάριμ, ἀλλὰ
 προλαμβάνων σεαυτὸν ἀνάξιον ποιῆς
 ἐν ὑποδοχῆς τῶν δειχθέντων; καὶ σὺ μὲν
 ἐν ἑστέ κρυπῆσαι λαλεῖς σεαυτῷ, τὰ ἡ ῥήματα
 σου, ἐν οὐρανῷ δοκιμάζεται. διαπο-
 τὸ σοι ἐκῆσθαι αἱ ἀποκρίσεις ἔρχονται.
 τίνα δέ βῃ καὶ ἀλέγει. ψυχὴ, ἔχεις καλὰ
 ἀγαθὰ ἀποκείμενα. φάγε, πίε, εὐφραίνου.
 ὡς τὸ ἀλογίας, εἰ δὲ χοιρείαν εἶχες, ψυ-
 χῶν, τί ἄρ' ἄλλο, ἢ τὸ αὐτῆς εὐηγγελίσω;
 οὕτω κτηνώδης εἶ, οὕτως ἀσώματος τὸ ψυ-
 χῆς ἀγαθῶν, τοῖς τὸ σαρκὸς αὐτῆς βρώμασι δε-
 ξιούμεενος. καὶ ὅτι ὁ ἀφελῶν ὑποδέχεται,
 πάντα τῆς ψυχῆς παραπέμπτως. εἰ μὲν
 ἀρετῶν ἔχει, ἢ πλήρης βῆσιν ἔργων ἀγαθῶν,
 ἢ νεῶν προσωκείωται, ἔχει καλλὰ ἀγα-
 θὰ. καὶ εὐφραίνεσθαι πλὴν καλῶν ἐν ψυ-
 χῆς εὐφροσύνη. ἐπεὶ ἡ τὰ ἐπίγεια φρο-
 νῆσ, καὶ νεῶν ἔχεις πλὴν κοιλίαν, καὶ ὅλως
 σάρκιν θεί, δεδουλωμένον τοῖς πάσθε-
 σιν, ἔκουε ἐν σοὶ πρεπόνθης προσηγορί-
 ας.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΕΙΑΣ

εἰς, ἢ οὐδείς ἀνθρώπων ἔρετό σοι, ἀλλ'
 αὐτὸς ὁ κύριος. ἄφρον, πάντη τῆ νυκτί,
 πῶς ψυχῶ σου ἀπατονίσῃ ἀπὸ σου. ἃ
 δὲ ἤτοίμασας, τί νί ἔσαι; μείζων φηὶ αὐτο
 νίου κολάσεως, ὁ γέλωσ φηὶ ἀβουλίας. ὁ δὲ
 μετ' ὀλίγον μέλλω ἀνάρπασος ἀγεσθαι,
 οἷα βάλενετ. καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας,
 καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καλῶς σὺ ποι
 ῶν φαίλω ἄν πρὸς αὐτόν. ἀξία γὰρ κα
 ταιρέσεως, τὰ ταμιεῖα φηὶ ἀδικίας. κατὰ
 σκαπῆε ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν, ἃ κακῶς ὠκο
 δόμησας. λυετὰ σιτοδοχίαι, ὅθεν οὐ
 θείεις ἀπῆλθέ ποτε παραμυθίας τυχῶν. ἀ
 φάνισον πάντα οἶκον πλεονεξίας φυλα
 κα, ἀποσκεύασον ὀρόφους, πρῖελε τοίχους,
 θῆξον ἡλίω τὸν εὐρωτιῶντα σῖτον, θῆξά
 γαγε ἐκ φυλακῆς τὸν δέσμιον πλουτόν,
 θριάμβυσον τὰ σκοτεινὰ τῆ μαμονᾶ κα
 ταγώγια. καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ
 μείζονας οἰκοδομήσω. ἔάν δὲ καὶ πάντα
 ἐμπλήσῃς, τί ποτε ἄρα διανοηθήσῃ; ἢ που
 πάλιν

ΛΟΓΟΣ.

πάλιρ καθάρηται, καὶ πάλιρ οἰκοδομη-
σας; τί τούτων ἀνοητέρον; ἀπέραντα
μοχθῆρ; οἰκοδομῆρ μετὰ πωδῆς, ἢ
μετὰ πωδῆς καθαιρέρ; ἔχρησ ἀπαθήκας ἔ-
αρ θέλης, τὰς κοιλίας ἢ πενήτων. θεσαν-
ρισου σεαυτοῦ θεοῦ ἐν οὐρανῶ. τὰ ἐκεί-
να ἀποτιθέμενα, οὐ σῆτες καταβόσκοντες, οὐ
σηπεδῶν ἐπιπέμετες, οὐ λησαι διακλέπτει-
σιρ. ἀλλὰ τότε μεταδώσω ὅτις δεομένοις,
ὅταν τὰς δουτέρας ἀποθήκας ἐμωλήσω.
μακροῦς σεαυτοῦ τοὺς χρόνους ἢ ζωῆς ἔφη-
ζας, σκόπη, μή σε προλάβῃ ὁ κῆρ προδε-
σμίαν ἐπείγωρ. ἢ ἢ ἢ ἐπαγγελία, οὐ χρη-
στότητος ἔστιρ, ἀλλὰ πονηρίας ἀπόδειξις. ἐξ
παγγέλλῃ ἢ, οὐχ ἵνα δῶς μετὰ ταῦτα, ἀλλ
ἵνα τὸ πῶρ διακρούσῃ. ἐπεὶ νῦν, τί τὸ
κωλύον πρὸς τὸ μετὰδοσιρ; οὐ πάρεσιρ ὁ
ἐνδεής; οὐχὶ πλήρης αἱ ἀποθήκαι; οὐχ ὁ
μισθός ἐπιμοσ; οὐχ ἢ ἐντολή τηλαυγής; ὁ
πενῶν τήκετες, ὁ γυμνητένωρ πῆγνυται, ὁ
ἀπατον μῆκος ἀγχετα. καὶ σὺ τίω ἐλε-
ημο

ΠΕΡΙ ΠΛΕΘΝΞΞΙΑΣ

Ημοσώλω εἰς τὴν ἄυριον ἀναβάλλη; ἄκουε
 πολομῶντος. μὴ εἴπης ἀπανελθῶν ἐπάνη
 κε, καὶ ἄυριον δώσω. οὐ γὰρ οἶδας τί τέξε
 ται ἢ ἐπιούσῃ. οἶωμ πρῶταγγελμάτων ὑπὸ
 ρᾶς, τῆ φιλαργυρία τὰ ὦτα προαποβύσας,
 πόσῳ ἔδῃ χάριμ ἔχῃμ ἔθ' εὐδργέτη, καὶ
 φαιδρὸν εἶναι, καὶ λαμπρῶεσθαι τῆ ἡ
 μῆ, ὅτι οὐκ αὐτὸς διοχλῆς θύρας ἑτέρων,
 ἀλλὰ τὰς σὰς ἄλλοι καταλαμβάνουσι.
 νῦν δὲ κατηφῆς εἶ ὁ δυσέντυκτο, ἐκ
 κλίνωμ τὰς ἀπαντήσεις, μὴ σου τι καὶ μι
 κρὸν ἀναγκασθῆς ἢ χερῶν ἐκβαλῆν. μί
 αμ οἶδας φωνῶ. οὐκ ἔχω, οὐδὲ δώσω, πέ
 νης γάρ εἰμι. πένης εἶ ἔθ' ὄντι, καὶ ἐνδεῆς
 παντὸς ἀγαθῶ, πένης ἀγάπης, πένης φιλα
 ρωπίας, πένης πίστεως εἰς θεόν, πένης ἐλ
 πίδος αἰωνίου. συμμῆσις ἄς ποίησον τῶν
 σιτῶν τοὺς ἀδελφούς. τὸ ἄυριον σηπόμε
 νομ σήμῃομ μετὰδος τῶ δεομῶ. πλεονε
 ξίας εἶδος ἔ χαλεπώτατομ, μηδὲ ἢ φθα
 ρομῶμ μεταδιδόναι τοῖς ἐνδεῆσι. τίνα
φκσίμ

Λ Ο Γ Ο Σ .

Φησὶν ἄδικῶς σωέχωρ τὰ ἑμαυτῶν; ποῖα
 εἶπέ μοι σαυτῶν; πόθεν λαβῶν εἰς τὸν βί-
 ον εἰσώεγκας; ὡς ἂν εἴτις ἐν θεάτρῳ θέαμα
 καταλαβῶν, εἶτα ἰσχυροὶ τοὺς ἐπιφύον-
 τας, ἴδιον ἑαυτοῦ κρίνων τὸ κοινῶς πᾶσι
 κατὰ τὴν χρῆσιν προκείμενον, τοιούτοί εἰ-
 σὶ καὶ οἱ πλούσιοι. τὰ γὰρ κοινὰ προκα-
 ταχόντες, ἴδια κοινοῦνται διὰ πῶν πρόλη-
 ψιν. ἔπει εἰ τὸ πρὸς πρῶτα μυσθία καὶ ἑαυτῶν
 χρείας ἕκαστος κομιζόμενος, τὸ πρῶτον
 ἡθίει τῷ δεομένῳ, οὐδεὶς μὲν ἂν ἦν πλού-
 σιος, οὐδεὶς δὲ ἐνδεής, οὐχὶ γυμνὸς ἰσχυ-
 ρεσες καὶ γαστροί; οὐ γυμνὸς πάλιν εἰς τὴν
 γλῶσσαν ὑποστέψης; τὰ δὲ πρῶτα σοὶ πόθεν;
 εἰ μὴ ἀπὸ ταυτομάτου λέγεις, ἄρα εἶ,
 μὴ γνωρίζω τὸν κτίσαντα, μηδὲ χάριμ ἔ-
 χωρ τοῦ δεδωκότι. εἶδὲ ὁμολογεῖς εἶνα
 πρῶτα θεῶν, εἶπέ τὸν λόγον ἡμῖν δι' ὃν ἔλα-
 βες. μὴ ἄδικος ὁ θεός, ὃ ἀνίσως ἡμῖν δι-
 αρωρῶν τὰ τῆ βίου; διὰ τί σὺ μὲν πλουτῆς,
 ἕκθενος δὲ κένετα; ἢ πάντως, ἵνα καὶ σὺ
 χρῆ

χρῆ

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

ἀκρίβειος ἐπιπέτης οἰκονομίας μισθῶν
 ὑποδέξῃ, κακῆνος τοῖς μεγάλοις ἀθλοῖς
 ὑπομονῆς τιμηθῆ. σὺ δὲ πάντα τοῖς ἀπλη
 ρώτοις φιλ. πλεονεξίας κόλποις πύριλαθῶν,
 οὐδένα οἶα ἀδικῆν, τοσόντους ἀποσφῶν;
 τίς ἐσὶν πλεονέκτης; ὁ μὴ ἐμμύων τῆ αὐ
 ταρκεία, τίς δέ ἐσὶν ἀποσφῆκτης; ὁ ἀφα
 ρῶμενος τὰ ἐκάσου. σὺ δὲ οὐ πλεονεκτης;
 σὺ δὲ οὐκ ἀποσφῆκτης; ἀ πρὸς οἰκονομίαν
 ἐλέξω, ταῦτα ἴδια σεαυτῷ ποιούμενος; ἢ ὁ
 μὴ ἐνδεδυμύων ἀπογυμνῶν λωποδύτης
 ὀνομαθῆσεται. ὁ δὲ τὸν γυμνὸν μὴ ἐνδύ
 ων, δαυάμμος τοῦ ποιῆν, ἄλλης τινός ἐστι
 προσηγορίας ἀξίος; τοὺς πεινῶντος ἐσὶν ὁ
 ἄρτος, ὅμ σὺ κατέχῃς. τῷ γυμνητέοντι
 τὸ ἱμάτιον, ὃ σὺ φυλάσῃς. ἐν ἀποθήκαις
 τῷ ἀνυποδέτου τὸ ὑπόδημα, ὃ παρὰ σοῦ
 κατασῆπεται. τῷ χήζοντος τὸ ἀργύριον, ὃ
 κατορνήξας ἔχεις. ὥσε τοσόντους ἀδικῆς,
 ὅσοις παρέχειν ἠδύνασο. καλοὶ μύφῃσι
 οἱ λόγοι, ἀλλὰ καλλίωρ ὁ χρυσός. ὥσῳ

Λ Ο Γ Ο Σ

οἱ τοῖς ἀκολάστοις πρὸ σοφροσύνης δια-
 λεγόμενοι. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι διαβαλλομέ-
 νης φιλικῆς ἑταίρας, ἀπὸ φιλικῆς ὑπομνήσεως πρὸς
 τὰς ἐπιθυμίας ἐκκαίονται. πῶς σοι ὑπὸ
 ὄψιν τὰ πάθη τῶ πένητος ἀγάγω, ἵνα γνῶς
 ἀπὸ ποταπῶν σεναγμῶν σεαυτοῦ θησαυρε-
 ζης, ὃ πόσου ἀξίον σοὶ φανῆται ἐν τῇ ἡ-
 μέρᾳ φιλικῆς κρίσεως τὸ ῥῆμα ἐκφύο. δεῦτε
 οἱ εὐλογημένοι τῆ πατρὸς μου, κληρονομή-
 ατε πῶν ἠτοιμασμένων ὑμῶν βασιλείαν
 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα ἔ, καὶ
 ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ ἐπο-
 τίσατέ με. ποταπὴ δέ σοι φρίκη καὶ ἰ-
 δρῶσ καὶ σκότος πρὸς χυθνήσεται, ἀκού-
 οντι φιλικῆς καταδίκης. πορευθεὶς ἀπὸ ἐμοῦ
 οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ σκότος τὸ ἄζω-
 ον, τὸ ἠτοιμασμένον τοῦ διαβόλου, καὶ
 τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ, καὶ
 οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα, καὶ
 οὐκ ἐποτίσατέ με. γυμνὸς ἦμιν, καὶ οὐ πε-
 ριεβάλετέ με, οὐδὲ γὰρ ἐκφύο ὁ ἄρπαξ ἐγ-
 καλῆ

ΠΕΡΙ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΣ

καλεῖται, ἀλλ' ὁ ἀκοινώνητος κατακρίνεται.
 ἐγὼ μὲν εἶπον, ἀ συμφέρον ἐνόμιζον.
 σοὶ ὅ, παιδέντι μὲν πρόδηλα τὰ ἐν ἔπαυ-
 γελίαις ἀποκείμενα ἀγαθὰ. Πρακτόσαντι
 δὲ, γεγραμμένη βίη ἢ ἀπειλή, ἢ εὐχομαί-
 σε πῶς πῆρα διαφυγῆν, βελτίονα γνώ-
 μῳ μεταλαβόντα, ἵνα λυτροῦ σοι γένηται
 ὁ ἰδιόπλουτος, καὶ ἐφ' ἔτοιμα βαδί-
 σης τὰ οὐράνια ἀγαθὰ, χάριτι τῶ πάν-
 τας καλέσαντος εἰς πῶς ἑαυτοῦ βα-
 σιλείαν. ὧ ἢ Δόξα, καὶ τὸ κρέ-
 τος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶ
 αἰῶνων.

Α Μ Η Ν.

ΒΑΣΙΛΕΙ

ΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ἀρχιεπισκόπου καισα-

ρείας ὁμιλία, πρὸς

τοὺς πλουτοῦν-

τας.

ΕΙΡΗΤΑΙ ἡμῶν πρῶτον ἡμῖν τὰ
πρὶ τοῦ νεανίσκου τούτου, καὶ μέ-
μνηται πάντως ὅγε φιλόπονθ' ἀκροα-
τῆς, τῶν ζητησμελῶν τότε, πρῶτον μὲν,
ὅτι οὐχ ὁ αὐτός ἐστι βέλ' παρὰ βέλ' λουκᾶ
νομικῶ. ὁ μὲν γὰρ παρὰ τῆς ἡμ, εἰρωνικᾶς
τάς ἐρωτήσας ποιον μὲνθ' . οὐτ'θ' δὲ,
ὑγιῶς μὲν ἐρωτῶν, οὐκ εὐπειθῶς δὲ κατα-
δεχόμενθ' . οὐ γὰρ ἂν ἀπῆλθον ἐπέ-
ταῖς τοιαύταις ἀποκρίσεσι τοῦ κυρίου
λυπον μὲνθ' , εἰ καταφρονητικῶς αὐ-
τῶν προσῆγε τὰς πένσας . Διόπ' οἶον εἰ-
μικτὸν αὐτῶν τὸ ἦθος ἡμῖν ἀνεφαίνετο .
πῆ μὲν, ἐπαινετὸν δεικνύοντος τῶ λόγου .

D

πῆ δὲ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΠΛΟΙΤΟΤΗΤΑΣ

πῆ δὲ ἀδελιώτατον καὶ πάντη ἀπεγνω-
σμένον. τὸ μὲν γὰρ γνωρίσαι τὸν ἀλη-
θῶς Διδάσκαλον, καὶ παρελθόντα, πῶς
φαρισαίων ἀλαζονείαν, καὶ νομικῶν οἴκη-
σιν, καὶ γραμματέων ὄχλον, πῶς προση-
γορίαν πάντων ἀναθεῖναι θεῷ μόνῳ ἀλη-
θινῷ καὶ ἀγαθῷ διδασκάλῳ, τοῦτο ἦν
ὃ ἐπεηνήστο. καὶ μὲν τοῖς φανῆναι φροντίδος
ἄξιον ποιοῦμενον, πῶς ἂν φιλ. αἰωνίου κλη-
ρονομήσῃ ζωῆς, ἀποδεκτὸν καὶ τοῦτο.
ἐκείνο δὲ λοιπὸν ἐλέγχε αὐτοῦ πῶς ὅλην
προαίρεσιν, οὐ πρὸς τὸ ἀληθινῶς καλὸν ἀ-
ποβλέπουσαν, ἀλλὰ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀρέ-
σκον ὁρῶσκόπουσαν, τὸ μαθόντα παρὰ τὸ
ἀληθινοῦ διδασκάλου μαθήματα σωτή-
ρια, μὴ ἐγράψαι τῆ ἑαυτοῦ καρδίᾳ, μηδὲ
εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὰ διδάγματα, ἀλλὰ
ἀπελθὲν ἀθυμοῦντα θεῷ πάθει φιλο-
πλουτίας ἐσκοτωμένον. τὸτο δὲ πῶς ἀνω-
μαλίαν τῶν τρόπων, καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἀ-
συνμφωνοῦ ἀπελέγχε. διδάσκαλον λέ-
γεισ

γας, καὶ τὰ μαθητῶν οὐ ποιῆς. ἀγαθὸν
 ὁμολογῆς, καὶ τὰ διδόμενα ἀποπέμ-
 πη. καίτοι γε ὁ ἀγαθός, ἀγαθῶν ὅτι παρε-
 κτικὸς δηλονότι. καὶ ἐρωτᾷς μὲν, πῶς
 εἰ αἰωνίου ζωῆς. ἐλέγχῃ δέ, ὅπως τῆ ἀ-
 πολάνσει τῶν παρόντων βίου προσδε-
 μνίος. τί δέ σοι χαλεπὸν, ἢ βαρὺ ἢ ὑπέρι-
 σσομῶν ῥῆμα ὁ διδάσκαλος προετείνατο,
 πῶς σου τὰ ὑπάρχοντα, ὅτι δὸς πῶς
 χοῖς. εἴ σοι προέβαλε πόνους γεωργικούς,
 ἢ τοὺς ἐμπορίας κινδύους, ἢ ὅτι ἄλλοι
 οἷς χημαζομνίοις ὑπὸ πόνον προσεσιμ
 εἶδεν σε λυπηρῶν δυσφορῶντα τῶν ἐπι-
 τάγματι. εἴ δέ οὕτω διὰ ῥαδίας ὁδόν,
 οὐδένα πόνον ἐχούσης οὐδέ ἰδρωτά, ἐπαυ-
 γέλλεται σε κληρονομίαν εἰ αἰωνίου ζωῆς
 ἀποδείξαι, οὐ χαίρεις τῆ εὐκολίᾳ εἰ σω-
 τηρίας, ἀλλ' ἀπέρχῃ ὁδωώμεν πῶς
 ψυχῶν καὶ πενθῶν, καὶ ποιῆς σεαυτῶν ἄ-
 ρησα πάντα ὅσα σοι πεπύνηται, εἴ γὰρ
 οὐκ ἐφόνυσας ὡς σὺ φῆς, οὔτε ἐμοίχθης

D

ii

σας

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

στας, οὔτε ἔκλεψας, οὔτε κατεμαρτύρησάς
 τινος μαρτυρίαν ψευδῆ, ἀνόνητορ σεαυτοῦ
 ποιῆς τὸ πρὸς ταῦτα πωουδῆμ μὴ προσβ
 θεῖς τὸ λῆπον, δὲ οὐ μόνον δωρήσῃ εἰσελ
 θεῖς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. καὶ εἰ μ
 ἰατροῦς ἐπηγγέλλετο κολοβώματα μελῶν
 ἐκ φύσεως ἢ ἐξ ἀρρώστιας προσόντα σοι δ
 ορῶσασθαι, οὐκ ἂν ἠθύνμεις ἀκούων
 ἔπειθ' ἡ δὲ ὁ μέγας ἔψυχῶν ἰατροῦς τέλει
 οἱ σε ποιῆσαι βούλεται τοῖς καίριωτάτοις
 ἐλλείποντα, οὐδέχῃ τὸ χάριμ, ἀλλὰ πεν
 θεῖς καὶ σκυθρωπάζεις, ἐκείνης μὲν γὰρ δ
 λος εἰ φίλ' ἐντολῆς μακρὰν ὑπάρχωμ, καὶ
 ψευδῶς σεαυτοῦ προσμαρτυρήσας αὐτῷ,
 ὅτι ἠγάπησας τὸν πλησίον ὡς σεαυτόμ. ἰ
 δοὺ γὰρ τὸ παρά τ' κυρίου προσαχθῆμ,
 ἐλέγχει σε πᾶσιν ἀληθῆς φίλ' ἀληθινῆς ἀ
 γάπης ἀπολείπομνον. εἰ γὰρ ὅπου διε
 βεβαίωσω ἀληθῆς ἡμ, ὅτι ἐφύλαξας ἐκ νε
 ὄτητος τὴν ἐντολήν φίλ' ἀγάπης, καὶ το
 σοῦτον ἀπέδωκας ἐκάσῳ ὅσῳ καὶ σεαυτοῦ,

πθ

ΘΜΥΛΙΑ

ποῦθεν σοὶ ἢ τῶν χρημάτων αὐτῆ παρ' αὐτοῦ
 α; διαπανητικὸν γὰρ πλοῦτον, ἢ διασεία
 τῶν δεομένων. ὀλίγα μὲν ἐκάστου πρὸς τὴν
 ἀναγκαίαν ὑπὸ μέλειαν δεχομένου, πάν-
 των δὲ ὁμοῦ καταμριζομένων τὰ ὄντα,
 ὅτι παρ' αὐτοῦ διαπανῶντων, ὡς εὖ ὁ ἀγα-
 θῶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, οὐδὲν παρ' αὐτοῦ
 τῶν κέρκτηται τὸ πλησίον. ἀλλὰ μὴ φά-
 νη ἔχω κτήματα πολλὰ, πόθεν ταῦτα;
 ἢ δήλον, ὅτι τὴν οἰκείαν ἀπόλαυσιν προ-
 τιμότεραν εἶναι τῶν πολλῶν παραμυθίας
 ποιῶμενος. ὅσον οὖν πλεονάζεις ἑστὶ πλὴ-
 τῶ, τοσοῦτον ἐλλείπεις τῆ ἀγάθῃ. ἔπει-
 πάλα ἂν ἐμελέτησας τῶν χρημάτων τὴν
 ἀλλοτρίωσιν, εἰ ἡγάπηκῃς σου τὸν πλη-
 σίον. νωτὶ ὅτι προπέφυκέ σοι τὰ χρήματα
 πλέον, ἢ τὰ μέλη τοῦ σώματος. νωτὶ λυ-
 πεῖ σε αὐτῶν ὁ χωρισμὸς ὡς ἀκροτηρια-
 σμὸς τῆ καρίων. εἰ γὰρ ἡμυθίεσας γυμνὸν,
 εἰ ἔδωκας πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, εἰ ἡ θύ-
 ρα σου ἀνέωκτο παντὶ ξένῳ, εἰ ἐγένου πα-
 τὴρ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΝΙΤΑΣ

ἦν ὀρφανῶν, εἰ πάντι' σωέπασχεσ ἀ
 Δαυάτω, ἢ πὲρ ποίωμ ἄρ νύμ ἔλυωήθησ
 χρημάτων; πού δ' ἄρ νύμ ἔδυσχέρα
 νας ἀποτιθέμεν Θ τὰ λεπόμενα, πᾶ
 λα μελετήσας αὐτὰ διανέμεν τοῖσ ἐν-
 Δεέσιμ; εἶτα, ἐν μὲν πανηγύρε οὐδεὶς
 λυπεῖται προἰέμεν Θ τὰ παρόντα, καὶ
 ἀντικτώμεν Θ τὰ ἐνδέοντα, ἀλλ' ὅσα
 πού ἄρ ἐλάττον Θ τιμῆσ τὰ πολυτίμη-
 τα πρίκται, τοσούτω χαίρει, ὡσ λαμπρῶ
 αὐτῶ τοῦ σωμαλλάγματ Θ γενομένου.
 σὺ δὲ λυπῆ χρυσίου, καὶ ἀργυρίου, καὶ
 κτήματα Διδούσ, τουτέσι λίθουσ καὶ
 χούμ παρεχόμεν Θ, ἵνα κτήσῃ πῶ μα-
 καρίαμ ζωὴν; ἀλλὰ τί χήσῃ τῶ πλῶτω;
 εἰδῆτι πολυτιμῆτω πούριβαλῆσ σεαυτόμ;
 οὐκοῦν δύο μύ σοι πηχῶν χίτωνίσκ Θ
 ἀρκέσει, ἐνός δὲ ἱματίου πούριβολῆ πᾶ ἄρ
 πῶ ἐνδυσμάτων ἐκπληρώσει πῶ χρείαμ.
 ἀλλ' εἰσ τροφίω καταχρήσῃ τῶ πλῶτω;
 εἰς ἄρτοσ, ἵκανός ἀποπληρώσαι γαστέ-

ΘΜΪΛΙΑ

ρα, τί οὐκ λιπῆ, ὡς τίνος σερου μὲν
 Δόξης φη ἀπό τῆ πλοῦτου; ἀλλ' ἐὰν μὴ
 χαμαὶ ζῆτης τὴν δόξαν, εὐρήσεις τὴν ἀλη-
 θινὴν ἐκείνην, ἢ λαμπρὰν προάγουσάν
 σε ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ
 ἔχει τὸν πλοῦτον ἀγαπῆτον ὅτι καὶ μὴ
 δὲν ἀπ' αὐτῆ παρῆγίνεται ὄφελος, ὅτε
 μὲν οὐκ ἀνόνκτος ἐσὶν ἢ τῶν χρημάτων
 πλουτῆ, παντὶ γινώριμον, πλὴν ἀλλὰ πα-
 ράδοξον ἴσως φανῆται σοὶ ὅτι μέλλω λέ-
 γειν, παντὸς δ' ἐσὶν ἀληθές εἶναι, σκορπιζό-
 μιν ὁ πλοῦτος κατ' ὄν ὁ κύριος ὅ-
 ποτὶ γίνεται τρόπον, πέφυκε παραμένειν,
 συνεχόμεν ὁ δὲ ἀλλοτριουθεῖαι, ἐὰν
 φυλάσσης, οὐκ ἔχεις, ἐὰν σκορπίσης, οὐκ
 ἀπολείβεις, ἐσκορπίσει γὰρ, ἔδωκε τοῖς πέ-
 νησι, ἢ δικαιοσύνη αὐτοῦ μὴ εἰς τὸν
 αἰῶνα, ἀλλ' οὐ γὰρ ἰματίων ἕνεκεν, οὐδ' ἐ-
 τροφῶν ὁ πλοῦτός ἐστι τοῖς πολλοῖς περι-
 σπονδίας, ἀλλὰ τις ἐπινενόκτα με-
 θεοδεία τῶν διαβόλων μυρίας τοῖς πλῆστοις

δία

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΝΙΤΑΣ

Διαπάνης ἀφορμάς ὑποβάλλουσα. ὡς τὰ
 πρῶτα καὶ ἄρχησα, ὡς ἀναγκαῖα πού
 δάζεσθαι. μηδὲν δὲ αὐτοῖς ἴσχυρῶν, πρὸς
 πλὴν τῶν ἀναλωμάτων ἐπίνοιαν, καταμε-
 ρίζουσι γὰρ τὸν πλούτον, πρὸς τε πλὴν πα-
 ρούσαν χεῖραν, καὶ πρὸς πλὴν μέλλουσαν.
 καὶ τὸν μὲν ἑαυτοῖς, τὸν δὲ παισὶν ἀποτί-
 θενται, εἶτα καὶ διαμερῶσι τὸν αὐτὸν εἰς
 ἀφορμάς διαπάνης ποικίλης. οἷα γὰρ αὐ-
 τῶν αἰ διατάξεις, ἔσω φησὶν ὁ μὲν ἐν χεῖ-
 ραι πλούτου, ὁ δὲ ἀπόθετο. καὶ ὁ ταῖς
 χεῖρας ὑπηρετοῦ μιν, ὑποβαίνειτω ἢ
 ἀναγκαῖων τὸν ὄρον, οὗτος πρὸς τὰς κατ'
 οἶκον πολυτελείας παρέσω. ἐκεῖνος πρὸς
 τὰς ἔξωθεν φαντασίας ὑπηρετεῖτω. ὁ μὲν
 ὁδοιποροῦντι χορηγεῖτω πλὴν πολυτέλει-
 ας. ὁ δὲ ἐφ' ἐσίας μένοντι, λαμπρῶν καὶ
 πρὶ βλεπῶν κατασκυλεύτω τὸν βίον. ὡ-
 σὲ μοι θαυμάζων ἔπεισι τῶν πρῶτων τῶν
 ἐπίνοιαν, ὁ χῆματὰ ἔξι μυρία, τὰ μὲν σκευ-
 αγωγούντα, τὰ δὲ αὐτοῦς περιφέροντα,

χαλ

χαλκῶ καὶ ἀργυρῶ κεκαλυμμένῃα, ἵπ-
 ποι παμπληθεῖς, καὶ οὗτοι γενεαλογού-
 μνοι ἀπὸ εὐγενείας πατέρων, ὥσπερ οἱ
 ἄνθρωποι, οἱ μὲν τρυφῶντας κατὰ πλῆ-
 θόλην περιφέρουσι, ἄλλοι σωθῆναι οὐκ
 ἄλλοι πρὸς ὀδοιπορίαν ἰσηκμηνοί. χα-
 λινοὶ, καὶ ζῶναι, καὶ περιδέειν ἅπαν-
 τα ἀργυρῶ, πάντα χρυσόπασα. Τάκτες ἄ-
 λουργοί, κοσμοῦντες τοὺς ἵππους, ὥσπερ
 θυμφίους, ἡμιόνων πλεῖστον, κατὰ χόαν
 διηκμηνοὶ. ἡνίοχοι τούτων, ἀλλήλων δι-
 ἀλοχοί, οἱ προτρέχοντες, οἱ πρὸς ἐπόμενοι.
 ἢ ἄλλων οἰκετῶν ἀριθμὸς ἄπειρος πρὸς
 πᾶσιν αὐτοῖς πολυτέλειαν ἰσηκῶν. ἐπί-
 τροποι, ταμίαι, γεωργοί, παντοδραστῆς
 ἔμπειροι τέχνης ὅτι τε ἀναγκαίης, καὶ ἢ
 πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ τρυφῶν εὐσηκμηνοί.
 μάγειροι, σιτοπιοί, οἰνοχόοι, θηρυταί, πλά-
 ξαι, ζωγράφοι, ἡλιονῆς παντοίας δημιουργ-
 οί, ἀγέλαι καμήλων. τῶν μὲν, ἀχθοφό-
 ρων. τῶν δὲ νομάδων, ἵππων ἀγέλαι, βο-
 κόλια,

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

ἰκθία, ποίμνια, συμφόρβια, οἱ τούτων να
 μῆς, γῆ ἢ πᾶσι τούτοις πρὸς τροφὴν ἐξ-
 αρκῶσα, καὶ ἔτι ταῦς προσόδοις τὸν πλῆ-
 τος ἀυξουσα, λουτρὰ ἐν πόλει, λουτρὰ
 κατ' ἀγρούς, οἴκοι παντοδαποῖς μαρμα-
 ροῖς περιλαμπόμενοι, ὁ μὲν φρυγίου λί-
 θου, ἄλλοι λακωνικῆς ἢ θησαυρικῆς
 πλακῆς, καὶ τούτων, οἱ μὲν ἐν χειμῶνι
 θάλλοντες, οἱ δὲ ἀναψύχοντες ἐν θε-
 ρεῖ, ἔδαφοι ταῦς ψηφίσιν διωρισμέ-
 νον, χρυσὸς ὑπαλείφωρ τὸν ὄροφον, ὅσοι
 δὲ τῶν τοίχων διαφενγῆ τὴν πλάκα,
 τοῖς ἐπιγραφικῆς ἀνθεσι καλλωπίζετο.
 ἐπεὶ δὲ εἰς μυρία διασώμενος ὁ πλῆ-
 τος ἐν πριπενῆ, καὶ γῆς ὠθεῖτο, καὶ ἐν ἀπὸ
 ῥήτοις φυλάττετο. ἀδελφοὶ ἔστω μέλλοι,
 μή ποτε ἕνεις ἀδύκτικοι ἡμᾶς καταλάβωσι
 χεῖραι. ἀδελφοὶ μὲν οὖν, εἰ ἤξετε πρὸς τὴν χεῖ-
 ρα τοῦ κατορυγμῆος χησίου, οὐκ ἀδελφοὶ
 δὲ ἡ ζημία, ἐπι ἀπανθρωπίας ἢ τρόπων.
 ὅτε γὰρ οὐκ ἠδωθήκη ταῦς μυρία σ' ἐπι-

νοί-

ΟΜΙΛΙΑ

οὐδ' αὖτε ἐκλαπανῆσαι τὸν πλοῦτον, τότε
 αὐτὸν εἰς πῦρ γῆν ἀπεκρύνω. μανία δει-
 νή. ἕως ἐν μετάλλοις ἦν ὁ χρυσός, ἀνερθε
 νᾶρ πῦρ γῆν, ὅτε φανερός ἐγγύετο, πάλιν
 ἐν τῇ γῆ αὐτὸν ἀφανίζω. εἶτα οἶμαι συμ-
 βάνα σοι κατορύσσοντι τὸν πλοῦτον,
 συγκατορνῶσιν καὶ πῦρ καρδίαρ. ὅπου δ'
 ὁ θεὸς αὐρός φησιν, ἐκείνη καρδία. Δια-
 ατῶτο λυποῦσιν αἱ ἐντολαί. ἀβίωτον δ'
 ἑαυτοῖς τὴν βίον τίθεντες, μὴ ταῖς ἀνωφελέ-
 σι διαπάναις ἐναχολογῶμεν. καί μοι δε-
 κῆ τὸ πάθος τῆς νεανίσκου, ἢ τῆς παραπλη-
 σίωμ αὐτῆς, παρόμοιον εἶναι, ὡς ὅτε ἄρ εἰ-
 ρὴς ὁδοιπόρος, ἐπιθυμία πόλεως τινος σω-
 πτόνως τὴν μέγιστον αὐτῆς ὁδὸν διανύσας, εἶ-
 πα αὐτῆς πρὸς τὰ πρότερον ταχυῶν καταλυ-
 σθε παντοχῆρα, ὅκινω μικρὰς κινήσεως,
 τὸν τε προὔπάρχοντα πόνον ἀχαιῶν, καὶ τὴν
 ἰσορῖαν τὴν ἐν τῇ πόλει καλῶν ἑαυτῆς ἀπο-
 κλείωρ. διὸ δὲ εἰσὶν οἱ τὰ μὴ ἄλλα ποιῆσαι
 καταδεχόμενοι, ἀνὴρβαίνοντες δὲ πρὸς τὴν

ἴκω

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ
τῶν ὑπαρχόντων ἀπόθεσιμ, οἷδα πολλοὺς
κησένοντας, προσεχολώουσι, σενάζον-
τας, πᾶσαρ πλὴν ἀδ' ἀπανορ εὐλάβειαν ἐν-
δ' αὐκνυμλίουσ, ὀβολορ δὲ ἕνα, μὴ προἰεμέ-
νοσι τοῖσι θλιβομλίοσι, τί ὄφελθ του-
τοισι φηλοισι ἀρεφθι; οὐ γὰρ παραδέ-
χεται αὐτοῖσ ἡ βασιλεία, τῶν οὐρανῶν.
διότι εὐκοπώτερορ φησι κάμλορ διὰ τῶν
μαλιᾶσ ράφιδθ διελθῆσ, ἢ πλουσιορ
εἰσ πλὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ἡ μὲν
ἀπόφασις οὕτως ἐναργῆσ, καὶ ὁ εἰπῶρ, ἀ-
ψυδῆσ, οἱ δὲ πειθόμενοι, πᾶνιοι, καὶ πῶσ
βιωσόμεθα, πάντα ἀποκτησάμενοι φησι;
τί ἢ τὸ σχῆμα τ' εἶδ' ἔσαι, πάντων πωλδύ-
των, καὶ πάντων ἀποκτωμλίων; μὴ ἐρώ-
τα με διάνοιαν δεωποτικῶν προσαγμα-
των, οἷδερ ὁ νομοθετήσας, καὶ τὸ Διωα-
τὸρ σωαρμόσαι τῶν νόμων, σουρ δὲ ὡσθ
ἐπὶ τρυτάνησ δοκιμάζεται ἡ καρδία, πό-
τερορ, πρὸσ πλὴν ζωὴν πλὴν ἀληθινὴν, ἢ
πρὸσ πλὴν παροῦσιν ἀπόλαυσιμ καταρρέ-
πει

ΟΜΙΛΙΑ

κα. οἰκονομικῶς γὰρ τοῦ πλοῦτος πῶς
 χρῆσιν, ἀλλ' οὐκ ἀπολαυστικῶς τοῦ εὖ σω-
 φρόνως λογιζομένους νομίζειν προσήκει. καὶ
 ἀποτιθεμένους, χαίρειν ὡς ἀλλοτρίων χω-
 ριζομένους, ἀλλ' οὐχὶ Δυσχεραίνειν ὡς
 τῶν οἰκείων ἐκπίπτοντας. τί οὖν λυπῆ, τί
 καταπενθεῖς τῆ ψυχῆ ἀκούων, πάλκοσόν
 σου τὰ ὑπάρχοντα; εἰ μὲν γὰρ ἠκολού-
 θησαι σοι πρὸς τὸ μέλλον, οὐδέ οὕτως ἄρ' ἡμῶν
 περισπονδίασα ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ τιμίω ὑπὸ
 σκοτονίᾳ. εἰ δ' ἀνάγκη μένειν ἐνταῦθα,
 τί μὴ πωλήσαντες τὸ ἀπ' αὐτῶν κέρ-
 ΔΘ ἀπενεγκώμεθα. σὺ δέ, χρυσὸν μὲν
 διδούς, καὶ ἵππον κτώμενος, οὐκ ἀδυσ-
 μῆς. φθαρτὰ δέ προΐεμεν Θ, καὶ βασιλεί-
 αν οὐρανῶν ἀντιλαμβάνων, Δακρύεις; ἄρ'
 νῆ τὸν αἰτοῦντα καὶ ἀνανεύεις πῶς Δόσιμ,
 μυρίας προφάσεις ἀναλωμάτων ἐπινοῶν;
 τί ἀποκριθῆσθαι τῷ κριτῆ, ὁ τοῦ εὖ τοίχους
 ἀμφιεννύς, ἄνθρωπον οὐκ ἐνδύεις; ὁ τοῦ εὖ
 ἵππους κοσμῶν, τὸ ἀδελφὸν ἀρχημονεῖντα

πρῶτον

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

περιούσι; ὁ κατασκήπων τὸν σῖτον τοῦς
 νῶντας οὐ τρέφει; ὁ τὸν χρυσὸν κατορυσ-
 σων, ἢ ἀγχομλίου καταφρονεῖ; ἐὰν δὲ δὴ
 καὶ γυνὴ φιλόπλουτος σωοικῆ, διπλά-
 σίωρ ἢ νόσος. τὰς τε γὰρ τρυφὰς ἀναφλέ-
 γει, καὶ τὰς φιληδονίας στανξί. καὶ κέν-
 τρα ταῖς πρὸς ἔργους ὑπὸ θυμίας ἐνίσκι, λέ-
 ρους τινὰς ὑπὸ νοῦσα μαργαρίτας καὶ σμα-
 ράγλους καὶ ὑακίνθους. καὶ χρυσὸν, τὸν
 μὲν χαλκένουσα, τὸν δὲ ἐξυφαίνουσα. καὶ
 διὰ πάσης ἀπειροκαλίας πλὴν νόσον ἀνζυ-
 σα, οὐ γὰρ ἐκ παρέργου ἢ πρὸς τὰ πάντα πω-
 δῆ. ἀλλὰ καὶ νύκτες καὶ ἡμέραι, τὰς πε-
 ρὶ τούτων μῦθινας ἔχουσι. καὶ μυρίοί τι-
 νες κόλακες ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἀπο-
 τρέχοντες, σωάγουσι τοῦς ἀνθοβαφεῖς,
 τοῦς χρυσοχόους, τοῦς μυρεψοῦς, τοῦς ὑ-
 φάντας, τοῦς ποικιλτάς. οὐδένα χρόνον
 ἀναπνέει δίδωσι θεὸς ἀνδρὶ, ἐκ τῶν σωε-
 χῶν αὐτοῦ ὑπὸ ταγματῶν. οὐδεὶς ἐξαρκεῖ
 πλεῖστον ταῖς γυναικίαις ὑπὸ θυμίας ὑπὸ
 ρετῆ

ΟΜΙΛΙΑ

ρετδμενος, οὐδ' ἄρ' ἐκ ποταμῶν ἐπίρρεῖ·
 ὅταν πωυδάζητ' ἢ παρ' αὐταῖς τὸ βαρβα-
 ρικὸν μύρον, ὡς τὸ ἐξ ἀγορᾶς ἔλαμον, τὰ δὲ
 ἐκ θαλάττης ἄνθη, ἢ κόχλος, ἢ πίννα ὑ-
 πὲρ τὸ ἐκ τῶν κροβάτων ἔριον. χρυσὸς δὲ
 πρὶς ψίγγων τοὺς βαρυτίμους ἔλιδωρ·
 ὁ μὲν τις αὐταῖς προμετωπίδιος γίνετ'
 κόσμος, ὁ δὲ περιουχένιος, καὶ ἄλλος ἐν
 ζώναις, καὶ ἄλλος τὰς χεῖρας δεσμῆ καὶ
 τοὺς πόδας, χαίρουσι γὰρ αἱ φιλόχρυσοι
 δεδεμύαι τὰς χειροπέδαις, μόνον ἔαμ
 χρυσὸς ὁ δεσμῶν αὐτὰς ἔσθ'. πότε οὖν ψυ-
 χῆς ἐπιμελήσεται, ὁ γυναικίαις ἐπιθυ-
 μίαις ὑπηρετούμενος, ὡπερ γὰρ τὰ ὑπό-
 σαθρα τῶν πλοίων, καταγίδες, ἐλάλα,
 οὕτως αἱ πονηραὶ τῶν γυναικῶν διαθέσεις
 τὰς ἀσθενῆς ψυχὰς τῶν σωοικόντων κα-
 ταπαπίζουσι. πρὸς τοσαῦτα δὴ οὐμ διελ-
 κόμενθ' ὁ πλοῦτθ' ὑπὸ ἀνδρῶσ καὶ
 γυναικῶσ, ἀλλήλους νικῶντων ταῖς ἐφθ-
 ρέσεσι τῶν ματαίων, εἰκότως οὐδένα κα-
 ρῶν

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

ῥὸν ἔχει πρὸς τοὺς ἔξωθεν πτερυγίταις
 ἀλλ' ἔὰρ μὲν ἀκόνσης, πώλησόν σου τὰ
 ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, ἵνα ἔχῃς ἐ-
 φόδια πρὸς τὴν αἰωνίαν ἀπόλαυσιν, ἀπέρ-
 χῃ λυπούμενος. ἔὰρ δὲ ἀκόνσης, δὸς χη-
 ματα γυναιξὶ χλιδῶσιν, δὸς λιθοζόοις,
 τέκτοσι, ψηφοδέταις, ζωγράφοις, χαίρεις
 ὡς δή τι χημάτων τιμιώτερον κατακτώ-
 μενος. οὐχ ὄρας τοὺς τοίχους τούτους
 τοὺς ὑπὲρ τῆς χόρου καταρρυέντας, ὧν τὰ
 λείψανα ὡσὺρ σκοπελοῖτινες διὰ φι-
 λωλεως πάσης ἀνέχουσι; πόσοι ἦσαν κα-
 τὰ τὴν πόλιν πένητες, τῶν ἐγειρομένων
 οἷ διὰ τὴν πρὸ ταῦτα πούδω, ὑπὸ τῆς
 τότε πλουσίω παρεωρῶντο. ποῦ τοίνυν
 ἦ λαμπρὰ τῆς ἔργων κατασκευῆ; ποῦ δὲ
 ὁ ἐπὶ τῆς τούτων μεγαουργίας ἔκλονμα-
 νος; οὐ τὰ μὲν, συγκέχυται τε καὶ ἠφάν-
 νισαι, ὡσὺρ τὰ κατὰ παιδιὰν ἐν ταῖς
 ψάμμοις ὑπὸ τῆς παιδῶν φιλοτεχνήμα-
 να, ὁ δὲ, ἐν τῷ ἄλῃ κέεται, ἐπὶ τῆς ἀδελ-
 φείας

ΟΜΙΛΙΑ

^{ἄνω} τῶν ματῶν μεταμελον μένος; μεγᾶλην
 ἔχε τὴν ψυχὴν. τοῖχοι δὲ καὶ μικροὶ καὶ
 μείζους, πλὴν αὐτῶν χεῖραν πληροῦσιν. ὅ-
 ταν παρέλθω εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἀπειροκά-
 λου καὶ ὀφειλοντοῦ, καὶ ἴδω αὐτῶν παν-
 τοίοις γεγανωμύην ἀνδρῶν, οἶδα ὅτι οὗ-
 τος οὐδὲν τῶν ὀρωμύων τιμίωτρον κέ-
 κτηται, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀψυχα καλωπίζει,
 πλὴν ὅ ψυχὴν ἀκόσμητον ἔχει. ποίαν εἶα
 πέ μοι χεῖραν περισσοτέρων παρέχουσιν,
 ἀργυραὶ κλίνας, καὶ τράπεζαι ἀργυραὶ,
 ἐλεφάντινα σιβάδες, καὶ ἐλεφάντινα δί-
 φροι, ὥστε τὸν πλοῦτον διὰ τὰντα καὶ
 διαβαίνειν πρὸς τοὺς πτωχοὺς. καί τοι μὲ-
 ρίοι ἐφεςᾶσι τῆς δύρα, πᾶσαν ἐλεεινὴν ἀ-
 φιέντες φωνήν. σὺ δὲ ἀρνῆ πλὴν Δόσιμ, ἀδύ-
 νατον εἶναι λέγων, ἐπαρκῆν τοῖς αἰτησίαι
 καὶ τῆς μὲν γλώσσης ἐξόμνησαι, ὑπὸ δὲ τῆς
 χειρὸς διελέγχει. σιωπῶσα γάρ σ' ἡ χεὶρ
 πλὴν ψευδολογίαν κηρύσσει, πρὸς τῆς
 μύθῃ ὑπὸ οὐδὲν ἐπὶ τῷ δακτυλίου σφενδό-

Ε

ΒΚΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

νης . πύσσουσ δάματα εἷσ σου Δακτυλίθ
χρεῶν ἀπολυσσα . πόσουσ οἴκουσ κατα-
πίπτοντασ ἀνορθῶσα . μία σου κιβωτόσ
ἱματίων , δύναται Δῆμορ ὅλορ ῥιγῶντασ
πριβαλεῖν . ἀλλ' ὑπομύεισ ἀπρακτορ
ἀποπέμψαι τὸν πένκτα , οὐ φόβον μενοσ
τὸ Δίκαιορ φηι ἀνταποδόσεωσ τουτ κρι-
τουτ . οὐκ ἠλέκσασ , οὐκ ἐλεθῆσῃ . οὐκ ἴσοι
ζασ πῶ οἰκίαν , ἀποπεμφθῆσῃ φηι βασι-
λείασ . οὐκ ἔδωκασ τὸν ἄρτορ , οὐ λήψῃ πῶ
αἰῶνιορ ζωῶ . ἀλλὰ πένκτα λέγεισ ἄν-
τόρ ; καὶ γὼ σωτίθεμαι . πένκεσ γάρ βειν ,
ὁ πολλῶν ἐνδεῆσ . πολλῶν δὲ ὑμᾶσ ἐνδε-
εῖσ ποιῆ , τὸ φηι ἐπισυμίας ἀκόρεσορ . τοῖσ
δέκα ταλάντοισ , δέκα ἕτερασ προσιδέ-
ναι σουδάρισ . ἐπὶ δ' ἄρ εἴκοσι γένηται ,
ἀλλὰ τοσαντα ἐπιζητήσ , καὶ ἀεί σοι τὸ
προσιθέμενορ , οὐχὶ πῶ ὀρμῶ ἴσκειρ ,
ἀλλ' ἀναφλέγει πῶ ὄρεξιρ . ὡσθρ γὰρ
τοῖσ μεθύνουσιρ , ἀφορμῆ τ' πίνειν ἢ προσ-
θήκη τῶ οἴνου γίνεται , οὕτω ἄ οἱ νεόπλα-
στοί ,

ΟΜΙΛΙΑ

ἦοι, πολλὰ κτησάμενοι, πλεόνων ἐπιθυ-
 μῶσι, θεῖ' αἰὲν προσιδεμένω, τῆ' νόσον ἔξ-
 φοντες. καὶ πρὶ τρέπεται αὐτοῖς ἢ πρὸς τὸ
 πρὸς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ εὐφραίνῃ αὐτοῦς
 τὰ παρόντα τοσοῦτα ὄντα, ὅσον λυπεῖ τὰ
 ἐνδέοντα, ἀπὸ ἧς αὐτοῖς ἐλλείπειν ὑπό-
 θωνται. ὡς αἰὲν πλὴν ψυχλῶ αὐτοῖς ταῖς
 μερίμναις ἐκτῆκεσθαι, πρὸς τὸ ὑπερβάλ-
 λον πλὴν ἄμιλλαν ποιουμένους. δέον γὰρ
 εὐφραίνεσθαι, καὶ χάριν ἔχειν τοσούτων
 ὄντας εὐποροτέρους, οἱ δὲ δυσφοροῦσι καὶ
 ὀδυῶνται, ὅτι ἐνός που ἢ δευτέρου τῶν
 ὑπερπλουτούντων ἀπολιμπάνονται. ὅ-
 ταν ποτὸν τὸν πλοῦσιον καταλάβωσιν,
 εὐθὺς θεῖ' πλουσιωτέρῳ παρισωθῆναι φι-
 λονηκοῦσι. καὶ ἔτι ἐκείνον φθάσωσιν, ἐ-
 πί τὸν ἄλλον πλὴν πρὸς τὸ μεταφέρειν
 σιν. ὡς πρὸ οἱ τὰς κλίμακας ἀναβαίνον-
 τες, αἰὲν πρὸς πλὴν ὑπερκείμενην βαθμίδα
 τὸ ἶχνος αἴρουντες, οὐ πρότερον ἴσαντα
 πρὶν ἢ ἢ ἄκρας ἐφίκωνται. οὕτως οὐ

ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΤΗΤΑΣ

τοί, οὐ πάνονται φι κατὰ πλὴν δ'ωασεί-
αρ ὀρμῆς, ἕως ἄρ' ὑψωθέντες ἀπὸ μετεώ-
ρου τ' πῖώματ' ἑαυτοῦς καταρράζωσι
πλὴν κελδικίδα τὸ ὄρνεον, ἐπ' εὐθ' γεσίαι
τῶν ἀνθρώπων ἀκόμεσον εἶναι ὁ κτίσκει
τῶν ὄλων ἐμηχανήσατο, σὺ δὲ ἐπὶ βλάβῃ
τῶν πολλῶν, ἀκόμεσον σεαυτῷ πλὴν ψυχῆν
κατεσκεύασας, ὅσα βλέπει ὁ ὀφθαλμός,
τόσον τῶν ἐπιθυμῶν ὁ πλεονέκτης, οὐ πλε-
θήσεται ὀφθαλμός τ' ὀράει, καὶ οὐ κορε-
θήσεται φιλάργυρον τῷ λαμβάνειν, ὁ ἄ-
δης, οὐκ εἶπερ ἄρκει, οὐδὲ ὁ πλεονέκτης
εἶπέ ποτε ἄρκει, πότε χήσῃ τοῖς πρῶσι,
πότε ἀπολαύσῃς αὐτῶν ἀεὶ τοῖς νόμοις φι-
κτῆσεως συνεχόμενον, οὐαὶ οἱ σωάπῃον
τες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρόν πρὸς
ἀγρόν ἐγγίζοντες, ἵνα τῷ πλησίον ἀφέ-
λωνταί τι, σὺ δὲ τί ποιῆς, οὐ προφασίζῃ
μυρία, ἵνα λάβῃς τὰ τ' πλησίον, ἐπισκοτῆ-
μοι φησὶν ἢ τῷ γείτονι οἰκία, θορὺ βους
ἐνίησιν, ἢ τὸ πλανώμενον ὑποδέχεται, ἢ
ὅτι

ΟΜΙΛΙΑ

ὅτι ἄμ τὴν χεῖρα αἰτιασάμενος, πρὶ ἐλευθέρων
 καὶ ἐξωθῶν, καὶ ἔλκων αἰεὶ, καὶ παρὰ σπ
 σων οὐ πρότρον πάνετι, πρὶν ἄμ ἐπαγάγε
 αὐτοῖς ἀνάγκην μετανασάσεως. τί τὸν να
 βουθαὶ τὸν ἰσραηλίτην ἀπέκτεινεν; οὐχ ἔ
 ἦ ἀχαῶς ἐπιθυμία ἦ ἀμπελῶν θ; πο
 νηρός ἐν πόλει σὺνοικθ, πονηρός ἐν ἄ
 γροῖς, ὁ πλεονέκτης. ἢ θάλασσα οἶδεν τὰ
 ὄρια αὐτοῦ, ἢ νύξ οὐχ ὑπερβαίνει ὄροισι
 ας ἀρχαίας, ὁ δὲ πλεονέκτης, οὐκ αἰδέεται
 νόμον, οὐ γνωρίζει ὄρον, οὐ συγχωρεῖ ἀκο
 λουσία Διαφοχῆς, ἀλλὰ μιμῆται ἦ πυ
 ρός πῶν βίαν, πάντα ἐπιλαμβάνει, πάντα
 ἐπινέμεται. καὶ ὡς οἱ ποταμοὶ ἐκ με
 κρᾶς τοῦ πρώτης ἀρχῆς ὄρμηθέντες, εἴτα
 ταῖς κατ' ὀλίγον προσθήκαις ἀνυπόστατον
 λαβόντες πῶν ἀυξήσιν, τοῦ βιαίω τοῦ φο
 ρᾶς τὸ ἐνισάμενον παρὰ σφρουσιν. οὕτω
 καὶ οἱ ἐπὶ μέγα ἦ δυνάμεως προσελθόν
 τες, ἐκ τῆν ἠδὲ καταδυναστευθέντων πῶν
τοῦ πλεῖον ἐδίκηθ δυνάμιν προσλαμ
βάνοντες

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΝΙΤΑΣ

βάνοντες, τοῖς προκδικημύοις τοὺς λαί-
 πομύους καταδουλοῦνται, καὶ γίνεται
 αὐτοῖς δυνάμεως αὐξήσις, ἢ πορριουσία,
 καὶ πονηρίας. οἱ γὰρ προπεπονθότες κα-
 κῶς, ἢ ναγκασμύω αὐτοῖς παρεχόμενοι
 πλὴν βοήθιας, τὰς καθ' ἑτέρων βλάβας
 καὶ ἀδικίας συνεκπονοῦσι. ποῖθ' γὰρ
 γείτων, ποῖθ' σώοικθ', τίς σωμαλά-
 κτης οὐ παρασύνρεται; οὐδὲν ὑφίσταται τῷ
 βίαιον πλούτου. πάντα ὑποκύνθη τῷ
 τυραννίδι, πάντα ὑποπήσσει τῷ δυνα-
 σείαι. πλείονα λόγον ἑκάστου τῶν ἠδικη-
 μύων ἔχοντθ', μὴ προπαρθεῖν τί κα-
 κόν, ἢ δίκην λαβεῖν ὑπὲρ τῶν φθασάν-
 των. ἐπάγει τὰ ζεύγη τῶν βούων, ἀροτριᾶ,
 κατασείρη, θύριζα τὰ μὴ προσήκοντα.
 ἔὰρ ἀντείπησ, αἰ κληγαί. ἔὰρ ὀδύρη, ὑ-
 βρεων γραφαί. ἀγώγιμθ' εἶ, οἰκήσασ
 τὸ δεσποτήριον. οἱ συκοφάνται εὐτρε-
 πῆς, εἰς τὸν ὑπὲρ τὸν ζῶν κίνδυνον κατὰ
 ζῶντες, ἀγαπήσασ ἢ ἄλλό τι προσδοῦς,
ἀπκλ

ΟΜΙΛΙΑ

Ἐπιβλέψαι πραγμάτων • ἐβουλόμην
 σε μικρὸν ἀναπνεύσαι τῶν πόνων φιλία
 δικίας, καὶ δούνα σχολῶ τοῖς σεαυτο
 λογισμοῖς, ὥστε ἐνδυσμηθῆναι πρὸς ποῖον
 πέρασ ἢ πωυδὴ τῶν γινομένων σωτέτα
 τα. ἔχεις γῆς ἀροσίμης πλέθρα τόσα καὶ
 τόσα, γῆς πεφυτθυμένης, τοσαύτα ἕτερα
 ὄρη, πεδία, νάπας, ποταμούς, λιβάδας.
 τί οὖν μετὰ ταῦτα; οὐχὶ τρεῖς σε πῆχες
 ἀναμύουσι οἱ πάντες; οὐχὶ λίθων ὀλί
 γων βάρος ἀρκέσει πρὸς φυλακῶν τῆ δου
 λώου σαρκί; ὑπὲρ τίνος μοχθήεις; ὑ
 πὲρ τίνος παρανομῆς; τί σωάγεις χω
 ρὸν ἀκαρπίαρ; εἴθε ἀκαρπίαρ, καὶ μὴ ὑ
 λω τῶ ἀωνίῳ πυρί. οὐ νήψεις ποτὲ ἀπὸ
 φιλίας μέθης τάντης; οὐχὶ ὑγιανθεῖς τούς λο
 γισμούς; οὐ σεαυτο γενήσῃ; οὐ πρὸ ὀφθαλ
 μῶν λήψῃ τὸ τῆ χρυσοῦ δικασήριον; τί
 ἀπολογήσῃ ἐπειδάρ σοι κνήλω πρὶς ἅνα
 τες οἱ ἠδικημένοι καταβοῶσί σε ἐπὶ τῷ δε
 καίῳ κριτῷ; τί πρὶς τῶν τριῶν συνηγόρων με
 τώσῃ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΝΙΤΑΣ

θῶσῃ; ποίους μάρτυρας παραστήσεις,
 πῶς παραπέσεις τὸν ἀπαράλογισον δι-
 καστῶ; οὐκ ἐνὶ ῥήτωρ ἐκῆ, οὐκ ἐνὶ πιθα-
 νότης ῥημάτων, κλέψαι δυναμὴν τῆς δι-
 κασοῦ πλὴν ἀλήθειαν. οὐκ ἀκολουθοῦσιν
 οἱ κόλακες, οὐ τὰ χρήματα, οὐχ ὁ ὄγκος
 τῆς ἀξιώματι. ἔρκμη φιλῶν, ἔρκμοσ
 βοκθῶν, ἀσωκηγόρητ, ἀναπολόγητ,
 κατησχυμνί, παραληφθήση, σκυθρω-
 πός, κατηφής, μεμονομνί, ἀπαρρησία
 σ, ὅπου γὰρ ἀνὰ πρῶτα γάγης τὸν ὀφθαλ-
 μόν, ἐναργῆσ ὄψις τῶν κακῶν τὰς εἰκό-
 νας, ἐνδερ, τὰς ὀρφανούσ τὰ δάκρυα. ἐκῆ
 θερ, ὅτι χήρας τὸν σεναγμόν. ἐτέρωθερ,
 τοὺς κατακοινυλιθέντας ὑπὸ σοῦσ πένη-
 τας, τοὺς οἰκέτας, οὺς κατέζαινεσ, τοὺς γεί-
 τονας, οὺς παρώργιζεσ, πάντα σοι ἐπανα-
 στήσεται. πονηρόσ χορόσ τῶν κακῶν σου
 πράξεων πρῶτοι χίσειταί σε. ὡσπερ γὰρ
 ἡ σκιά τῆς σώματι, οὕτω τὰς ψυχαῖσ ἀπὸ
 ἁμαρτίαι παρέπονται, ἐναργῆσ τὰς πρά-
 ξεισ

ΟΜΙΛΙΑ,

εἰς Ἰζακονίζου(ται). Διαποπο οὐκ ἔστιν ἄρε
 νησις ἐκῆ. ἀλλ' ἐμφράσεται τόμα, καὶ τὸ ἀ
 ναίχωτορ. αὐτὰ ἔκασου καταμαρτυ
 ρῆ τὰ πράγματα, οὐ φωνῶ ἀφιέντα, ἀλ
 λά τοιανῦτα φαινόμενα, οἷα ὑφ' ὑμῶν
 κατεσκεύασαι. πῶς σοι Δαυκῶν ὑπὸ ὄψιν
 ἀγαγῆν τὰ φρικτὰ, ἐὰν ἄρα ἀκούσῃς, ἐὰν
 ἄρα ἐνδῶς. μνήσθητι ὅτι ἡμέρας ἐκείνης.
 ἐν ἧ ἀποκαλυπῆται ὄργη ἀπ' οὐρανοῦ.
 μνήσθητι ὅτι ἐνδόξου τοῦ χριστοῦ παρου
 σίας. ὅτε ἀναστήσονται, οἱ μὲν τὰ ἀγα
 θὰ πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ
 φαῦλα, πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσε
 ως. τότε αἰσχύνῃ αἰώνιος τοῖς ἁμαρτω
 λοῖς, ὅτι πυρὸς ζῆλος ἐσθίῃ μέλλων τοῦ
 ὑπεναντίους. ἐκῆνα λυπεῖτω σε, καὶ μὴ
 λυπεῖτω ἢ ἐντολή. πῶς σε δυσωπήσω.
 τί φθέγγομαι; βασιλείας οὐκ ἐπιθυμῆς;
 γέενναρ οὐ φοβῆς; πόθεν εὐρεθῆ ἴασις τῆ ψυ
 χῆ σου; εἰ γὰρ τὰ φρικτὰ οὐ πῆοῖ, τὰ
 φαιδρὰ οὐ προτρέπεται, λιθίνῃ καρδίᾳ
διαλε

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

Διαλεγόμεθα. Διάβλεψον ἄνθρωπε πρὸς
 τὴν φύσιν τῆς πλότητος, τί τοσοῦτον ἐπιό
 κται περὶ τὸν χρυσόν; λίθος ὅστις ὁ χρυσός
 λίθος ὁ ἄργυρος, λίθος ὁ μαργαρίτης,
 λίθος τῶν λίθων ἕκαστος. χρυσόλιθον,
 καὶ κηρύλλιον. καὶ ἀχάτης, καὶ ὑάκινθος
 καὶ ἀμέθυσος, καὶ ἰαπυρις, ταῦτα δὴ τὴν πλά
 του τὰ ἀνδρῶν σὺ τὰ μὲν ἀποτίθεις
 κατακρύπτων, καὶ τοὺς διαφανῆς τῶν λί
 θων σκοτῶ καλύπτων. τοὺς δὲ περιφέρει
 τῶν βαρυτίμων, συναβρωόμενος αὐτῶν τῆ
 αὐγῆ εἶπε, τί ὄφελός σοι λίθοις λαμπο
 μύην περιστρέφει τὴν χεῖρα; οὐκ ἐρυθρι
 ᾶς λιθιδίων κισσῶν ὡς γυναῖκες ὅταν
 κνώσι, καὶ γὰρ ἐκέναι, λιθίδια περιτρώ
 γουσι, καὶ σὺ λίχνως ἔχεις περὶ τὰ ἀνθη
 τῶν λίθων, σαρωύνηχας, καὶ ἰάπυριδας,
 καὶ ἀμέθυσους ἐπιζήσῃ. τίς καλλωπισθῆς
 μίαν ἡμέραν ἠδυνήθη βίῳ προσφύνα;
 τίνος ἐφείσατο θάνατος διὰ τὸν πλοῦ
 τον; τίνοσ ἀπέσχετο νόσος, διὰ τὰ χή
 ματα

ΟΜΙΛΙΑ.

ματα; ἕως ποῦτε χρυσός, πῶν ψυχῶν ἢ ἀγ-
 χόνη, τὸ τῆ θανάτου ἀγκιστρον, τὸ φι ἄ-
 μαρτίας δέλεαρ; ἕως ποῦτε πλοῦτος, ἢ τῆ
 πολέμου ὑπόθεσις, δι' ὃν χαλκεύεται ὁ
 πλοῦς, δι' ὃν ἀκονᾶτε ζίφην, διὰ τῆτορ, συγ-
 γενεῖς ἀγνοῶσι πῶν φνσίην, ἀδελφοὶ κατ'
 ἀλλήλων φονικὸν βλέπουσι. διὰ τὸν πλοῦ-
 τῶν, αἱ ἐρημίαι τοῦς φονδύτας τρέφουσι,
 ἢ θάλασσα, τοῦς καταποντισὰς, αἱ πόλεις
 τοῦς συκοφάντας. τίς ὄξιν ὁ ψενδρὸς πα-
 τήρ; τίς ὁ πλάσογραφίας δημιουργός; τίς
 ὁ τῶ ἐπιτορκίαν γεννήσας, οὐχ ὁ πλοῦτος;
 οὐχ ἢ πρὶ τῆτορ πωροδία; τί πάσχετε
 ἄνθρωποι; τίς ὑμῶν τὰ ὑμέτερα εἰς πῶν
 καθ' ὑμῶν ἐπιβουλήν ἔτρεψε; σωθῆναι
 πρὸς τὸ ζῆν. μὴ γὰρ ἐφόδια κακῶν ἐδόθη
 τὰ χήματα; λντρον ψυχῆς. μὴ γὰρ ἀ-
 φορμὴ ἀπωλείας; ἀλλ' ἀναγκαῖος ὁ πλοῦ-
 τῶν διὰ τοῦς παῖδας; εὐπρόσωπος ἀφορ-
 μὴ πλεονεξίας αὐτῆ. τοῦς ἔ παῖδας προ-
 βάλειτε, πῶν δὲ καρδίαν πλεονεξοῦτε
μη

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

μὴ αἰτιῶ τὸν ἀναίτιον. ἴδιον ἔχει δεσπότη
 τῷ, ἴδιον οἰκονόμον. παρ' ἄλλου τ' ἔξω
 ἐὼν ἐδέξατο, παρ' αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς ἀνα
 μύει τῷ βίου. μὴ τοῖς γεγαμηκόσιν οὐκ
 ἐγράφη τὰ εὐαγγέλια; εἰ θέλεις τέλει
 εἶναι, πώλησον σὺ τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός
 πτωχοῖς. ὅτε ἦτε παρὰ τῷ κυρίου πῶν
 εὐπαιδίαρ, ὅτε ἠξίουσιν γενέσθαι τέκνων
 πατῆρ, ἄρα προσέθηκας τούτο, δός μοι
 τέκνα, ἵνα παρακόνσω τῶν ἐντολῶν σου;
 δός μοι τέκνα, ἵνα μὴ φθάσω εἰς τὴν βα
 σιλείαν τῶν οὐρανῶν; τίς δὲ καὶ ἐγγυητὴς
 ἔσαι φίλῳ τῷ παιδίῳ προαρέσεως, ὅτι εἰς
 δέον χήσεται τοῖς δοῦλοι. πολλοῖς γὰρ
 ὁ πλούσιος ὑπηρετῆς ἀκολασίας ἐγένετο,
 ἢ οὐκ ἀκούεις τῷ ἐκκλησιασίου λέγοντος;
 εἶδον ἀρρώστιαρ δὲ φθνύων, πλούσιον φυλασ
 σόμενον τῷ πῶν αὐτῷ εἰς κακίαν αὐτῷ.
 καὶ πάλιν. ὅτι ἀφίω ἐγὼ τῷ ἀνθρώπῳ
 τῷ μετ' ἐμέ. καὶ τίς οἶδεν εἰ σοφὸς ἔ
 σαι, ἢ ἄφρων; ὅρα δὴ οὐ μὴ μετὰ μυσί
 ων

ΟΜΙΛΙΑ.

ὦρ πόνωρ τὸν πλοῦτον ἀδροίῃς, ὕλῳ ἀ-
 μαρτημάτων ἑτέροις παρασκιδιάσης, εἶτα
 εὐρεθῆς διπλᾶ τιμωρον μινος, ὦρ τε αὐτὸς
 ἠδίκηῃς, καὶ ὦρ ἑτόρρον ἐφωδίασας. μὴ
 οὐχὶ παντὸς τέκνου οἰκειότερα σοι ὄξιν ἢ
 ψυχῆς; μὴ οὐχὶ πάντων μᾶλλον εἰς οἴ-
 κηότητα προσεγγίξῃς; πρώτη ἀπόδος τὰ
 πρεσβυατῆ κληρονομίας, πλουσίας αὐτῆ
 παράσχου τὰς ἀφορμάς φιλιζωῆς, καὶ τό-
 τε τοῖς πασι διαμήσεις τὸν βίον. οἱ μὲν
 γε παῖδες παρὰ γονέων μὴ διαδέξασθαι,
 ἑαυτοῖς πολλάκις οἴκους ἐποίησαν, ἢ ψυχῆ
 δὲ παρὰ σοῦ ἐγκαταληφθεῖσα, πρὸ τίνος
 ἐλεηθῆσεται; εἴρηται πρὸς τοὺς πατέρας
 ἢ εἴρηται, οἱ ἄτεκνοι, τίνα ἡμῖν εὐπρό-
 σωπον αἰτίαν φιλιφελωλίας προβάλλ-
 λονται; οὐ πωλῶ τὰ ὑπάρχοντα, οὐδὲ
 δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, διὰ τὰς ἀναγκαί-
 ας τοῦ βίου χρείας. οὐκοῦν οὐχ ὁ κύριός
 σου διδάσκαλος, οὐδὲ τὸ εὐαγγέλιον ῥυθ-
 μίζει σου τὸν βίον; ἄλλ' αὐτὸς σὺ νομοθε-
 τῆς

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

ἔἴς σεαυτὸν. βλέπε δὲ εἰς οἶον κίνδυνον
 ἐμπίπης, οὕτως διανοοῦμεν ὅτι· εἰ γὰρ
 ὁ μὲν κενρίθω ὡς ἀναγκαῖα ἡμῖν διετά-
 ζατο, σὺ δὲ ὡς ἀδύνατα παραγράφῃ, οὐ-
 δὲρ ἔτ' ὄρον, ἢ φρονιμώτερον σεαυτὸν εἶ-
 ναι λέγεις τοῖ νομοθέτου. ἀλλ' ἀπολαύ-
 σαι αὐτῶν παρὰ πᾶσιν μου πλὴν ζωῆν,
 μετὰ πλὴν τελευτῶν τοῖ βίου, διαδόχους
 ποιήσομαι τῶν ἐμοὶ προσκόντων τοὺς πέ-
 νητας γράμμασι καὶ διαθήκαις, κυρίουσ
 αὐτοῦσ τῶν ἐμῶν ἀποδείξαισ. ὅτε οὐκ ἔτι
 ἔσῃ ἐν ἀνθρώποισ, τότε γενήσῃ φιλόανθρω-
 πος; ὅταν νεκρὸν σε ἴδω, τότε εἶπω φι-
 λάδελφον; πολλή σοι χάρις καὶ φιλοτι-
 μίας, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ κείμενος, καὶ εἰσ-
 γλῶν διαλυθεῖς, ἀδρός γέγονας ταῖσ λαπά-
 ναισ καὶ μεγαλόψυχος. ποίωμ εἶπέ μοι
 καιρῶν τοὺσ μισθοὺσ ἀπατήσαισ; τῶν
 ἐν τῇ ζωῇ, ἢ τῶν μετὰ πλὴν ἀποβίωσιμ;
 ἀλλ' ὅρ μὲν ἔλκῃ χρόνον, καθήλυπαθῶν
 τοῖ βίου, καὶ τῇ τρυφῇ διαρρέωμ, οὐδ' προσ-
 βλέ-

Ο Μ Ι Λ Ι Α

βλέπειν ἡνείχου τοὺς πένητας· ἀποδοῦναι
 ἴκοντα δὲ, ποῖα μὲν πράξεις, ποῖα δὲ
 μισθὸς ἐργασίας ὀφείλεται; δῆλον τὰ ἔργα
 καὶ ἁπλῆ ἀπάτη τὰς ἀντιδόσεις, οὐδεὶς με-
 τὰ τὸ λυθῆναι πῶς πανήγυριμ πραγματεύε-
 ται, οὐδὲ μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπελθῶν σε-
 φανούται, οὐδὲ μετὰ τοὺς πολέμους ἀν-
 δραχθίζετο. οὐ τοίνυν οὐδὲ μετὰ τὴν ζω-
 ῆν, εὐσεβεῖ δὴ κλονοῦν. ἐν μέλανι καὶ γράμα-
 μασι κατεπαγγέλη τὰς εὐποιίας; τίς οὖν
 ἀναγγελεῖ σοὶ τὸ καιρὸν τὸ ἐξόδον; τίς ἐγγυ-
 κτὴς ἔσται τὸ ἔσθ' ἢ τελευτῆ; πόσοι ὑπὸ εἰαέ-
 ων ἀνερπάζονται συμπίωματων, οὐκ ἔτι φω-
 νὴν ῥῆζα συγχωρηθέντες ὑπὸ τῆι πάθει;
 πόσους πυρετὸς ἐποίησεν ἔκφρονας; τί οὖν
 ἀναμύεις καιρὸν, ἐν ᾧ πολλάκις οὐδὲ κα-
 λογισμῶν ἔση τῆν σεαυτὸν κύριον; νύξ
 βαθεῖα, καὶ νόστος βαθεῖα, καὶ ὁ βοκθῶν
 οὐδαμῶν, καὶ ὁ ἐφεδρένων τῶν κλήρων
 ἔτοιμος, πάντα πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρήσι-
 μον διοικούντων, ἀπρακτὰ σοὶ ποιῶν
τὰ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΥΝΤΑΣ

τὰ βουλευματα, εἶτα ὠριβλεψάμην ὡς
 ὦδε καὶ ὦδε, καὶ ἰδὼν πῶς ὠριεσώσαμ
 σε ἐρημίᾳ, τότε αἰσθήσῃ φη ἀβουλίᾳ, τό
 τε σενάξις πῶς ἄνοιαν, εἰς οἶον καιρὸν ἐ
 ταμιένου πῶς ἐντολίῳ. ὅτε ἡ μὲν γλῶσ
 σα παρῆται, ἡ δὲ χεῖρ ὑπότρομος ἡδὴ κλο
 νουμένη ταῖς σιωπικαῖς, ὡς μήτε φωνῇ,
 μήτε γράμματι διασημῶσα πῶς γνώ
 μῳ, καὶ τοι εἰ καὶ πάντα φανερώς ἐγέγρα
 πῆο, ὅτι πᾶσα φωνὴ διαρρήδην κεκήρυκτο,
 εἰ γράμμα παρεντεθέρ, ἵκανὸν ἢ πᾶσαν
 μεταποιῆσαι πῶς γνώμη. μία σφραγὶς
 παραιοικθῆσα, δύο ἢ τρεῖς μάρτυρες ἄλλο
 κοι, ὅλον ἄν τὸν κληρὸν ἐφ' ἑτέρους μετῆ
 νεγκαν, τί οὐ σὲ αὐτὸν δεσπατᾶς, νῦν μὲν
 κακῶς εἰς ἀπόλαυσιν σαρκὸς τὸν πλοῦτον
 διατιθέμενος, ἐπαγγελόμηνος δὲ εἰς ὑπε
 ρρον, ὡς οὐκ ἔτι ἔσῃ κνριθ, ὡς ὁ λόγος ἐ
 δεξε. πονηρὰ ἡ βουλή, ζῶν μὲν ἀπολάνσω
 πῶν ἡδονῶν, ἀποθανῶν δὲ, πράξω τὰ Δία
 τεταγμένα, ἐρρ. καὶ σοὶ ἀβραάμ, ἀπέλα
 βες

ΟΜΙΛΙΑ

Βες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, οὐδέ χε
 ταί σε ἢ σενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸς, τὸν
 ὄγκον τῶν πλοῦτου μὴ ἀποδέμνωσιν, βασι
 ζωμ αὐτὸν ἐξῆλθες, μὴ γὰρ ἀπέριψας
 ὡς προσετάχθης, ὅτε ἔζησεν σεαυτὸν τῇ ζω
 ῆς προετίθεις μετὰ τὸν θάνατον καὶ πῶ
 διάλυσιν, τότε πῶ ἐντολήν τῶν ἐχθρῶν
 προετίμκσας, ἵνα γὰρ μὴ λάβῃ ὁ Δεῖνα, λα
 βέτω φησὶν ὁ κύριος, καὶ τῶν τῶν τί εἶπα
 μὴ ἐχθρῶν ἀμωχρ, ἢ τῶν πλοῦσιον ἀγά
 πην; ἀνάγνωθί σου τὰς διαθήκας, ἐβουλα
 μὴ ζῆρ καὶ ἀπολαύσῃ τῶν ἐμαυτοῦ, βε
 θανάτω χάρις, οὐ σοί, εἰ γὰρ ἢς ἀθάνατος,
 οὐκ ἂν ἐμνήσθης τῶν ἐντολῶν, μὴ πλο
 νᾶσθε, θεὸς οὐ μυκτηρίζεῖ, νεκρῶν εἰς θυσί
 ασηρίον οὐκ ἀνάγεται, ζῶσαν προσένεγκε
 πῶν θυσίαν, ὁ ἐκ τῶν πρὸς σενέματος προσ
 φέρων, ἀρπὸς δεκτός, σὺ δὲ ἂν μετὰ πᾶ
 σαρ πῶν ζωῶν ἐπὶ ῥίσσυσσε, τὰντα προσ
 φέρεις βε εὐργέτη; εἰ οὐ τολμάς ἐκ
 τῶν λαψάνων τῆς τραπέζης δεξιώσασθαι

Ε

τοῦς

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΤΟΝΥΤΑΣ

τούς ἐνδόξους, πῶς οὐμ τολμᾶς τὸν θεὸν
 ἐκ τῶν λαψάνων ἐξιλεοῦσθαι, ἴδετε τὸ
 τέλος φιλολογικῆς οἱ πλούσιοι,
 καὶ πάνσαθε ἐμπαθῶς πρὸς τὰ χήματα
 διακείμενοι, ὅσῳ φιλόπλουτος εἶ, τοσού-
 τῳ μᾶλλον μηδὲν ὑπολίπῃ ἢ προσόντων
 σοι, πάντα σεαυτῷ ποίησαι, πάντα ὑπὸ
 νόμισμα, μὴ καταλίπῃς ἄλλοτρίοις τὸν
 πλούτον, τάχα σε οὐδὲ περισελοῦσιν
 οἱ οἰκέται τοῦ τελευταίου κόσμου, ἀλλ' ἄ-
 φοσιώσονται πρὸς τὰ φήμ, τοῖς κληρονόμοις
 λοιπὸν προσχωρήσαντες κατὰ πρὸς ἕωσι-
 αν, ἢ πῶς ἔκαστα φιλοσοφῆσουσί σοι τότε,
 ἀπείροκαλία φησὶ, καλλωπίζην νεκρῶν,
 καὶ πολυτελῶς ἐκκομίζην, τὸν οὐκέτι αἰ-
 θανόμενον, τί δὲ οὐ βέλτιον τοὺς περιόν-
 τας κοσμεῖσθαι τῆς πολυτελεῖ καὶ ἐνδόξῳ
 πρὸς βολῆ, ἢ συγκαταστήσῃμ τοῦ νεκρῶ τὰ
 πολυτίμητα φιλῆσθαι, τί δὲ μνήμα-
 τος ἐπισημίου, καὶ ταφῆς πολυτελοῦς,
 καὶ διαπάνης ἀκρίτου ὄφελος, δέον εἰς
 τὰ

ΟΜΙΛΙΑ

τὰ κτλ τὸν βίον ἀναγκαῖα χήσαθαι τοῖς
 πρῆξι. τοιαῦτα ἐροῦσι, καὶ σὲ φιλ βαρύν
 τητθ ἀμωόμενοι, καὶ τοῖς δεξαμλίοις
 τὰ σὰ χχριζόμενοι. προλαβὼν οὖν, σεαυ-
 τὸν ἐνταφίασον, καλὸν ἐντάφιον ἢ εὐσέ-
 βεια. πάντα πρῆξιβαλόμενος ἀπελθε, οἰκῆ-
 ον κόσμον, τὸν πλοῦτον ποιήθαι. ἔχε αὐ-
 τὸν μετὰ σεαυτῆ. πείσθητι καλῶ συμβου-
 λω, θεὸς ἀγαπήσαντί σε χριστῶ, θεὸς δὲ ἡ-
 μᾶς πῆωχενσαντι, ἵνα ἡμεῖς τῆ ἐκείνου
 πῆωχεία πλουτήσωμεν, θεὸς δὲ ἴντι ἐαυτὸν
 λντρον ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ ὡς σοφῶ τὸ συμφέ-
 ρον ἡμῶν σωροῦντι πειθῶμεν, ἢ ὡς ἀγα-
 πῶντθ ἡμᾶς ἀναχώμεθα, ἢ ὡς εὐχέ-
 τηρ ἡμῶν ἀμφώμεθα. πάντως δὲ ποιή-
 σωμεν τὰ διαπεταγμένα ἡμῶν, ἵνα κληρο-
 νόμοι γηῶμεθα φι ἀϊωνίῳ ζω-

ῆς, φι ἐν αὐτῶ θεὸς θεὸς χρι-

στῶ. ὡ ἢ Δόξα κτλ δ

κράτος

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α Μ Η Ν

F ii

ΒΑΣΙΛΕΙ

ΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ἀρχιεπισκόπου καισα-

ρείας ὁμιλία, ῥηθῆς

α ἐν λιμῶ

αὐχμῶ.

ΛΕΩΝ ἐρενζεται, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται; κύριε ὁ θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει; προφητικὸν ποιήσωμεν τὸ τοῦ λόγου προοίμιον, καὶ τὸ θεοφορον μῦθον ἀμῶς συνῶρον εἰς τὴν πᾶν προκειμῶν χεῖρα παραλάβωμεν, τὰ ὅμοια τῶν ἡμῶν διοχλοῦντων κακῶν θρασυπέσαντα πάθη, τὴν ὑπὲρ τῶν συμφρονῶντων βουλήν τε καὶ γνώμην ἐκτιθέμενοι. καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ προφήτης ἐν τῇ φορᾷ τῶν ἀνωτέρων χρόνων, τοὺς λαοὺς καταλιπόντες τὴν πατρίδα εὐσέβεια, καὶ πατήσαντες μὲν τὴν πᾶν νόμων ἀκρίβειαν, εἰς δὲ τὴν πᾶν εἰδώλων θρασείαν ὑπε-

λιθῆ

ῥηθῆσα ὁμιλία.

λιθῆσαντ' ὁ, κῆρυξ ἐγγύετο μετανοίας,
πλὴν ἐπιστροφῶν πῶντων, καὶ τῶν τιμω-
ριῶν προφέρων πλὴν ἀπειλῶν. ἐμοὶ δὲ δι'
εὐχῆς ἀγέσθω, τὸ μέχρι μὲν τιν' ὁ θεὸς
ζήλω φθὶ παλαῖς ἰσορίας προσχῆσθαι,
μηκέτι μὲντοι καὶ πλὴν ἐκβασίμ τῶν τότε
γενομένων ἰδέσθαι ἀκόλουθον. ἀπειθήσας ἔ-
δ' λαός, καὶ ὡσπερ πῶλ' ὁ σκληρός καὶ
δυσλῶι ὁ ἐνδακῶν τὸν χαλινόν, οὐχ
εἰληνῶθη πρὸς τὸ συμφέρον. ἐκτραπείς δὲ
φθὶ εὐθείας, ὅσους τὸν ἔδραμν ἄτακτα,
καὶ τοὺς ἠνιόχου κατεφρυάξατο, μέχρισ-
οὐ τοῖς βαράθροις καὶ τοῖς κρημνοῖς ἐμ-
πεσῶν, ἀξίαν φθὶ δ' ὑποφθείας τῶν πανωλε-
θρίαν ὑπέμεινε. ὁ μὴ γύοιτο νῦν ἐφ'
ἡμῶν, παῖδες ἐμοί, οὐδ' διὰ τ' εὐαγγελίᾳ
ἐγγύεσα, οὐδ' διὰ φθὶ εὐλογίας τ' χειρῶν
ἐπαργάνωσα. ἀλλ' ἔσω ἀκοή εὐγνώμων,
ψυχὴ εὐπειθῆς, ἀπαλῶς δεχομένη τὰς
παρανέσεις, εἴκουσα θεὸς λέγουσι, ὡς κηρὸς
τῶ σφραγίζοντι, ἵνα διὰ μιᾶς τάντης πῶς

Δῖς

ἐν λίμῳ καὶ αὐχμῳ

Δὴς, καὶ γὰρ λάβω καρπὸν τῶν πονουμένων
νωρ εὐφραίνονται, καὶ ὑμεῖς, ἐν καιρῷ
οὗ ἀπαλλαγῆς τὸν μισθόν, πῶς γενομένη
νῦν πρῶταίνεσιν ἐπαυένεσαντες, τί οὖν ὄσιον,
ὅπως ἐνδείκνυται μὲν ὁ λόγος; ἔτι δὲ
μετεώρους κατέχει τὰς ψυχὰς τῆς ἐλπί-
δι οὗ ἀκοῆς, βραδύων δημοσιένων τὸ
προσδοκώμενον. οὐρανὸν ὀρῶμεν ἀδελ-
φοὶ σεγανόν, γυμνόν, καὶ ἀνέφελον, συγνήμ
ἐμποιοῦντα πῶς αἰθρίαρ τάντῳ, καὶ κα-
ταλυποῦντα τῆς καθαρότητι, ἢ ἡμῶν ἐ-
περυσμονῶν τὸ πρότερον, ἢ νῦν ἀρ ἐ-
πὶ πολὺ σκεπαθεῖς τοῖς νέφεσι, ζοφώ-
δεις ἡμᾶς καὶ ἀνηλίους εἰργάσατο. γῆ δὲ
καταξηρανθεῖσα εἰς ἄκρον ἀκηδῆς μὲν ὄσιον
ὀφθαλμοῖς, σῆρα δὲ πρὸς γεωργίαν καὶ
ἄγονθ, εἰς σχίσματα διαρραγεῖσα,
καὶ εἰς τὸ βάθος δεχομένη καταλάμ-
πουσαρ τῶν ἀκτῖνα. καὶ γὰρ Δὲ ἡμᾶς ἐ-
πέλιπον πλοῦσῖά τε καὶ ἀένναοι, καὶ
ποταμῶν μεγάλων ἐδαπανήθη τὰ ρέμα-
ματα

ῥηθῆσα ὁμιλία

ματᾶ. παῖδες δὲ αὐτὰ μικρότατοι κα-
ταπεζεύουσι, καὶ γυναῖκες πρᾶσσονται
μετὰ φορτίω. τοὺς δὲ πολλοὺς ἡ-
μῶν καὶ τὸ ποτὸν ἐπέλειπε καὶ ἐν ἀπο-
ρία τῆς ζωῆς καθεστῆκαμεν. ἰσραηλῖται νέοι
μωσῶν ζητοῦντες νέον, καὶ ῥάβδον σαυ-
μασίω ποιητικῶν, ἵνα πάλιν πέτρα
πληθῆσαι, πῶς χρεῖαν τοῦ διψῶντος
λαοῦ θοραπενώσωσι, νεφέλαι δὲ παρὰ
δοξοί, τροφῶν ἀσυνήθη τὸ μάννα τοῖς
ἀνθρώποις καταφεκάλωσι. εὐλαβηθῶ-
μεν, μὴ γενώμεθα τοῖς ὀφιδόμοις καὶ νό-
μοις λιμοῦ καὶ τιμωρίας διήγημα, ζή-
λον τὰς ἀρουράς, καὶ πολλὰ κατεδάκρυσα
τῆς ἀκαρπίας αὐτῆς. ἐξέχεα θρήνον, ἐπεὶ δὲ μή
ὑπεὶς ἐφ' ἡμᾶς ἐξεχέθη. τὰ μὲν ἄρα πρῶ-
των, πρὸ τῆς ἐκβολῆς ἐξηράνθη, τοῖς βώλοισι
τοιαῦτα μείναντα, οἷα δὲ ἄρα τὸν ἐκρυψε,
τὰ δὲ μικρὰ προκύψαντα καὶ βλαστῆσαντα,
ἐλεηνῶς ἀπεμαράνθη τῷ κανμαῖ, ὡς νῦν
εὐκαίρως ἀνατῆ εὐαγγελικὴν ἀναστροφῆς

ΦΩ. Ε. Ο. Α. Ρ. Ο. Β. Λ.
DE
101. 1110

ἐν λιμῶν καὶ αὐχμῶν

φωνῆν λέγοντα, οἱ μὲν ἐργάται πολλοί,
τὸ δὲ θέρος οὐδ' ὀλίγον, οἱ γεωργοὶ δὲ ταῖς
ἄρουραις ὑπὸ καθήμενοι, αἱ τὰς χεῖρας κα-
τὰ τῶν γονάτων συμπλέξαντες, ἥτο δὲ ἡ
τῶν πενθόντων τὸ χῆμα, τοὺς ματαίους
ἑαυτῶν πόρους λακρύνουσι, πρὸς παῖδας
νηπίους ἀφορῶντες καὶ ὀδυρόμενοι, πρὸς
γυναικας ἀτενίζοντες καὶ θρηνοῦντες, ἐπα-
φώμενοι καὶ ψηλαφούντες τοὺς ζηρούς
χορτοῦσ' ἢ κτηνμάτων, ἀνοιμώζοντες δὲ
μεγάλα, καθάπερ οἱ πατέρες οἱ τοὺς ἐν
ἄνδρα ὅτι ἡλικίας ἡοὺς ἀπολέσαντες, λέ-
γέσθω τοίνυν καὶ πρὸς ἡμᾶς παρὰ τῆ αὐ-
τῆ προφήτου, οὐ μικρὸν πρόθερον ἐν προ-
οιμίῳ ἐμνημονεύσαμεν, καὶ ἐγὼ φησὶν ἄ-
νέχομαι ἐξ ὑμῶν τὸ ὑετὸν πρὸ ἑξῶν μηνῶν
ἢ ἑξυγῆτ' ἢ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ
δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω. καὶ μὲν μίαν βρε-
χίσεται, καὶ μὲν ἐφ' ἡμ οὐ βρέξω, ζηραν
θήσεται, σωμαθροισθήσονται δύο ἢ τρεῖς
πόλεις εἰς μίαν πῖθ' ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ πλη-
θῶσι

ῥηθίσαι ὁμολίαι

ὁμοίως. Διότι οὐκ ἐπεσγράφητε πρὸς με λέ-
 γει κύριος. μάθωμεν οὖν ὅτι δι' ἀποσρο-
 φῶν καὶ ἀμέλειαν, πάντας ἡμῖν ὁ θεὸς
 τὰς πληγὰς ἐνίστημι, οὐκ ἐκτρέψαι ζητῶν,
 ἀλλ' ἐπανορθῶσαι πονηρὰ ἄζωα κατὰ τοὺς
 ῥηθίσαι τῶν πατέρων καὶ ἀμελείας τῶν τέ-
 κνων, οἱ συμμοῦνται καὶ τῶν νέων ἐν δία-
 νίσανται, οὐκ ἀκοντὶ δοῦναι πονηρὰ ἄζω-
 ον, ἀλλ' ἐκ τοῦ νεκρωθῆναι ὀλιγωρίας, καὶ
 τῶν τοῦ νεότητος ἀμαρτιῶν, εἰς ὑμῶν ἐ-
 λθῶν ἄγοντες, ὁρᾶτε τοίνυν ὡς τὸ πλῆθος
 τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τὰς ὥ-
 ρας τῶν ἰδίων ἐξήγαγε φύσεως, καὶ τῶν κατ'
 ῥῶν, τὰς ἰδέας εἰς ἀλλοκότους κινήσεις δι-
 ἡμεψεν; ὁ χαμῶν, οὐκ ἔσχε τὸ σύννεθες ὑ-
 γροῦ μετὰ τῆς ζηροῦ, ἀλλὰ πᾶσαν ἰκμάδα
 τοῦ κρυσάλλου κατέσχεσε τε καὶ ἀπεξήρα-
 νεν. ἄμοιρος δὲ διετέλεσε καὶ νιφάδων
 καὶ ὑετῶν. τὸ ἔαρ πάλιν, τὸ μὲν ἔσθρον με-
 ροῦ τῶν ἰδιωμάτων ἔδειξε, τὸ θερμότη-
 τα λέγω, τὸν δὲ ὑγροῦ τὸν μετουσίαν
οὐκ

ἐν λίμῳ ἢ αὐχμῳ

οὐκ ἔσχε. κανῶμα δὲ καὶ κρυμῶς, καὶ
νῶς ὑπερβάντα, τοὺς ὄρους φηὶ κτίσεως,
ἢ κακῶς εἰς πλὴν κατ' ἡμῶν συμφωνῆ.
Ἐνταυθα βλάβη, τοῦ βίου ἢ φηὶ ζωῆς τοῦ
ἀνθρώπου ἐλάννουσι. τίς οὖν ἄρα φηὶ ἄτα
ξίας ἢ φηὶ συγχύσεως ἢ αὐτίαν; τίς ὁ
νεωτρισμὸς τῶν καιρῶν, ἐρυνήσωμεν
ἕως νοῦν ἔχοντες, ἕως λογικοὶ λογισώμεν
θα. μὴ ὁ κυβερνῶν τὸ πᾶν οὐκ ἔστι; μὴ ὁ
ἀριστοτέχνης θεός, ἐπελάθετο φηὶ οἰκονο
μίας; μὴ ἀφῆρέθη φηὶ ἐξουσίας καὶ φηὶ
δυναμείας; ἢ πλὴν ἰσχυρὸν μὴ αὐτὸν ἔχει
ἢ φηὶ τὸ κράτους οὐ παρελνῆθη. παρηνέχθη
δὲ εἰς σκληρότητα, ἢ φηὶ τὸ λίαν ἀγαθόν
ἢ φηὶ τὸ πρὶ ἡμᾶς κηδεμονικόν, εἰς μι
σανθρωπίαν μετέβαλεν; οὐκ ἂν εἴποι
τίς σωφρονῶν, ἀλλὰ φανῶν ἢ φηὶ δῆλα
τὰ αἴτια δι' ἃ σωθήσῃ οὐ διοικούμεθα.
λαμβάνοντες ἡμεῖς, ἄλλοις οὐ παρέχο
μεν. πλὴν εὐεργεσίαν ἐπαινούμεν, ἢ τὰν
τῆς ἀποστολῆς ἐπινοήσαντες, δούλο
όντες

ῥηθῆσα ὁμολία

ὄντες ἐλευθερομένοι, καὶ τοὺς ὁμοδόξους οὐκ οἰκτείρομεν, πρὶν ὧντες τρεφόμεθα, καὶ τὸν ἐνδὲν πρῶτον ἔχομεν. ἀνευδὲν, χορηγῶν, καὶ ταμίαν δεῖν ἔχοντες, φεδωλοὶ ἐγενόμεθα, καὶ ἀκοινώνητοί πρὸς τοὺς πένητας, πολλήτοκα ἡμῶν τὰ πρόβατα, καὶ οἱ γυμνοὶ τῶν προβάτων πλείους, αἱ ἀποθήκαι τῶν πλείων ἢ ἀποκεκμημένων σενούνη, ἐπὶ τὸν ἐσενωμῶν οὐκ ἐλεῖσθε. Διὰ τοῦτο ἡμῖν ἀπειλῆ τὸ δίκαιον κριτήριον. Διατοῦτο ἐπὶ ὁ θεὸς οὐκ ἀνοίγει τὴν χεῖρα, ἐπειδὴ τὸ φιλαδελφίαν ἡμεῖς ἀπεκλείσαμεν. Διατοῦτο ζῆσαι αἱ ἄρουραι, ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη ἐψύχη. φωνὴ λίτα ἠθύντων εἰκῆ βοᾷ, καὶ πρὸς τὸν αἴρα διασκεδάννυται, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς τῶν ἀξιοώτων ἠκῶσαμεν, οἷα δὲ ἡμῶν ἡ προσουχή καὶ ἡ δέησις. οἱ ἄνδρες πλὴν ὀλίγων, ταῖς ἐμπορίαις σχολάζετε, αἱ γυναῖκες, ὑπηρετεῖτε τούτοις εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν μαμωνᾶ, ὀλίγοι λοιπὸν μετ᾽

ἐν λίμῳ ἢ αὐχμῳ

μετ' ἐμοῦ καὶ φί προσβυχῆς, καὶ οὗτοι
ἰλιγγιῶντες, χασμώμενοι, μετασφρόμε
νοι σωεχῶς, καὶ ἐπιτηρούντες, πότε τοὺς
σίχους ὁ ψαλμῶδος συμπληρώσει, πότε
ὡς δεσμοτηρίου φί ἐκκλησίας, καὶ φί ἅ
νάγκης φί προσβυχῆς, ἀφαιρεθήσονται.
οἱ δὲ δὴ παῖδες οἱ σμικρότατοι οὗτοι, οἱ
τὰς δέλτους ἐν τοῖς διδασκαλείοις ἀπο
δέμενοι, καὶ συμβοῶντες ἡμῖν, ὡς ἄνεσι
μᾶλλον καὶ τέρψιν τὸ πρᾶγμα μετέρχον
ται, ἐορτῶν ποιούμενοι πῶς ἡμετέραν λυ
πῶν, ἐπειδὴ φί ἐπαχθείας τῆς παιδείας
καὶ φί φροντίδος τῶν μαθημάτων, πρὸς
ὀλίγον ἐλευθεροῦνται. τὸ δὲ τῶν τελείων
ἀνδρῶν πλῆθος, καὶ ὁ ταῖς ἀμαρτίας
ἐνεχόμενος δῆμος, ἄνετος καὶ ἐλευθερι
ἄζων, καὶ γεγανωμένος πῶς πόλιν δια
τρέχει. ὁ τῶν κακῶν πῶς αἰτία ἐν ταῖς
ψυχαῖς περιφέρων, ὁ πῶς συμφορὰν κι
νήσει καὶ ἐργασάμενος. ἀναίδητα δὲ καὶ
ἄμεμπτα βρέφη πρὸς πῶς ἰσομολόγησιν
ἐπείγεσθαι

ῥηθῆσα ὁμιλία.

Ἐπεὶ γέτα νῦν ἀθροίζεται, οὔτε τῶν ἀ-
φορμῶν τῶν λυπώντων, οὔτε τὸ σωήθως
προσενζαῖται γνῶσιν ἢ δάσμιον ἔχοντα.
σὺ μοι πάρελθε εἰς μέσον, ὁ ταῖς ἀμαρτί-
αις πεφυρμένος, σὺ πρόσωσε, νῦν κλαυθ-
σον, καὶ σέναξον. ἄφες τὸ βρέφος ἐνεργῆ-
τὰ ἴδια, φιλὴλικίας ἀκόλουθα. ἵνα τί
κρύπῃ κατηγοροῦμενος, νῦν τὸν ἀνεύθυ-
νον εἰς ἀπολογίαμ προῖσῃς; μὴ γὰρ παί-
ζεται ὁ κριτής, ἵνα ὑποβολιμαῖον ἀντιθε-
τά γῆς πρόσωπον; ἔδει δὲ πρῶτον κακῆ νο-
μετᾶ σὺ πάντως, οὐ μόνον. ὁρᾷς ὡς καὶ νι-
ψίτη τῆ μεταμελεία τὸ θεὸν δυσωπῶν-
τες καὶ πενθῶντες, ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν,
ἂ μετὰ τῆ θάλασσαν καὶ τὸ κῆτος ἰωνᾶς
ἐξεβόκσεμ, οὐ τὰ βρέφη μόνον εἰς τῆ μετὰ
νοίαν προσεθήσαντο. αὐτοὶ δὲ τρυφῶντες,
αὐτοὶ εὐωχόνμενοι διέζωμ τὸν βίον. ἀλ-
λὰ πρώτους μὲν ἐδάμασε τοὺς πατέρας
τοὺς ἡμαρτηκότας, ἢ νησεῖα, καὶ ἢ τιμω-
ρία, τοὺς πατέρας ἐκᾶκου, εἰς προσηκῆ-
δε

ἐν λιμῶν ἢ αὐχμῶν

δὲ λόγον, ἢ αναγκασμῶς ἐθρῆναι τὰ βρέφη,
ἵνα διὰ πάσης ἡλικίας ἢ σκυθρωπότητος κρῶ-
τήση, αἰσθανομῶς τε καὶ ἀνασθήτου. ἢ
μῶν, κατὰ προαίρεσιν. ἢ δὲ κατ' ἀνάγκην,
καὶ οὕτως αὐτοῦ ἐιδῶν ὁ θεὸς ταπεινωθέν-
τας, ὡς ἐπὶ ὑπὲρ βαίνουσαν ἑαυτοῖς ταλαι-
πωρίαν παγενῆ κατακρίναντας, καὶ τὸ πά-
θος ἠλέησε, καὶ ἐν τιμωρίας ἀνήκε, καὶ
τὸ χαίρειν ἐδώρησατο, τοῖς εὐαισθητῶς
πενθήσασιν. ὡς ἐν ἐμμελοῦς μετανοίας, ὡς
ἐν σοφῆς καὶ πεπυκνωμῶς θλίψεως. οὐ
δὲ τὰ ἄλογα ἀσωτελῆ ἐν τιμωρίας ἀφῆ-
καν. ἀλλὰ ἐν αὐτὰ βοῶν ἐξ ἀνάγκης ἐμκ-
χανήσαντο. ἐχωρίσθη γὰρ ἐν βοῶς ὁ μό-
χος. ἀπηλάσθη ἐν μητρώας θηλῆς ὁ ἄρνας
ὅς. παιδίον ἐπιμάζιον, οὐκ ἦν ἐν ταῖς ἐν
τεκνοῦσης ἀγκύλαις. ἐν ἰδίοις σκκοῖς αἱ
μητέρες, ἐν ἰδίοις τὰ τέκνα. φωναὶ δὲ πα-
ρὰ πάντων οἰκτρῶν, ἀλλήλαις ἀντιβοῶσαι
καὶ ἀντηχοῦσαι. τὰ τέκνα λιμώτουντα,
τὰς μητέρας ἐζήτητο γάλακτι. αἱ μητέ-

ρες

ῥηθῆσα ὁμιλία.

ρες τῶν φυσικῶν πάθει διακοπόμενα, συμπαθέσι φωναῖς ἀνεκαλῶντο τὰ ἔγγονα. τὰ βρέφη κτλ τὸ ὅμοιον. ἔσοπον λιμώποντα, σφοδρότάτῳ κλαυθμῶ ἀνεῖρήγνυντο, ἢ ἄπεωραρον. αἱ τε κτλ αἰταῖς φυσικαῖς ἀλγηδύσι κατεκεντῶντο τὰ πλάγχθη, αἱ δὲ διαττο τὸ ἐκείνων μετάνοιαρ, εἰς κοινὸν ἔβισ διδασκάλιον ὁ θεόπνευστος λόπος ἔγραφορ διέσωσεν. ὁ πρεσβύτης ἔπ' ἐκείνων ἐθρήνη, ἢ τὸ πολιάρ ἔβιλλε, ἢ διεσάρατῃερ. ὁ νεανίσκος ἢ ἀκμάζων, σφοδρότερον ἄπωδύρετο. ὁ πένης, ἐσέναζερ. ὁ πλάσιος ὑπὸ λαθόμενος τὸ βρυφῆς, ἤσκει τὸ κακοπάθειαρ ὡς σώφρονα. ὁ βασιλεὺς αὐτὸ πῶν λαμπρότητα καὶ τὸ δόξαρ, εἰς αἰχμύλω μετέβαλερ. ἀπέθετο τὸν σέφανορ, καὶ κόριν φθι κεφαλῆς κατεχέατο. πῶν ἀλδργίδα ρίψας, σάκκορ μετημφιάατο. τὸν θρόνορ τὸν ὑψηλὸν ἀφείε καὶ μετέωρορ, ἔλεφνὸς τῆ γῆ προσένετο. πῶν ἰδιάζουαρ καὶ βασιλικῆρ καταλιπὼν εὐπάρθειαρ, σιωπῆ

ἐν λίμῳ ἢ αὐχμῳ

συνεθρῶνε τῷ δήμῳ· εἷς ἐγγύετο ἄπολλων,
ὅτε τὸν κοινὸν πάντων δεσπότην εἶ-
βλεπερ ὀργιζόμενον· τοιοῦτων δούλων εὐαι-
δήτων φρόνημα· τοιανύτη τῆν ἁμαρτίαν
ἐνεχομένων ἢ μετάνοια· ἡμεῖς δὲ τὴν ἁ-
μαρτίαν ἐπιτελούμεν σωτόνως, ὀλι-
γώρως δὲ καὶ ῥαθυμῶς ἀναλαμβάνομεν
τὴν μετάνοιαν· τίς εὐξάμενος ἀπορρήθῃ δά-
κρυον, ἵν' ὄμβρον λάβῃ, καὶ σαγόναν εὐ-
καίρου; τίς ὀξυλείφωρ ἁμαρτίας κατὰ
μίμησιν τοῦ μακαρίου δαβὶδ, θρῶοις τῷ
κοίτην ἐβρεξε; τίς πόδας ἐβρεξε ξένων,
καὶ τῷ κόνιν φθιόδοιπορίας ἀπέκλυσε,
ἵν' ἐν κερῶν δυσωπήσῃ τὸν θεόν, αὐχμοῦ
λύσιν ζητήσῃ; τίς ἔθρεψε τὸ πατρὸς ἔρημον
παιδίον, ἵνα νύμῃ ἡμῖν ὁ θεὸς θρέψῃ τὰ
σῖτα ὡς ὀρφανὸν τῆν τῆν ἀνέμων ἀκρασίαν
κονδυλιζόμενον; τίς ἐθράπευσε χήραν
κεκακωμένην ταῖς δυσκολίαις τοῦ βίου,
ἵνα νύμῃ ἐπιμετηθῇ τὴν ἀναγκαίαν τρο-
φήν; Δι' ἄρρητον γραμματέον ἄδικον, ἵν'
οὕτως

ῥηθῆσα ὁμιλία.

οὕτως ἢ ἁμαρτία λυθῆ. ῥηθῆσα βαρυ-
τάτων τόκων. ὁμολογίαν, ἵνα τέκη τὰ
σωτήρη ἢ γῆ. χαλκοῦ γὰρ καὶ χρυσοῦ,
καὶ τῶν ἀγόνων παρὰ φύσιν γεννώντων,
ἢ κατὰ φύσιν τίκτουσα γίνεται σῆρα,
καὶ πρὸς τιμωρίαν τῶν ἐποικούντων, κα-
τεδικάθη πρὸς ἀκαρπία. ῥηθῆσα
τοίνυν οἱ πρὸς πλεονεξίαν τιμῶντες, οἱ
τὸν πλοῦτον μετ' ὑπερβολῆς σωάγοντες,
τίς ἢ δάσκαλος τῶν θεοφιλοῦντων, ἢ τίς
ὄφελος, ἂν ὀργισθεῖς ὁ θεός, ὑπερ-
κνήσῃ πρὸς τιμωρίαν. ὡς ἰσχυροὶ τάχα τὸ
χρυσόν ἢ ἡσόντα οἱ πλοῦτοι σωρεύοντες,
ἂν μὴ τὸν ἄριστον, τὸν μέχρι χθρῆς πρῶ-
τον καταφρονον μύρον διὰ πρὸς χειρὸς
ῥηθῆσα φίλ ἐὺβουλίας, σχῶσι. Δός δ' ἢ
μὴ εἶναι τὸν πρῶτον, μηδὲ ὑπάρ-
χων σῆτον ἐν ἀποθήκῃς, καὶ τίς ἢ χρῆ-
σις τῶν βαρυτάτων βαλαντίων εἰπέ μοι;
οὐ μετ' ἐκείνων χωθήσῃ; οὐ γῆ ὁ χρυσός;
οὐ πηλός ἀχρεῖος πηλῶ βεβῆ σώματι παρὰ

G

κείσε

ἐν λιμῶν ἑαυχμῶν

κείσεται, πάντα ἐκτίσω, νῆν ἐμ' ἀναγκαῖ
 ομ οὐκ ἔχεις, Δάωαμιρ ἧ τρέφειρ σεαυτόμ.
 ἔει πάντί σου πλόντω, ἐμ νέφορ ἀπέργασ
 σα, ὀλίγων ψεκάδωρ ἐπινέκσομ πόρομ, ἔ
 παξομ εἰς καρποφορίαμ πῶν γῆν. λύσομ
 ἔει ὑπόρρηφάνω νῆν σοβοῦντι πλούτω,
 πῶν συμφοράμ, τάχα τινὰ τῆν εὐλαβῶμ
 παρακαλέσῃς, ἦμ' εὐχαῖε ὡς ὁ θεοβίτκω
 ἡλίαρ ἀνεσίρ σοί χαρίσκηται τῆν Δεινῶμ.
 ἄνθρωπῶ ἀκτῆμωρ, ὠχρίῶμ, ἀνυπόδα
 τορ, ἀοίκητῶ, ἀνέστιῶ, ἄπορῶ, ἐνί
 χιτῶνι σκεπόμεμῶ, ὡς ἡλίαρ τῆ μκλω
 τῆ, πῶν εὐχῶν ἔχωμ σώτροφομ, πῶν ἐγ
 κράτειαρ ὁμοδίατομ, κἄμ ἐπιτνύχηρ
 φη παρὰ τοῦ τοιούτου βοκῆείαρ Δεόμε
 νῶ, οὐ μακρὰ καταγελάσῃς τῆν πολυ
 μθρίμνω κτημάτωρ; οὐ προσπῆνσασ
 ἔει χρυσῶ; οὐ Διαρρίψῃς ὡς κόπσομ τῶμ
 ἄργυρομ, ὅμ πρῶτόρομ πάντα Δωάμεε
 νομ νῆν θίλτατομ ὀνομάζωμ, ἄδρανῆ βο
 κῆομ ἐπὶ φη κῆείαρ ἐγνώριθῃ; Διὰ σέ, ἑ
 τῶ

ῥηθῆσα ὀμιλία.

πῶς συμφορὰν πάντων κατεδίκασεν. ἐ-
πειδὴ ἔχωρ οὐκ ἐδίδως, ἐπείδὴ παρέτρε-
χεσ τοὺς πεινῶντας, ἐπειδὴ πρὸς τοὺς
δουρομύθους οὐκ ἐπεσφύθη, ἐπείδὴ προσ-
κυνῶν μὲν θεοὺς οὐκ ἠλέησεν, ἔρχεται καὶ
δι' ὀλίγους, ἐπὶ δῆμον κακὰ. καὶ μοχθη-
ρίας τινὸς, παραπέλαυσε δῆμον. ἄχαρ
ἰσοσύνλησε, καὶ ὅλη ἡ παράταξις ἐμα-
σίζετο. ὁ ζαμβριὶ πάλιν εἰς τὰς μάστιγας
νίτιδας ἐξεπόρευσε, καὶ ὁ ἰσραὴλ ἐπι-
πῆεν εἰς δίκην. πάντες τοίνυν καὶ ἰδίαν
καὶ κοινὴν, τοὺς βίους ἑαυτῶν ἐξετάσωμεν,
ὡς παιδαγωγῶ πρόχωμεν ὑπὸ ἀνχημῶν,
ἕκαστον φησὶ ἰδίαν ἁμαρτίαν ὑπομιμνή-
σκοντες. εἶπωμεν καὶ ἡμεῖς τῷ γενναίου ἰωβ
πῶς φωνῶν εὐαισθήτως, χεῖρ κυρίου ἐ-
στὶν ἡ ἄφραση μου. καὶ μάλιστα μὲν
πρωτοτύπως, τοῖς ἁμαρτήμασι πῶς συμ-
φορὰν ἑαυτῶν λογισώμεθα. εἰ δὲ δεῖ
καὶ ἄλλο προθεῖναι, ἔστιν ὅτε καὶ κατα-
πέθραται τὰς ψυχὰς αἰτιαῦνται τῷ βίῳ

G

II

Δυσ

ἐν λιμῶν ἑαυχμῶν

Δυσκληρία τοῖς ἀνθρώποις προσάγονται,
 ἴν' ἐπὶ φθι δυσκολίας ἀπελεγχθῶσιν οἱ
 Δόκιμοι, εἴτε πένητες, εἴτε πλούσιοι, ἕκασ-
 τῶν γὰρ ἀκριβῶς διὰ φθι ὑπομονῆς δο-
 κιμάζονται. καὶ τούτῳ μάλιστα θεὸς και-
 ρῶ διαδείκνυται. ὁ μὲν, εἰ κοινωνικός ἢ
 φιλάδελφος. ὁ δὲ, εἰ εὐχάρις θεῷ, καὶ μὴ
 τούναντίον βλάσφημος θεῷ, ταῦσ' τὸν βίου
 περισφοραῖς ὀξέως συμμετάβληται τὸ φρό-
 νημα. οἶδα ἐγὼ πολλοὺς, οὐκ ἀκοῆ μαθῶν,
 ἀλλὰ τῆς πείρας τοὺς ἀνθρώπους γνωρί-
 στας, ἕως μέγιστον ὁ βίος αὐτοῖς προσ-
 εὐπορίαν διαμετρῆται, καὶ ἰζουρίας τὸ
 λεγόμενον χωρεῖ, μέσως γούρμ εἰ καὶ μὴ
 τελείως θεὸς εὐργέτη ὁμολογούντας πῶς
 χάρις, εἶδ' ἐπὶ διὰ πῶς ἐναντίον κατά-
 στασις περιστραπείη τὰ πράγματα. καὶ ὁ
 μὲν πλούσιος θεῷ γίνετα πένης, ἢ δὲ ῥώμη
 τῶ σώματι θεῷ νόσος θεῷ, ἢ δὲ Δόξα καὶ περι-
 φάνεια, αἰσχρὸν ἑαυτιμία, ἀχαρισθῆντας,
 βλάσφημα φθεγγόμενους, ὀκνοῦντας πῶς
 προσ

ῤηθῆσα ὁμιλία.

προσῦχλῶ, ὡς πρὸς θεώσκη βραδύων-
τα τὸν θεὸν χετλιάζοντας, οὐχ ὡς πρὸς
θεωπότην ἀγανακτοῦντα, Διακεκλυῶς.
ἀλλ' ἀπαγε τῶν λογισμῶν πλὴν τοιαύτην
ἐννοιαν, ὅταν δὲ ἴδῃς θεὸν μὴ χαριζόμε-
νον τὰ σωήθη, οὕτω λογίζου παρὰ σεαυ-
τοῦ, μὴ ἀδύνατον ὁ θεὸς χορηγεῖν τὴν
τροφίαν; καὶ πῶς, ὅσ γε κύριός ἐστιν οὐρα-
νον καὶ πάσης Διακοσμήσεως, ὡρῶν καὶ
καρῶν σοφὸς οἰκονόμος, κυβερνήτης τῶν
πάντων, ὡσπερ τινὰ χορὸν ἑπιτακτορ τὰς
ῥαβδῶν καὶ τὰς τροπὰς ἀλλήλαις ὑποχω-
ρεῖν ὀρίσας, ἵνα τῆ ἑαυτῶν ποικιλία, ταῖς
διαφόροις ἡμῶν ἐπαρκέσωσι χρεῖαις. Ἐ-
νὲρ μὲν κατὰ καιρὸν τὸ ὑγρὸν προσγί-
νεται. αὐθις δὲ λάβῃ τὸ θερμόν, καὶ τὸ ψυ-
χρὸν ἐγκραθῆ ἕλθῃ ἐνιαυτοῦ, Ἐ τοῦτο ζηροῦ
τὴν χεῖραν μὴ ἀμοιρήσωμεν, οὐκ οὐδὲν δυ-
νατὸς ὁ θεός. τῷ Διωατῷ δὲ προσόντῃ
Ἐ ὁμολογουμένως, μὴ ἄρα, τὸ ἀγαθὸν ἐνέ-
ληψεν; οὐδ' οὕτως ἐφετὺς ὁ λόγος. τίς γὰρ
ἀνάγ-

ἐν λίμῳ καὶ αὐχμῳ

ἀνάγκη τὸν μὴ ἀγαθὸν ἐπίσεν, ἐν ἀρχῇ
δημιουργῆσαι τὸν ἄνθρωπον; τίς δὲ ὁ κατ'
τεπίξας τὸν κτίστω, καὶ μὴ βουλόμε-
νον χούρ λαβῆν, καὶ τοιοῦτον ἐκ πηλοῦ
κάλλει ἰδιοποιῆσαι; τίς ὁ πρὸς ἀνάγκη
κῶ πείσας, κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν λόγον
τοῦ ἀνθρώπου χαρίσασθαι, ἵμ' ἐκῆθεν ὅς
μηθεῖς τεχνῶν μάθησιν δέξεται, καὶ μά-
θη πρὶ τῶν ἀνωτάτω φιλοσοφῶν, ὧν αἰα-
σθητῶς οὐχ ἀπῆεται. καὶ οὕτω λογιζόμε-
νος, εὐρησὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ θεῶ σωού-
σας, καὶ μέχρι καὶ νῦν μὴ ἀπολιμωσανο-
μῶν. ἔπει, τί ἐκώλυεν εἶπέ μοι μὴ αὐχ-
μὸν εἶναι τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ τελείων
ἐκπύρωσιν; καὶ μικρὸν ὑπαλλάξαντα τὸν
ἥλιον φησὶ σωήδους πορείας, πλεσιάσαν-
τα δὲ τοῖς περιγείοις σώμασιν, ἐν ἀκαρῆ
καταφλέξαι πᾶν τὸ ὁρώμενον; ἢ βρέξαι
πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καθ' ὁμοίωσιν τῶν ἡ-
δὴ κολάσεων τῶν ἁμαρτωλῶν; ἐπὶ αὐτῶ
καὶ τῶν σῶν λογισμῶν γενοντ' ἄνθρωπε.

μή

ῤηθῆσα ὁμιλία.

μὴ ποίη τὰ τῶν ἀνοήτων παίδων, οἱ παρὰ διδασκάλου ἐπιτιμηθέντες, τὰς δ' ἑλ-
τους ἐκείνου καταρῤηγνύουσι. πατρὸς
δὲ, δι' ὠφέλειαν τῆς τροφῆς ὑπερθεμένον,
πῶς ἐσθῆτα καταπαράτ' ὕσιν. ἢ τὸ ἔμη-
τρος πρόσωπον τοῖς ὄνυξι καταζάινουσι.
κυβερνήτην μὲν γὰρ ὁ χαμῶν, καὶ τὸν ἄ-
σληπῶς τὸ σάθιον, τὸν στρατηγὸν παράτα-
ξις, τὸν μεγαλόφυχον ἢ συμφορᾶ, τὸν χρι-
σιανὸν δὲ, πηρασμὸς δοκιμάζει καὶ βα-
θύνει, καὶ αἰ λυπαί, πῶς ψυχῶν ὡς τὸ
πῦρ τὸν χρυσὸν ἀπελέγχουσι. πένης εἶ
μὴ ἀθυμήσῃ. ἢ γὰρ εἰς ἄγαν κατήφεια,
γίνεται φθι ἀμαρτίας αἰτία. φθι μὲν λυ-
πῆς βαπτίζουσης τὸν νοῦν, καὶ ἀμηχανί-
ας ἐμποιοῦσης ἱλιγγον. φθι δὲ ἀπορίας ἄ-
λογισμῶν, τῆς ἀχαρισίας ἀπογεννοῦσης.
ἀλλ' ἔχε τὴν ἐλπίδα πρὸς τὸν θεόν. μὴ
γὰρ οὐκ ἐπιβλέπει πῶς σένωσιν; ἔχε πῶς
τροφῆς ἐν χερσὶ, καὶ παρέλκει πῶς δόσ-
σιν, ἵνα σου δοκιμάσῃ τὸ βέβαιον, ἵνα κα-
ταμέ

ἐν λιμῶ καὶ αὐχμῶ

ταμάθη τὴν γνώμη, εἰ μὴ τῆ τῆν ἀκολά-
σωρ καὶ ἀγνωμόνων βίην ὁμοία. καὶ γὰρ
ἐκείνοι, μέχρι μὲν ἐν τοῖς σώματι τὰ σι-
τία, τυγχάνει, εὐφημοῦσι, κολακεύου-
σιν, ὑπερβαυμάζουσιν. ὀλίγοι δὲ φιλοτρα-
πέζης ὑπερτεθείσης, ὡπέρ τισι λίθοισ-
ταῖς βλασφημίας βάλλουσιν, οὐς πρό-
βραχέει ἴσα θεῶ, διὰ τὸ ἠδονὴν προσε-
κίνοισιν. ἔπελθε τὴν παλαιὰν Διαθήκην,
τὴν νέαν, καὶ πολλοὺς εὐρήσεις ἐν ἐκείνῃ,
τοὺς Διαφόρους τραφέντας. ἠλίαν εἶχε
ὁ κάρμηλ, ὄρθ ὑψηλὸν ἐλαοίκητορ,
ἔρημ, ἔρημορ. ψυχὴ δὲ ἦν τοῦ Δικαίου
τὰ πάντα, καὶ φιλοζωνῆς ἐφόδιον, ἢ πρὸς
θεὸν ἐλπίς. ζῶν δὲ οὕτω, λιμῶ τὴν ζωνὴν
οὐκ ἀπήλλαξεν, ἀλλ' οἱ ἀρπακτικώτα-
τοι καὶ μάλιστ' ἀρπακτικοὶ τῆν ὄρνι-
θων, οὗτοι διεκόμεζον τὰ σίτα, καὶ τρο-
φῆς ἐγίνοντο τοῦ Δικαίου διάκονοι, οἱ τὰς
ἀλλοτρίας τροφὰς ἐκ σωκείας ἀρπάζον-
τες. καὶ τοῦ Δεσποτικῶς προστάγματι
τὴν

ῥηθῆσα, ὁμολία.

τῷ φύσιν Διήμιφαν, πῖσοι φύλακες γε
νόμενοι τῶν ἄρτων ἢ τῶν κρεῶν. ταῦτα,
δὲ τῷ ἀνδρὶ φέρει τοὺς κόρακας, παρὰ τὴν
πνευματικῆς ἰσορίας ἐμάθομαι. εἶχε δὲ
ἢ ὁ βαβυλώνιος λάκκος τὸν ἰσραηλίτην
νεανίσκον, ἀχμάλωτον ἢ τῷ συμφορᾷ,
ἐλενθῶρον δὲ πῶν ψυχῶν καὶ τὸ φρόνη-
μα, καὶ τί τὰ παρ' ἐκείνων; οἱ μὲν λέου-
τες παρὰ φύσιν ἐνήσθου. ὁ δὲ τούτῳ τρο-
φεὺς ἀββακούμ, ἐφέρετο δι' ἀέρος, κο-
μίζοντας τοὺς ἀγγέλους μετὰ τῶν ὄψων τὸν
ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ λιμῶν πεθεῖ δί-
καμος, τῆς αὐτῆς ὑπορηνέχθη γῆς καὶ θα-
λάσσης ὁ προφήτης ἐν μικρῷ μορίῳ και-
ροῦ, ὅσην ἐκ τοῦ ἰουδαίας μέχρι βαβυλῶ-
νος ἠπλωῖσθαι. τί δὲ πάλιν ὁ τοῦ ἐρήμου
λαός, οὗ μωσῆς ἐπετρόπευσεν, πῶς ὠκονο-
μήθη ἐν βίῳ ἐν ἔτεσι πεσφάκοντα; οὐκ
ἦν ἐκ τῶν σπείρων ἀνὴρ, οὐ βοῦς ἔλκων ἄρο-
τρον, οὐχ ἄλωρ, οὐ ληνός, οὐ ταμιεῖον. καὶ
τῷ τροφῶν εἶχον ἄσπορον ἢ ἀνήροτον, ὅ-
τῃς

ἐν λίμνῳ ἢ αὐχμῳ

τὰς πηγὰς ἐχορήγει πέτρα, οὐ πρότερον
οὐρα, ἀλλ' ἐκραγείρας ἐπὶ φθι χρείασιν
ἀθίμητα κατ' ἕκαστον ἀπαριθμῆσθαι τῆ
τοῦ θεοῦ προνοίας, ἃ πολλάκις ἐπὶ τῶν
ἀνθρώπων πατρικῶς ἐνεδείξατο. σὺ δὲ,
καρτέρησον ὀλίγον ἐπὶ φθι συμφορίας, ὡς
τὸ γενναῖον ἰώβ, καὶ μὴ προτραπήσῃς ἐκ
τοῦ κλυδωνοῦ, μηδὲν ἀποβάλλῃς ὧν φέ
ρης ἀγωγίμων φθι ἀρεφθι. ὡς βαρύντι
μορ ἐνθήκη πλὴν εὐχαριστίαν διάσωσον
ἐπὶ φθι ψυχῆς, καὶ λήψῃ καὶ σὺ φθι εὐ
χαριστίας τὰ διπλασίονα φθι τρυφῆς.
μνημόνευσε φθι ἀποστολικῆς ῥήσεως, ἐν
παντὶ εὐχαρισθεῖτε. πένησ εἶ; ἄλλοι ἔ
χουσ πάντως πενέσθρον. σοὶ δέκα ἡμε
ρῶν τὰ σιτία, ἐκείνω μιᾶς. ὡς καλὸς
εὐγνώμων τὸ σὸν προτιτὸν ἐπανίσωσον
πρὸς τὸν ἐνδεῆ. μὴ ὀκνήσῃς ἐκ τοῦ ὀλί
γου δούνα. μὴ προτιμήσῃς τὸ σὸν συμ
φέρων, ἐκ τοῦ κοινοῦ κλυδώου. καὶ εἰς
ἕνα ἄριστον προτιτῆ ἢ τροφῆ, ἐπιστῆ δὲ
ταῖς

ῥηθῆσα ὁμολίαι

παῖς θύραις ὁ ζητῶν, προκόμισον ἐκ τοῦ
 ταμείου τὸν ἕνα, καὶ ἐπιθεῖς ταῦς χρο
 σὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνατείνας, εἰπὲ λόγον
 ἔλεον ὁμονῆ καὶ εὐγνώμονα, εἰς ἄρ
 τῶ ὅρ ὁρᾶς κνρίε καὶ ὁ κίνδυνῶ προ
 φανῆς, ἀλλ' ἐγὼ πλὴ σὺ ἐντολήν ἐ
 μονῆ προτίθημι. καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου Δί
 δωμι θεῖ λιμῶντοντι ἀδελφῶ. Δός δ' ἡ
 καὶ σὺ θεῖ κινδυνεύοντι δουλω. οἶδα
 σου πλὴ ἀγαθότητα, παρρῶ καὶ τῆ δυ
 νάμα. οὐχ ὑποτίθεσαι εἰς χρόνον
 τὰς χάριτας, ἀλλὰ σκεδαννῆσαι ὁ
 ταμ ἐθέλης τὰς δωρεάς. καὶ οὕτως εἶ
 πης, καὶ πράξης, ὅρ Δίδως ἐκ φιλ σενώ
 σεως ἄρτον, σπέρμα γίνεται γεωργίας,
 πολὺ χου ἀπογεννᾶ τὸν καρπὸν, ἄρ
 ῥαβῶν φιλ τροφῆς, ἐλέου πρόξενῶ. εἶ
 πέ καὶ σὺ φιλ χήρας φιλ σιδωνίας ῥῆμα
 ἐν τοῖς ὁμοίοις, εὐκαίρως τ' ἰσορίας μνημὸ
 νθυσον. ζῆ κνρίος, ὅτι ἔτορ ἔχω ἐν τῆ οἰ
 κία μόνον εἰς διατροφὴν ἐμοῖ καὶ τοῖς πατ
 Δίοις

ἐν λιμῷ ἢ αὐχμῷ

δίοις, καὶ δῶς ἐκ τοῦ λείποντος, ἕξεις ἅ-
σὺ τὸν καμψάκην τοῦ ἐλαίου τῆς χάριτι
βρνοντα, πλὴν ὑδρίαρ ἢ ἄλενρωρ ἀκένω-
τορ. ἐπὶ γὰρ τῆς πίσιωρ, φιλοτίμως ἢ τῆ
θεοῦ χάρις μιμῆται τὰ φρέατα, τὰ ἀεὶ
κενούμενα, καὶ μὴ ἐξαντλούμενα, τὸ
διπλοῦρ ἀντισάγουσα. δ' ἀνδρῶν ὁ ἀπο-
ρος ἔσθ' πλουσίω θεῷ, πίσυσορ ἔσθ' ἀεὶ εἰς
πρόσωπορ ἴδιον ὑπὲρ τῆς θλιβομένηου λαμ-
βάνοντι, καὶ οἴκοθερ ἀποδιδόντι πλὴν χά-
ριρ. ἀξιόπιστος ἐγγυητής. πανταχοῦ γῆσ
καὶ θαλάττης, ἢ πλωμένους ἔχωρ τοῦς θε-
σαυροῦς. καὶ πλέωρ ἐὰν ἀπατήσης τὸ δά-
νησμα, λήψῃ ἐπὶ μέσου πελάγους σαῦ τὰ
κοις τὸ κεφάλαιον. φιλοτιμῆται γὰρ ἐν
ταῖς προθήκαις. τὸ τοῦ λιμώττοντος
νόσημα, λιμὸς, οἴκτρον πάθος ἐστί. λιμ-
μὸς, ἀνθρωπίνωρ συμφορῶρ ὑπάρχει τῆ κε-
φάλαιον, πάντων θανάτων, μοχθηρότερον
τέλος οὗτος. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἄλλωρ κιν-
δάλωρ, ἢ ζίφους ἀκμῆ τὴν πελευτὴν ὀξέ-
ωσ

ῥηθῆσα ὁμιλία.

ὡς ἐθείσκισι, ἢ πυρός ὄρμη· σωτόμως τὸ
 ξύω ἀποσβέννυσιν, ἢ θηρία τοῖς ὀδοῦσι δι-
 ασπαράζαντα, ὅσα κάρια τῶν μελῶν,
 οὐ συγχωρεῖ τῆ πύολη ἢ φιλὸδάμης τιμω-
 ρηθῆναι. λιμός ἢ ἀργὸν ἔχει τὸ κακόν, πα-
 ρέλκουσαν τὴν ἀλγηδόναν, ἐγκαθημύνη
 τὴν νόσον καὶ ἐμφωλένουσαν, θάνατον,
 αἰεὶ παρόντα, καὶ αἰεὶ βραδύοντα. τὸ γὰρ
 κατὰ φύσιν ὑγρὸν ἐκδραπανᾷ, τὸ θῆζμόν
 καταψύχει, τὸν ὄγκον συσέλλει, τὴν δάμα-
 μιν κατ' ὀλίγον ἀπομαραίνει. ἢ σὰρξ ὡς
 ἀράχνιον τοῖς ὀστέοις πύρρικαται. ὁ χροῦς
 ἀνθροῦκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἐρυθρὸν φεν-
 γει ἐκ τῆ κοιλύου τοῦ αἵματος. τὸ λευκὸν
 οὐκ ἔστι, τῆ ἰσχνότητι φιλὸπυφανεΐας με-
 λαινομύνης. πελιδνὸν δὲ τὸ σῶμα, ὡχρό-
 τητι καὶ ἄλλο μέλανι ἐλεηνῶς ἐκ τοῦ πά-
 θους κρινόμενον. γόνατα οὐ βασάζοντα, ἀλ-
 λά πρὸς βίαν ἐλκόμενα. φωνὴ λεπὴ ἢ
 ἀδρανής. ὀφθαλμοὶ ἑνασθενοῦντες ταῖς
 κοιλότησιν, εἰκῆ ταῖς θήκας ἑναποκεί-

μηνος

ἐν λιμῶν ἢ αὐχμῶν

μυῖοι, ὡς τὰ τοῖς ἐλντροῖς ἐμφυγῆτα
τῶν ἀκροδενωρ. γαστήρ κενὴ καὶ συμπε-
πῶκηα καὶ ἀμορφος, οὐκ ὄγκορ, οὐ φυσι-
κῶς τῶν σπλάγχνωρ ἐπίτασιμ ἔχουσα,
τοῖς ὀσέοις δὲ τῆ νώτου, προσπεπλασμέ-
νη. ὁ οὖν τοιοῦτορ σῶμα παρατρέχων, πό-
σωρ κολάσεωρ ἀξιορ; τίνα δὲ ὠμότητ θ
ὑπερβολῶς καταλείψῃ; πῶς δὲ οὐκ ἀξιθ
τοῖς ἀνημέροισ τῶν θηρίωρ συναριθμῆσθ;
ὁρᾶσθαι δὲ, ὡς ἐναγῆς καὶ ἀνδροφόνθ. ὁ
γαρ ἔχωρ ἐν θζουσίᾳ πῶ τῆ κακοῦ δε-
ραπειάμ, ἐκῶρ δὲ καὶ πρὸς πλεονεξίαμ ὑ-
περτιπέμνθ, εἰκότως ἀμ ἐν τῶ ἴσω
τῶν αὐτοχείρωρ καταδικάζοιτο. τὸ τ λι-
μοῦ πάθος, κατηνάγκασε πολλοὺς πολλά-
κις καὶ τοὺς ὄρουσ κινῆσαι ἐν φνσεωρ. ἀ-
φασθ μὲ ἀνθρώπων, τ ὁμοφύλωρ σωμα-
τωρ. μικτέρα ἢ παῖδα ὄμ ἐκ τ γαστρός προ-
ῆγαγε, πάλιμ τῆ γαστρί κακῶς ὑποδέξα-
σθαι. καὶ τοῦτο τὸ δράμα, ἰουδαϊκὴ ἔτρα
γῶδησεμ ἰσορία, ἢμ ἰώσηπος ἡμῖν ὁ σπου-
δαῖ

ῤηθῆσα ὁμιλία.

Δαῖος σωεγράφατο . ὅτε τὰ δὲ φησὶ πάθη
τούς ἰσοσολυμίτας κατέλαβε, τῆ εἰς τὸν
κύριον Δυσσεβεία ἐνδίκης ἡμωρίας ἡν-
νώτας, ὁρᾷς ἢ αὐτὸν ἢ ἡμέτερον θεόν, τὰ
μὲν ἄλλα τῶν παθῶν πολλὰκίς παρατρέ-
χοντα . ἐπὶ δὲ τοῖς πεινώσι συμπανῶς
πυλαγχνιζόμενον . πυλαγχνίζομαι γὰρ
φησὶν ἐπὶ τὸν ὄχλον . Διὸ καὶ ἐν τῆ τελου-
ταία κρίσει, ἐνθα προσκαλεῖται τοὺς Δικαί-
ους ὁ κύριος, τῆ πρώτην τάξιν ὁ μεταδοτε-
κὸς ἐπέχει . ὁ τροφεύς, πρωτοστάτης τῶν
τιμωμιῶν . ὁ τὸν ἄρτον χορηγήσας, πρὸ
πάντων καλεῖται . ὁ χρηστὸς καὶ εὐμε-
τάδοτος, πρὸ τῶν ἄλλων δικαίων τῆ ζωῆς
παραπέμπεται . ὁ ἀκοινώνητος, καὶ
φειδωλὸς, πρὸ πάντων ἁμαρτωλῶν τῶν
πυρὶ παραδίδοται . ἐπὶ τὴν μικτέρα σε-
τῶν ἐντολῶν ὁ καρὸς καλεῖ, καὶ σφόδρα
μερίμνησον, ἵνα σε μὴ παρέλθῃ ὁ τῆ πανη-
γύρεως καὶ τῶν συναλλαγμάτων κα-
ρὸς . ῤῆ γὰρ ὁ χρόνος, καὶ οὐκ ἐκδέχεται
τὸν

ἐν λιμῶ ἢ αὐχμῶ

τὸν βραδύνοντα. ἐπεὶ γοντα αἱ ἡμέραι, τὸ
ὀκνηρὸν πρὸς ἀξέχουσαι. καὶ ὡς οὐκ ἔστι ρεῦ
μα ποταμοῦ σῆσαι, εἰ μὴ κατὰ πλὴν πρῶ
τῶ ἐντευξίῃ καὶ προσβολῇ ἀνελόμενος
εἰς Δέον τῷ ὕδατι χρῆσαιτο. οὕτως οὐδὲ
τὸν χρόνον ταῖς ἀναγκαστικαῖς πρὸς ἰόδοισ
ἐλαυνόμενον ἐπισχῆν, οὐδὲ παρελθόντα
ἀναλῦσαι εἰς τὸ κατόπιον, εἰ μὴ τις προσά
γοντος λάβοιτο. καὶ Διατοῦτο πλὴν ἐντο
λήν ὡς φενγούσαν κάτασχε, καὶ ἐπιτέλε
σον, καὶ λαβόμενος πανταχόθεν, ἐν ταῖς
ἀγκάλας πρίδραζαι. Δὸς ὀλίγα, ἢ πολ
λὰ κτῆσαι. λῦσον τὸ πρῶτότυπον ἁμαρ
τίαν, τῆ ῥῆ τροφῆς μεταδύσει. ὡς γὰρ ἄ
δὰμ κακῶς φαγῶν, τὸ ἁμαρτίαν παρέ
πεμψεν, οὕτως ἐξαλείφομεν ἡμεῖς τὸ πῶ
βοηλον βρωσίῃ, ἔὰν χεῖραν ἀδελφοῦ καὶ
λιμὸν θρᾶπενσωμῶν. λαοὶ ἀκούσατε, χρι
σιανοὶ ἐνωτίθεσθε, ὅτι τάδε λέγει κύριος,
οὐ δεκτικοῦ αὐτοφώνως. τοῖς δὲ τῶν δό
λων σώμασιν ἐνηχῶν ὡς ὀργάνοις. μὴ φα
νῶν

ῥηθῆσα ὁμιλία.

ἡμεῖς οἱ λογικοὶ, ἢ ἀλόγων ὁμότεροί, ἔ-
 κεινα γὰρ τοῖς ἐκ τῆς γῆς φυομένοις πρὸς
 οὐρανὸν φύσεως, κοινῆ κέχρηται, καὶ προβά-
 τω ἀγέλας, ἢ καὶ τὸ αὐτὸ καταβόσκοντες
 ὄρος. ἵπποι δὲ παμπληθεῖς, μίαν καὶ πῶς
 ἀντὶ κατανέμονται πεδία καὶ πάντα
 τὰ κατ' ἕκαστον, ἀλλήλοις παραχω-
 ρεῖ οὐκ ἀναγκαίως τῶν χερῶν ἀπολαύσε-
 ως. ἡμεῖς δὲ ἐγκολπιζόμεθα τὰ κοινὰ,
 τὰ τῶν πολλῶν μόνοι ἔχομεν. αἰδέσθε ἡ-
 μὲν ἑλλήνων φιλόανθρωπα Διηγέματα,
 παρά τισιν ἐκείνων, νόμος φιλόανθρωπος
 μίαν τράπεζαν, καὶ κοινὰ τὰ σιτία, μί-
 αν ἐσίαν οἰκίαν, τὸν πολυάνθρωπον δῆ-
 μου ἀποργάζεται. καταλείψωμεν τοὺς
 ἔξωθεν, καὶ ἀπέλθωμεν εἰς τὸ τῶν τρι-
 χιλίων ὑπόδηγμα, τὸ πρῶτον τῶν χρισ-
 τianῶν ζηλώσωμεν σάτυρον. ὅπως ἡμ-
 αὐτοῖς ἅπαντα κοινὰ, ὁ βίος, ἡ ψυχὴ, ἡ
 συμφωνία, ἡ τράπεζα κοινὴ. ἀδελφαίρετα
 ἀδελφότης, ἀγάπη ἀνευπόκριτα, τὰ

Ἡ πολλὰ

ἐν λιμῶν ἑαυχμῶν

πολλὰ σώματα ἐν ἐργαζομένῃ, τὰς Δια-
φόρους ψυχὰς, εἰς μίαν ὁμόνοιαν ἀρμό-
ζουσα. πολλὰ ὄχι φιλαδελφίας ἔχουσα
ἐκ παλαιᾶς διαθήκης καὶ ἐκ ὄχι νέας τὰ
ὑποδείγματα. πρεσβύτιον ἐὰν ἴδῃς λι-
μώποντα, μετάσειλα καὶ θρέψον, ὡς
ἰωσήφ ἐν ἰακώβ. ἐχθρόν ἐὰν εὕρῃς σενδύ-
μιον, μὴ ἐπιβάλλῃς τῇ ὀργῇ τῇ κατεχού-
σῃ πλὴν ἀμωαν, ἀλλὰ θρέψον ὡς ἐκένθη
τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς πωλήσαντας. ἐὰν
ἐν τὴν χῆς νεωτέρῳ καταπονυμῶ, οὕτω
δάκρυσον, ὡς ἐκένθη βενιαμὴν τὸν του-
γήρους ἕορ. πρῶτα καὶ σὲ τυχόν ἢ πλεο-
νεξία, ὡς τὸν ἰωσήφ ἢ Δέσποιναν, ἔλκει σε
πρὸς ἱματίων, ἵνα ὄχι ἐντολῆς καταφρο-
νήσης, καὶ φιλήσης μᾶλλον ἐκείνῳ πλὴν
φιλόχρυσον καὶ φιλόκοσμον, παρὰ τοῦ
Δεσπότη τοῦ πρόσαγμα. ὅταν δὲ ἔλθῃ λο-
γισμὸς τῇ ἐντολῇ ἐκείνῃ πολεμῶν, καὶ
τὸν σώφρονα νοῦν εἰς πλὴν φιλαργυρίαν ἐ-
πιπώμενον, ὄχι φιλαδελφίας κατα-

ναγ

ῥηθῆσα ὁμιλία.

βαγκάζωρ ἀμελεῖρ καὶ κατέχωρ πρὸς
 αὐτῶν, πρόσριφορ καὶ σὺ τὰ ἱμάτια, *
 ὀργισθεῖς ἀναχώρησον, φύλαξορ θεὸς κυ-
 ρίω πλὴν πίσιρ, ὡς ἐκῆνθ θεὸς πεντεφρῆ *
 ἐν ἐνὶ ἐνιαυθεὶ τῷ ἔνδεον οἰκονόμησον, *
 ὡς ἐκῆνθ ἐν τοῖς ἐπῆα, μὴ τὰ πάντα,
 τῆ ἡδονῆ, δὸς τὶ καὶ τῆ ψυχῆ. καὶ ἴνα
 σοι νόμισορ εἶναι θυγατέρας, πλὴν εὐπάθει-
 αν πλὴν ἐνθάδε, καὶ πλὴν ζωῶν πλὴν ἐν οὐ-
 οὐρανοῖς, εἰ μὴ θελήσης τὰ πάντα, δού-
 να τῆ κρείττονι, μέρισορ γούρμ δὲ ἴσης τῆ
 τε ἀκολάσῳ παιδί, καὶ τῆ σώφρονι. μὴ
 πλὴν ἐνταῦθα διαγωγῶν ὑπέρπλουτορ
 δείξης, γυμνῶ δὲ πλὴν ἄλλω καὶ ῥακί-
 οισ, ἡμφιεσμένω, ἡνίκα ἐὰρ δέη σε θεὸς χε-
 ῖσῳ παρασῆναι, καὶ εἰς ὄψιρ ἐλθεῖρ του-
 κριτου, νύμφης ἔχουσαρ σχῆμα ὅ κλη-
 σιρ πλὴν κατ' ἀρετῶν ζωῶν. μὴ τοίνυν ἀ-
 μορφορ καὶ ἀκοσμορ παρασῆσης θεὸς νύμφ-
 εῖω πλὴν νύμφηρ, ἵνα μὴ θεασάμενθ
 ἐποκλίνη τὸ πρόσωπορ, καὶ ἰδῶρ μισῆ-

Η

||

σ'ε

ἐν λιμῶν ἐν αὐχμῶν

σῆ, καὶ τὸ σωφειὰ ἀπαρνήσεται, ἀλλὰ
σειλάσῃ αὐτὴ τῷ προσήκοντι κόσμῳ, τήρη-
σον· ἔυμορφον τῆ προθεσμίας τῶν γάμων,
ἵνα καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν φρονίμων παρθένων
ἀνάψῃ πῦρ λαμπράδα, ἔχουσα τὸ πῦρ
ἐν γνῶσεως ἀσβεστον, καὶ μὴ λείπουσα
τῶν κατορθωμάτων τὸ ἔλαον, ἴμ' ἔργοις
ἢ θεοφορουμένη προφητεῖα, βεβαωθῆ· ἐ-
φαρμόσει δὲ καὶ τῆ σῆ ψυχῆ τὸ λεχθεῖν·
παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν
ἱματισμῶν διαχρῦσῳ περιβεβλημένη·
ἀκουσον θυγατρὸς, καὶ ἴδε, καὶ κλι-
νον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς
τοὺς κάλλους σου· ταῦτα γὰρ γενικῶς
προανεφώνησεν ὁ ψαλμωδὸς, τοὺς γενι-
κούς σώματα· προκρῖνσσω πῦρ ὄρα·
ἐφαρμόσει κυρίως καὶ τῆ ἐκάστου ψυχῆ·
εἶπὸς ἐκ τῶν καθ' ἑκάστον ἔχει ἡ ἐκκλη-
σία, τὸ σύνσημα, προνόησόν μοι λογικῶς
τὸ παρόν, καὶ τὸ μέλλον, ὃ μὴ διὰ κέρ-
δος αἰσχροῦ προσδῶς· καταλείψῃ σε
σῶμα,

ῥηθῆσα ὁμιλία.

σῶμα, τὸ σὸν γνῶρισμα βίω, εἰς δὲ τὸ
 ἐπιφάνειαν τοῦ προσδοκωμένου κριτοῦ
 καὶ ἀναμφιβόλως ἕξοντ' ὅ, ἀποκλεί-
 σαις μὲν σεαυτοῦ τὴν τῶν τιμῶν δόσιν,
 καὶ τὴν ἐπουράνιον δόξαν. ἀνοίξεις δὲ
 πύρ' ἄσβεστον, καὶ γέενναν, καὶ κολασή-
 ρια, καὶ πικροὺς ἐν ὁδῶμας αἰῶνας, ἀντὶ
 μακρᾶς καὶ αἰωνίας καὶ μακαρίας ζω-
 ῆς. μή με νομίσης ὡς ὅρ' μητέρα τινὰ
 ἢ τροφόν ψευδῆ σοι μορμολύκεια ἐπισεί-
 ψη, ὡς ὅρ' ἐκείνα ποιῆν ὅρ' τοὺς νεώτε-
 ρους τῶν παίδων εἰώθασιν, ὅταν θρῶν-
 σιν ἄτακτα καὶ ἀπέραντα, δι' ἐπιπλά-
 σων δειγμάτων κατασιγάζουσαι. ταῦ-
 τα δὲ οὐ μὲν ὅ, ἀλλὰ λόγῳ, ἀψευδέ-
 προκεκρυμμένῳ φωνῇ. καὶ ἴσθι γε ἀ-
 κριβῶς κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν πρόρρη-
 σιν, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κβραία οὐ μὴ παρέλ-
 θῃ. ἀλλὰ καὶ σῶμα τὸ ἐν θήκαις ἀφαν-
 θῆν ἀνασῆσεται, καὶ ψυχὴ ἢ τοῦ θανά-
 τῳ ἀποκλιθεῖσα, πάλιν ἐνοικήσει τοῦ
 σώμα

ἐν λίμῃ καὶ αὐχμῷ

σώματι. καὶ τῶν βεβιωμένων ἔλεγχθη
ἀκριβῆς παραστήσεται, οὐκ ἄλλω μαρτυ
ροῦντων, ἀλλ' αὐτῇ μαρτυροῦσης φθι
σιωθεῖσέως. ἐκάστω δὲ τὰ πρὸς ἀξίαν
παρὰ τῷ Δικαίου κριτοῦ ἀντιμετρηθήσε
ται. ὅτι αὐτῇ πρέσβη Δόξα, κρά
τος, καὶ προσκάνησις, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

A M H N.

ΒΑΣΙΛΕΙ

ΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ἀρχιεπισκόπου και σα-
ρείας ὑπὸ σολῆ μαζί
μω φιλοσόφω.

Ανήγγελοί μοι ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς
θεότεκνον ὅτι πρὸς φίλιν σεμνότη-
τός σου. καὶ ἐνεποίησέ μοι πόρον φίλιν σῆσ-
σωτυχίας, ὡς ὑπογράφω ἑξ ἑλπίων
φίλιν ψυχῆς σου τὸν χαρακτήρα. καὶ τοσού-
τον ἐξέκαυσέ μοι τὸ πρὸς σὲ φίλιν, ὡς
εἰ μὴ καὶ ἑξ ἑλπίων γήρα ἐβαρυνόμην, καὶ τῆ-
σωτρόφω καταχόμην ἀσθενεία, καὶ μυ-
ρίαις ταῖς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν φροντί-
σιν ἡμῶν πεπεδημένω, οὐδὲν ἄλλο με κα-
τέχευον ἡλῆσθαι παρὰ σέ. καὶ γὰρ
οὐ μικρὸν ἑξ ἑλπίων ὄντι κέρδος, ὡς οἰκίας με-
γάλης καὶ γούους περιφανούς, πρὸς τὸν
ἀγγελικὸν μεταπάντα βίον, χαλινῶσαι
μὴ λογισμῶ τὴν νεότητά, τὰ δὲ φίλιν σῆ-
κός

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

κός πάθη Δούλα θεῖ λαγισμῶ ποιῆσαι. τα
 πεινοφροσύνη ἢ κεχῆσθαι, τῆ ὀφειλομένη
 χριστιανῶ φρονῶντι πρὶ ἑαυτοῖ, οἷα εἰκόσ,
 ὅθεν ἔφυ, καὶ οἱ πορένσεται. ἢ γὰρ φῶ φν
 σεως ἔννοια, καταςέλλει μ, φῶ ψυχῆς τῶ
 φλεγμαῖον, ἀλαζονείαν δὲ πᾶσαν καὶ αὐ
 θάλασσαν ὑπερορῶν, καὶ τὸ ὄλον μαθητῶ
 τῶ χριστοῦ, κατῆσθησι τῶ εἰπὼν τῶ, μάθε
 τε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπει
 νός τῆ καρδία. θεῖ ὄντι ἔθειλάτε πα
 ῖων, μόνον πρῶτον Δασον καὶ ἔπεινε
 τῶν, τὸ Διαρκές ἀγαθόν. τῶτο δὲ ὄβριμ ἢ πα
 ρὰ θεοῦ τιμῆ. τὰ δὲ ἀνθρώπινα τὰ πάντα,
 σκιᾶς ὄβριμ ἀμυδρότῶρα, ἢ ὀνειρώων ἀπα
 τηλότηρα. ἢ τε γὰρ νεότης, τῶν ἡρινῶων ἀν
 θῶων ὀξύντερον καταρῶσθ, καὶ ὄρα σώμα
 τῶ, ἢ νόσῶ ἢ χόνῶ μαράνεται. ἢ πλῶ
 τῶ μὲν ἄπιστῶ. δόξα δὲ, εὐπερίτρε
 πῶς. αἶτε πρὶ τὰς τέχνας Διαπονῆσαι,
 θεῖ χόνῶ τῶτω σωμαπαρτίζονται. ἀλλὰ
 γὰρ τῶ πρῶτον Δασον ἔπεισι οἱ λόγοι,
 ἔπει

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ἄχρι φθι ἀκοῆς πλὴν χάρις ἔχοισι. ἀρεφθ
δὲ ἀσκησις, τίμιον ἢ κτήμα θεῷ ἔχοντι,
ἡδισον δὲ θέαμα τοῖς ἐντυγχάνουσι. ὧν
ὑπὸ μελον μένος, ἄξιον σεαυτὶ κατασῆσαι,
ἐπὶ ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκειμύων παρὰ
θεοῦ ἀγαθῶν. τὸ δὲ ποίω ἄν τρόπῳ ἔλθοις
πρὸς πλὴν τῶν καλῶν ἀνάληψιν, ἵνα ὡς
ἄν τὰ κτηθέντα διασώσῃς, μακρότῃρον
εἰπέῃ, ἢ κατὰ πλὴν παροῦσα ὄσμω του
λόγου. ἐπῆλθε δὲ οὐκ οὐ μοι καὶ τὰ ταῦτά σοι
προσφθέγγασθαι ὅτι ὧν ἤκουσα παρὰ τῆ
ἀδελφοῦ θεοτέκνου, ὅν πάντοτε μὲν εὐ
χομαι ἀληθεύειν, μάλιστὰ δὲ ἐν τοῖς πε
ρὶ σου λόγοις, ἵνα πλείον δοξάζῃται
ἐπὶ σοὶ ὁ κύριος, ἀπὸ ρίζης
ἀλλοτρίας, τοῖς πολυ
τιμήτοις καρποῖς
τῆ εὐσεβείας
βρνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

τῷ μεγάλου βασιλείου ἀμβρο-
σίῳ ἐπισκόπῳ μεΔιολάνῳ ἐ-
πισολή.

Μεγάλα ἀεὶ καὶ πολλὰ τῶν δε-
πώτου ἡμῶν αἰ Δωρεαί, Ἐῴουτε
τὸ μέγεθος αὐτῶν μετρητὸν, ὅυτε τὸ πλῆ-
θος ἀριθμητὸν. μίᾳ δὲ τῶν μεγίστων Δωρε-
ῶν ὄσι, τοῖς εὐαδῆτως δεχομύοις τὰς
χάριτας, καὶ ἡ παροῦσα αὐτῆ, ὅτι πλεῖ-
στον ἡμᾶς τῆ θέσει τοῦ τόπου διηρημέ-
τους, ἔδωκερ ἀλλήλοισι συνάπηρεθα, Διὰ
φίλιν τοῖς γράμμασι προσφωνήσεως, Ἐ-
γνώσεως τρόπον Διττὸν ἡμῖν ἐχαρίσατο.
Ἐνα μὲν Διὰ φίλιν σωτυχίας. ἔτῳρον δὲ τῷ
διὰ φίλιν τοῦ γράμματος ὀμιλίας. ἐπεὶ
οὐκ ἐγνωρίσαμὲν σε Διὰ ὧν ἐφθέγξω, καὶ
ἐγνωρίσαμὲν οὐ τὸν σωματικὸν χαρακτῆ-
ρα τὰς μνήμας ἡμῶν ἐντυπωσάμενοι,
ἀλλὰ τοῦ ἔσω ἀνθρώπου τὸ κάλλος, ποιη-
λία

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

λία λόγων καταμαθόντες, ὅτι ἕκαστος ἡ-
 μῶν ἐκ τῆ πνευματοσ φη καρδίας λα-
 λῆ, ἐδοξάσαμην τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν κατὰ
 ἕκαστην γενεὰν ἐκλεγόμενον τοὺς αὐτοὺς
 εὐαρεσθύντας, ὅς πρότερον μὲν ἐκ τῆ ποι-
 μνίῳν τῆ προβάτων, ἢ γαστρὸν ἄρχοντα τοῦ
 λαῶ αὐτῶν, καὶ τὸν ἄμῶν ἐκ τοῦ αἰπολίου
 ἐνδωαμῶντος διὰ τὸ πνευματοσ, ὑψω-
 σεν εἰς προφήτην. νῦν δὲ ἄνδρα ἐκ φη βα-
 σιλευούσης πόλεως, ἀρχὴν ὅλου ἔθνους
 πεπισθυμῶν, ὑψηλὸν τοῦ φρονήματι, γέ-
 νους λαμπρότητι, περιφανείᾳ βίου, λό-
 γων δαυάμα, πράγμασι τοῖς κατὰ τὸν βί-
 ον πρόβλεπτον, εἰλκυσεν εἰς τὴν τῆ ποι-
 μνίῳν τοῦ χριστοῦ ἐπιμέλειαν. ὅς πάντα
 ῥίψας τὰ τῶν βίου πλεονεκτήματα, καὶ
 ἡγασάμενος αὐτὰ ζῆμίαν, ἵνα χριστὸν κοῦ-
 δήσῃ, τοὺς οἴκτας ἐπεχράπη φη μεγάλησ
 καὶ πρὸ βοήτου νεοσ, ἐπὶ τῆ εἰς χριστὸν πί-
 στα τῆ τῆ θεοῦ ἐκκλησίας. ἄγε τοίνυν ὡς θεοῦ
 ἀνθρώπου, ἐπὶ τῆ οὐ παρὰ ἀνθρώπων παρῆ
 λαβες

ΒΑΣΙΛΕΥΟΙ

λαβες, ἢ ἐδιδάχθης τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου, ἀλλ' αὐτὸς σὲ ὁ κύριος, ἀπὸ πάντων κερμάτων τῆς γῆς, ἐπὶ τῷ προεδρίῳ τῶν ἀποστόλων μετέστηκεν, ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα, διόρθωσαι τὰ ἀρρώδηματα τῶν λαῶν, εἴ τινας ἄρα τὸ πάθος τῆς ἀρετικῆς μαρτυρίας ἤψατο, ἀνανέωσαι τὰ ἀρχαῖα πάντα πατρῶν ἰχνη, καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης, ὅμ κατεβάλλῃς θεμέλιον ἐπικοδομησάμενον δαξέ τῆς σωεχείας τῶν προσρήσεων. οὕτω γὰρ δυνασόμεθα ἕγγυς ἀλλήλων εἶναι ὡς πνεύματι, εἴ ἢ τῆς οἰκῆσαι τῆς ἐπιτοῆς τῆς γῆς, πάμπληρεις ἀποκρίσμεθα.

Πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν ἐπισκόπους, ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χήμασι, τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐπιστολή.

Τὸ τοῦ πράγματος ἀποστολὴν, ὡς ἰού γράφω διὰ τὴν μὴ ὅλως ὑποπίσθησιν καὶ ἐλαλήθη, ὁ δὲ νῦν ἐπλήρωσέ μου τὴν ψυχήν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ'

ψυχῶν. τὴν δὲ ἐφ' ἧν μοι ἄπιστον, τὸ οὖν
 πρὸς αὐτὴν γράμμα ὃ μὴ σωεγνωκῶς ἔαυ-
 τῷ, δεξάσθω ὡς ἴαμα. ὃ δὲ μὴ σωεγνω-
 κῶς, ὡς προφυλακτήριον. ὃ δὲ ἀδιάφορος,
 ὃ πρὸς ἀπένχομαι ἐφ' ἡμῖν εὐρεθῆναι, ὡς
 Διαμαρτυρίαν, τί δὲ βῆν ὃ λέγω; φασὶ ἴα-
 νες ἰνὰς ὑμῶν, πρὸς τῶν χειροτονυμῶν
 λαμβάνειν χήματα, ἐπισκιάζειν τὸ ὄνομα
 τῆς εὐσεβείας. ἴτο τὸ χερσὶν βῆν. ἔὰν γάρ τις
 τὸ κακὸν ἐν προχίματι τὸ ἀγαθὸν ποιῆ, δε-
 πλασίονος τιμωρίας βῆν ἄξιος. Διότι αὐτὸ
 τε τὸ οὐκ ἀγαθὸν ἐργάζεται, καὶ κέχρηται
 εἰς τὸ τελέσαι τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἂν εἴποι
 τις τῷ καλῷ σωρῆγῳ. ταῦτα εἰ οὕτως ἔ-
 χη, τὸ λοιποῦ μὴ γενέσθω, ἀλλὰ διορθωθῆ-
 τω. ἔπει ἀνάγκη λέγειν πρὸς τὸν δεχόμε-
 νον, ὅπως ἐρρήθη παρὰ τῶν ἀποστόλων
 πρὸς τὸν θέλοντα δοῦναι, ἵνα πνεύματος
 ἁγίου μετουσίαν ὠνήσῃται. τὸ ἀργυρίον
 σου σαυτοῖς εἶναι εἰς ἀπόλειαν, κουφότῃ
 γὰρ ὃ δὲ ἀποφρίαν ὠνήσῃται θέλων, ἢ τὸ

[]

ΒΑΣΙΛΕΪΟΥ

πῖ πρᾶσκωρ τῶν τοῦ θεοῦ δωρεᾶν, πρᾶσις
 γὰρ ἐγγύετο, καὶ ὁ σὺ δωρεᾶν ἔλαβες ἐὰν
 πωλῆς, ὡς ἀνεὶ ὡς πεπραμύθη τοῦ ἀ-
 τανᾶ, ἀφαρεθῆσῃ τοῦ χαρίσματος. καὶ ὡς
 λείαν γὰρ ἐπιστάγης τοῖς πνευματικοῖς,
 ἐπὶ τῆ ἐκκλησίᾳ, ἐνθα πεπισεν μεθὰ σῶμα
 καὶ αἷμα τοῦ χριστοῦ, ταῦτα οὕτως γενέσθῃ
 οὐ χῆ. ὁ δὲ ἐβί τοῦ τέχνασμα λέγω, νομί-
 ζουσι μὴ ἁμαρτάνειν τοῦ μὴ προλαμβάνειν,
 ἀλλὰ μετὰ τῶν χαροτονία λαμβάνειν.
 λαβῆν βεῖν ὅτε δὴ ποτε τὸ λα-
 βῆν, παρακαλῶ σὺ τάντην τῶν πρᾶσι-
 δον, μᾶλλον δὲ τῶν προσαγωγῶν τῶν
 ἐπὶ γέννησιν, ἀπόσθε. καὶ μὴ τὰς χεῖ-
 ρας μολύωντες τοιούτοις λήμμασιν, ἐαυ-
 τοὺς ἀναζίους ποιήσητε τοῖς ἐπιτελεῖν ἁ-
 γία μυστήρια. σὺ γυνωτε δέ μοι, πρῶτον ἄ-
 ὡς ἀπισήσας, εἶτα ὡς πεθεῖς ἀπὸ λῶ. εἴ-
 τις μετὰ ταύτην μου τῶν ἐπισολῶν πρᾶ-
 ζεῖ τι τοιοῦτον, τῶν μὲν ἐνταῦθα δυσιασμη-
 ρίω ἀναχωρήσει. ζητήσῃ δὲ ἐνθα τῶν ἡ

ἡ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ Δωρεῶν ἀγορᾶζων μεταπωλῆν δάνα-
ται. ἡμεῖς γὰρ καὶ καὶ αἱ ἐκκλησίαι τῆς θεοῦ,
τοιαύτην σωθήσονται οὐκ ἔχομεν. ἐν δὲ
προσθεῖς πανσομα. Διὰ φιλαργυρίαν γί-
νεται ταῦτα. ἡ δὲ φιλαργυρία, καὶ ῥίζα
πάντων τῶν κακῶν ὄβρι, καὶ ὀνομάζεται εἰ-
δωλολατρία. μὴ οὖν τοι χριστὸς προτιμή-
σητε τὰ εἰδωλα, διὰ μικρὸν ἀργύριον. μὴ
δὲ πάλιν τὸν ἰουδαῖον μιμήσθε, λήμμα-
τι προσβιδόντες δέντρον τὸν ἄπαξ ὑπὲρ
ἡμῶν σαυρωθέντα. ἐπεὶ καὶ τὰ χωρία
καὶ αἱ χεῖρες τῶν τοῦς καρποῦσ
τούτους δεχομῆωρ, ἀκελ

δαμὰ κληθῆ

σονται.

ΤΕΛΟΣ

LA VIDA

LA VIDA ES UN VIAJE
EN EL QUE NOS ENCONTRAMOS
CON NOSOTROS MISMOS
Y CON LOS DEMÁS
EN UN CAMINO
QUE NOS LLEVA
HACIA UN FIN
QUE NOS DA SENTIDO
Y PROPÓSITO
EN ESTE MUNDO
QUE NOS DA LA FUERZA
PARA SUPERAR
LOS DIFICULTADES
Y LLEGAR A LA META
QUE NOS HEMOS PROPUESTO
EN ESTE VIAJE
DE LA VIDA

LA VIDA ES UN VIAJE

EN EL QUE NOS ENCONTRAMOS

CON NOSOTROS MISMOS

3000
1000
2000
3000
4000
5000
6000
7000
8000
9000
10000

ΣΟΤΕ Ρηβρω εοδε
Ιρανδε Ζησνερωσ γ
Ανδραδε

Handwritten signature or scribble, possibly a name, written vertically in cursive script.

TOLEDO
BIBLIOTECA PROVINCIAL

Sala *Clasificación*
Número *227.*

TOL
BIBLIOTECA

Sala *T*

Número

8

COLEDO

TECA PROVINC

mero

857

MAGN

Res.

857